

ஏப்ரல் 2013

நூலாமை

155

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை



மணித உரிமைவாதி
கதிர். பாலசுந்தரம்

விலை : ரூபா 65/-

With Best Compliments from

Luckyland

உலக சாதனை எங்கள் பாரம்பரியம்
புக்கட்டிவும் தான் !



**LUCKYLAND BISCUIT
MANUFACTURERS**

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.

TEL : 0094-081-2420574, 2420217. FAX: 0094-081-2420740

Email: luckyland@sltnet.lk

മൃഗാതി മൃഗം മുതലായവകൾ....

Nagalingams

Jewellers

Designers and Manufacturers of
22kt Sovereign Gold
Quality Jewellery

101, Colombo Street, Kandy.

Tel: 081 - 2232545



**CENTRAL ESSENCE
SUPPLIERS**

Suppliers to Confectioners & Bakers

**DEALERS IN ALL KINDS OF FOOD ESSENCES,
FOOD COLOURS, FOOD CHEMICALS,
CAKE INGREDIENTS ETC.**

76B, Kings Street, Kandy.

Tel: 081 - 2224187, 081 - 2204480, 081 - 4471563



பகிர்தலின் மூலம்
விநியோக ஆற்றும் வழிவகு ஞானம்

ஒளி - 13

சுடர் - 11

இதழினுள்ளே ...

ஆசிரியர்

தி.ஞானசேகரன்

நிர்வாக ஆசிரியர்: ஞா. பாலச்சந்திரன்

இணை ஆசிரியர்

ஞானம் ஞானசேகரன்

ஒவியர்

சிவா கௌதமன்

தொடர்புகளுக்கு

'ஞானம்' அலுவலகம்

3-B, 46ஆவது ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06, இலங்கை.

தொலைபேசி

0094 - 11 2586013, 0094 - 777 306506

0061 - 286778989 (Aus)

தொலைநகல்

0094 11 2362862

மின்னஞ்சல்

editor@gnanam.info

இணையத்தளம்

<http://www.gnanam.info>

<http://www.t.gnanasekaran.lk>

உள்நாட்டு சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா	: ரூபா 1,000/=
ஆறு ஆண்டுச்சந்தா	: ரூபா 5,000/=
ஆயுள் சந்தா	: ரூபா 20,000/=
வெளிநாட்டு சந்தா	ஓராண்டு
Australia(AU\$)	50
Europe(•)	40
India(Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada(\$)	50
UK(£)	35
Singapore(S \$)	50
Other(US \$)	50

வெளிநாட்டு உள்நாட்டு

வங்கித் தொடர்புகள்

SwiftCode :- HBLILK LX

T.Gnanasekaran

Hatton National Bank, Wellawatha Branch

A/C No.009010344631

மணியோடர் மூலம் சந்தா அனுப்புபவர்கள் அதனை வெள்ளவத்தை தபாற் கந்தோரில் மாற்றக் கூடியதாக அனுப்புதல் வேண்டும்

- **கவிதைகள்**
- நிர்மலன் சிவா 15
- நா. ஜெயபாலன் 31
- தனங்கிளப்பு வ. சின்னப்பா 43
- வேலணையூர் தாஸ் 43

- **கட்டுரைகள்**
- கே. எஸ். சுதாகர் 03
- எம். எம். ஜெயசீலன் 16
- முத்துமீரான் 27
- ஏகாங்கி 30
- வே. தில்லைநாதன் 35
- க. ஸ்ரீ நந்தகுமார் 39

- **சிறுகதைகள்**
- பதுளை சேனாதிராஜா 07
- கே. எஸ். சுதாகர் 21
- எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி 32

- **பத்தி எழுத்து**
- க. மலர்விழி 05
- கே. ஜி. மகாதேவா 41

- **சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்**
- கே. பொன்னுத்துரை 45

- **ஈழத்து மண்வாசனைச் சொற்கள்** 44

- **வாசகர் பேசுகிறார்** 47

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்டு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப்பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வையப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - ஆசிரியர்

ஞானம்

கலை, இலக்கிய
சஞ்சிகை

வெள்ளத்தன் பெருக்கையால் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவுமாய்ன்,
யள்ளத்தல் வீழ்ந்தருக்கும் குருடரெல்லாம்
வீழ்பெற்றுப்பதவ் கொள்வார்

அவுஸ்திரேலிய எழுத்தாளர் விழா -2013

புலம்பெயர் நாடுகளில் அவ்வப்போது எழுத்தாளர் விழாக்கள் நடைபெறுவது வழக்கம். எழுத்தாளர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், கலைஞர்கள் தாம் கொண்ட ஆர்வத்தினால் இத்தகைய விழாக்களை ஒழுங்கு செய்து நடத்தியபோதும் அவற்றைத் தொடர்ச்சியாக வருடாவருடம் நடத்துவதற்கு முயற்சிகள் எடுப்பதில்லை. இதற்கு விதிவிலக்காக அவுஸ்திரேலியாவில் நடைபெறும் எழுத்தாளர் விழா, 2001ஆம் ஆண்டு முதல் ஒவ்வொரு வருடமும் தவறாது நடைபெற்றுவருவது போற்றுதற்குரியது.

அவுஸ்திரேலிய எழுத்தாளர் விழாவை திரு. லெ. முருகபூபதி அவர்கள் 2001 ஆம் ஆண்டு அமைப்பாளராக இருந்து ஆரம்பித்து வைத்தார். 2005 ஆம் ஆண்டு வரை அவர் பிரதம அமைப்பாளராக இருந்து செயற்பட்ட போதும் அதன்பின்னர் 'அவுஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கம்' என்ற அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டு இவ்விழாக்களை ஒவ்வொரு வருடமும் அவ்வமைப்பே நடாத்தி வருகிறது.

இந்த எழுத்தாளர் விழாக்களில் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்தும் எழுத்தாளர்களை, கலைஞர்களை அழைத்து சிறப்பு அதிதிகளாகக் கலந்து கொள்ளச் செய்வது வழக்கம். அந்தவகையில், இலங்கையிலிருந்து தி. ஞானசேகரன், கோகிலா மகேந்திரன், தேவகௌரி, உடுவை தில்லை நடராஜா, தெளிவத்தை ஜோசப் ஆகியோரும் டென்மார்க்கில் இருந்து வி. ஜீவகுமாரன், அமெரிக்காவிலிருந்து வேலுப்பிள்ளை பேரம்பலம், இங்கிலாந்திலிருந்து ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், தமிழகத்தின் மூத்த படைப்பாளி எஸ். வைத்தீஸ்வரன், ஜேர்மனியிலிருந்து மு.க. சு. சிவகுமாரன் ஆகியோரும் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

2001 ல் நடந்த முதலாவது எழுத்தாளர் விழாவின்போது 'மல்லிகை' அவுஸ்திரேலிய சிறப்பு மலரும், 2004ல் 'ஞானம்' அவுஸ்திரேலிய எழுத்தாளர் விழாச் சிறப்பு மலரும், 2012ல் 'ஜீவநதி' அவுஸ்திரேலியச் சிறப்பு மலரும் வெளியிடப்பட்டன.

அத்தோடு இந்த எழுத்தாளர் விழாக்களில் நூல் வெளியீடுகள், ஒவியக் கண்காட்சி, ஒவியப்போட்டி, புத்தகக் கண்காட்சி, ஒளிப்படக் கண்காட்சி, குறும்படங்கள், நாட்டுக்கூத்து, நடனம், நாடகம், வில்லிசை, சிறுவர் நாடகம், போன்ற கலை இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளும் இடம் பெறுவது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வருட13ஆவதுஎழுத்தாளர்விழா20-04-2013அன்றுசங்கத்தின்உபதலைவரான திருநந்தகுமார் அவர்களின் செயற்பாட்டில் 'தமிழ் இனி' என்ற தொனிப்பொருளில் நடைபெறவுள்ளது. தமிழ் வளர்ச்சியில் இசையும் கலையும், இணையமும் தமிழ் இசைவும், தமிழ்க் கல்வியில் அடுத்தகட்டம் ஆகிய தலைப்புகளில் கலந்துரையாடல்கள் நடைபெறவிருக்கின்றன. அத்தோடு 'தமிழ் இனி' குறுந்திரைப்படம், கிருஷ்ணமூர்த்தியின் 'மறு வளம்' கட்டுரைத் தொகுதிவெளியீடு, சஞ்சிகை நூல் அறிமுகங்கள் ஆகியவையும், 'சொல்ல நினைக்கிறேன்' கவி அரங்கம், கோகிலா மகேந்திரன் எழுதித் தயாரிக்கும் நாடகம் என்பனவும் இடம்பெறவுள்ளன.

இவ்விழா சிறப்பாக நடைபெற வாழ்த்துவதோடு இவ்விழாக்களை வருடாவருடம் தொடர்ச்சியாக நடைபெற முன்னின்று உழைக்கும் ஏற்பாட்டாளர்களையும் விழாவில் பங்கு கொள்ளும் கலை இலக்கியவாதிகளையும், ஆர்வலர்களையும் ஞானம் வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

மனித உரமைவாத கதிர்.பாலசுந்தரம்

கே. வெ. அகாஷ்
(அவுஸ்திரேலியா)

ஈழத்தில் அச்ச எழுத்தில் வெளிவந்த முதலாவது தமிழ்ப் பத்திரிகை 'உதயதாரகை'. 1841 இல் இருந்து 130 ஆண்டுகளாக தெல் லிப்பழை யூனியன் கல்லூரி வளாகத்திலிருந்து தொடர்ந்து வெளிவந்த இது தமிழிலும் ஆங் கிலத்திலும் வெளிவந்த ஒரு இருமொழிப் பத்திரிகை. யூனியன்கல்லூரி, 1816ஆம் ஆண் டளவில் வட அமெரிக்காவிலிருந்து மதம் பரப்ப வந்த திருச்சபையினர் வட பகுதியில் ஆரம்பித்த முதல் ஆங்கிலப் பாடசாலையாகும்.

இந்தப் பாடசாலையின் அமெரிக்க வெள்ளை முதல்வர்களை அடுத்து வந்த முதல் சுதேச அதிபர் ஐ.பி. துரைரத்தினம். நான்காவது அதிபர் கதிர்.பாலசுந்தரம். இவர் 'Saturday Review' என்னும் ஆங்கில வாரச் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் தலையங்கத் தினால் யாழ் குடாநாட்டின் அதி சிறந்த அரசாங்க பாடசாலை அதிபர் எனப் போற்றப் பட்டவர். யாழ்ப்பாணம் ஆவரங்கால் என்னுமிடத்தில் பிறந்த கதிர்.பாலசுந்தரம், அறுபதுகளின் நடுப்பகுதியில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று கலைப் பட்ட தாரியானார். லண்டன் பல்கலைக்கழக இடைக் கலைமாணிப் பட்டத்தையும் பெற்ற வர். இலங்கையின் பல்வேறு பாகங்களில் பல்வேறு தொழில்கள் புரிந்த இவர், 1951 முதல் அரசினர் பாடசாலை ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரியில் 1972 ஆம் ஆண்டு ஆசிரியராகப் பணியைத் தொடங்கி, 1979 முதல் யூனியன் கல்லூரியில் ஒரு தசாப்தகாலம் கல்வி நிர்வாக சேவை அதிபராகப் பணிபுரிந்தவர்.

பல்கலைக்கழக வாழ்க்கைக்குப் பின் சிறுகதைப் படைப்பு முயற்சியிலே ஈடுபட் டார். எழுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் இவரது படைப்புகள் சிரித்திரன், றோசாப்பூ போன்ற

சஞ்சிகைகளில் பிரசுரமாகின. இவரது சிறுகதைகளில் 'மனித தெய்வம்', 'முட்டைப் பொரியலும் முழங்கையும்' சிரித்திரன் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டிகளில் பரிசு பெற்றவை. சிறுகதை, வானொலி நாடகம், மேடை நாடகம், நாவல், வாழ்க்கை வரலாறு என்று பல்துறையிலும் தடம் பதித்த எழுத்தாளர். இவர் எழுதி நெறிப்படுத்திய நாடகங்களில் 'விஞ்ஞானி என்ன கடவுளா?', 'சாம்பல் மேடு', 'விழிப்பு' என்பவை வித்தியாசமான சமூகப்பார்வை கொண்டவை. 'விஞ்ஞானி என்ன கடவுளா?', 'விழிப்பு' என்ற நாடகங்கள் வானொலி நாடகங்களாக வந்து பாராட்டுப் பெற்றவை.

ஆங்கில மொழியிலும் எழுதும் இவர் 'அந்நிய விருந்தாளி' சிறுகதைத் தொகுப்பு, 'மறைவில் ஐந்து முகங்கள்', 'கனடாவில் ஒரு நவீன சாவித்திரி', 'சிவப்பு நரி' நாவல்கள், 'அமிர்தலிங்கம் சகாப்தம்', 'சாணக்கியன்' வாழ்க்கைச் சரிதைகள், 'சத்தியங்களின் சாட்சி யம்' ஆய்வு நூல் மற்றும்

'The Five Hidden Faces', 'His Royal Highness, The Tamil Tiger' என்ற ஆங்கிலநாவல்களையும் படைத்துள்ளார்.



கலாநிதி சு.குணராசா (செங்கை ஆழியான்) தனது 'ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாறு' என்னும் நூலில் இவரது 'அந்நிய விருந்தாளி' என்னும் சிறுகதைத்தொகுப்பில் உள்ள 'உயர உயரும் அன்ரனாக்கள்' (அமிர்தகங்கை சஞ்சிகையில் வெளிவந்தது) என்னும் சிறுகதை, 1961-1983 காலகட்டத்தில் வெளிவந்த ஆயிரக்கணக்கான சிறுகதைகளுள் - தெரிவு செய்யப்பட்ட சிறந்த பதினெட்டுக்கதைகளுள் - ஒன்றெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். யாழ் இலக்கியவட்ட வெளியீடாக வந்த 'அந்நிய விருந்தாளி' என்ற சிறுகதைத்தொகுதிக்கு முன்னுரை எழுதிய பேராசிரியர் கலாநிதி சு.வித்தியானந்தன் "இவரது கதைகளை வாசிக்கும் ஒருவருக்குச் சமகால யாழ்ப்பாண மண்ணின் மணம் நன்கு புலனாகும். நாம் மண்ணில் அன்றாடம் சந்திக்கும் மாந்தரைக் கதாபாத்திரமாக்கி ஆசிரியர் நடமாட விட்டுள்ளார். பிரதேசப் பேச்சுவழக்கு ஆசிரியருக்கு நன்கு கை கொடுத்து உதவியுள்ளமையினை அவதானிக்க முழகின்றது. கதைகளை அமைக்கும் முறையிலே வெவ்வேறுவகை உத்திகளை ஆசிரியர் கையாண்டுள்ளார். பெரும்பாலும் ஒவ்வொருகதையும் ஒவ்வொரு உத்தியில் அமைந்துள்ளது" என்கின்றார்.

'மறைவில் ஐந்து முகங்கள்' நாவலைப் பற்றி பேராசிரியர் சு.பஞ்சாங்கம் இப்படிக்கூறுகின்றார் "இது ஓர் அரிசியல் நாவல். வழி தவறிய பேராசிரியர்களை முன்னிருத்தி இயக்கச் செயல்பாடுகளை விமர்சியதைக் கலையாக்கமாக வழவமைக்கிற முயற்சி. நாவல் வழவத்தைக் கட்ட மைக்கும் படைப்பாக்கப் பேராசிரியர் டத்தில் நாவலின் உயிரை வழவமைக்க முடியாமலே போய்விட்டழைய சாத்தியப்பாடுகள் அரிசியல் நாவல் எழுதும்போது அதிகம். உயிரைப் பிழக்க முடியாமல் போகும்போது, நாவல் வெறுமனே விவரணைகளாக, ஒரு பக்கப் பார்வை கொண்டதாக, பிரச்சனைகளின்

பன்முகப்பட்ட முகம் மறைந்து, ஒற்றை முகம் மட்டும் துருத்திக்கொண்டு நாவலின் ஒட்டுமொத்த வழவத்தையே அருவருப்பாகிவிடும் ஆபத்து நிகழ்ந்துவிடும். கதிர். பாலசந்திரம் சித்தகைய விபத்துகள் குறித்த விழிப்புணர்வேறு சிறந்த நாவலெனும் மொழியாலான புனைவுலகத்திற்குள் வினைபுரிந்து வெற்றி பெற்றுள்ளார்" என்கின்றார்.

தமிழ் அரசுக்கட்சியின் முன்னை நாள் அபிமானியாகிய இவர், 'அமிர்தலிங்கம் சகாப்தம்', 'சாணக்கியன்' என்ற புத்தகங்களின் மூலம் இரு அரசியல் தலைவர்களது சாதனைகளைப் பதிவு செய்துள்ளார். 'சாணக்கியன்' என்னும் நூல் - தமிழ் அரசுக்கட்சியின் ஆரம்பகால வரலாற்றைச் சொல்லும் - தமிழ் அரசுக்கட்சியை வளர்த்த வன்னியசிங்கம் அவர்களைப் பற்றிப் பேசும் நூல்.

'சிவப்பு நரி' என்ற நாவல் விடுதலைப் புலிகளின் வரி வகுலிப்பைப் பற்றிப் பேசும் நாவல். இதன் மையக்கருவே 'His Royal Highness, The Tamil Tiger' என்ற நாவலிலும் அமைகின்றது. முக்கிய வேறுபாடாக சிவப்பு நரியில் மிருகங்கள் பாத்திரமாக வருகின்றன. மற்றயதில் மனிதர்கள் பாத்திரங்களாக உள்ளனர். சிவப்பு நரி யுத்தம் முடியாத காலத்தில் "ஆலடிச்சித்தர்" என்ற புனைபெயரில் எழுதப்பட்டது. ஆங்கிலநாவல் உள் நாட்டுப் போர் முடிந்த பின்னர் அவரது சொந்தப் பெயரில் எழுதப்பட்டது.

அயராமல் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் மூத்த தலைமுறை எழுத்தாளரான இவர் தற்போது கனடாவில் இருக்கின்றார். மனித உரிமைவாதி (Human Rights Defender) என்ற அளவில் அமையும் இவரது நூல்கள் இலக்கிய உலகில் கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டியவை.



வாசகர் பேச்சுரை

வாசகர் பேச்சுரைப் பகுதிக்கு கடிதங்களை அனுப்புவவர்கள் 300 சொற்களுக்குள் அடங்கக் கூடியதாக அனுப்ப வேண்டும். 300 சொற்களுக்கு மேற்பட்ட கடிதங்கள் நிராகரிக்கப்படும். கி.மு. - ஆசிரியர்

படைப்பாளிகள் கவனத்திற்கு, ஞானம் சஞ்சிகைக்குத் தமது ஆக்கங்களை அனுப்புவவர்கள் அவற்றை கணினியில் தட்டச்சு செய்து மின்னஞ்சலில் அனுப்புவதுடன் அதன் பிரதியை தபாலிலும் அனுப்பதல் விரும்பத்தக்கது. பிரதியில் பெயர், முகவரி, கைத்தொலைபேசி எண் ஆகிய விவரங்களையும் தருதல் வேண்டும்.

- ஆசிரியர்

அரசு இலக்கிய விருது வழங்கல் - 2012 உடனடி அறிவுக்கள்



க. மலர்விழி

ஏற்பாடு :

- அரசு இலக்கியக் குழு
- இலங்கைக் கலைக்கழகம்
- கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்
- கலாசார மற்றும் கலை அலுவல்கள் அமைச்சு.

இலங்கை கலைக்கழகத்தின் அங்கத்தவர்கள்:

பேராசிரியர் காலோ பொன்சேகா - தலைவர்
கமல் பி. திஸாநாயக்க - செயலாளர்
பேராசிரியர் சமந்த ஹேரத்
விசாரத் கலாநிதி ரோகண வீரசிங்க
சோமரத்ன திசாநாயக்க
விஸ்வநாதன் சதாநந்தன்.

அரசு இலக்கியக்குழு:

ஜயசுமண திசாநாயக்க - தலைவர்
பேராசிரியர் கோன்கஸ்தென்ன ஆனந்த நாஹிமி
பேராசிரியர் திஸ்ஸ காரியவசம்
பேராசிரியர் சமந்த ஹேரத்
கலாநிதி பிரனித் அபேசுந்தர
பர்ஸி ஜயமான்ன
திம்பிரியாகம் பண்டார
பேராசிரியர் அநுர விக்ரமசிங்க
பேராசிரியர் குசுமா கருணாரத்ன
கலாநிதி சந்திரா அமரசேகர
உபாலி த சேரம்
சுகத் வட்ட கெதர
பேராசிரியர் ரத்னசிரி அரங்கல
பி. எம். எஸ். பண்டார
ஏ. எம். ஏ. பண்டார
எஸ். முரளிதரன்
ஏ. சபாஷினி

அரசு இலக்கிய விருதுக்கான நூல்களைத் தெரிவு செய்த நடுவர்களாகச் செயற்பட்டவர்கள் :

பேராசிரியர் எஸ். மௌனகுரு
பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராசா
பேராசிரியர் கே. விசாகநுபன்
பேராசிரியர் செ. யோகராசா
பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்
பேராசிரியர் எம். ஏ. நுஃமான்
பேராசிரியர் க. அருணாசலம்.
பேராசிரியர் வி. மகேஸ்வரன்
பேராசிரியர் துரை மனோகரன்
புலவர் கனகரட்ணம்
திரு. க. இரகுபரன்
திரு. எஸ். முரளிதரன்

சாகித்திய ரத்னா உயர் விருது பெற்றவர் :

பேராசிரியர் க. அருணாசலம்

விருது பெற்ற தமிழ் நூல்கள்:

நாவல் : சொடுத்தா - எஸ். ஏ. உதயன்
காவியம்: தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா

- பாலமுனை பாறாக்

சிறுகதை : (1) வெள்ளி விரல் - ஆர். எம். நௌஸாத்
(2) நெல்லி மரப் பள்ளிக்கூடம் - நந்தினி சேவியர்
ஆய்வு : இந்துக் கணித வானியல் மரபு

- ச. முகுந்தன்

கவிதை: நிலம் பிரிந்தவனின் கவிதை - சுஜந்தன்
நாடகம்: கருவறையில் இருந்து - கந்தையா

ஸ்ரீகந்தவேள்

மொழியெய்ர்ப்பு சிறுகதை: ஒரு சுறங்கைப்

பேரிச்சம் பழங்கள் - அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீன்
மொழியெய்ர்ப்பு நாவல்: அம்மாவின் ரகசியம்-எம்.

ரிஷான் ஷெரீப்

ආරම්භය -

සමාජවාදී ආර්ථිකයේ මූලධර්මයක් වන පුද්ගලික සම්පත් පිළිබඳව ප්‍රශ්න කිරීමට අවස්ථාවක් ඇතිව ඇත. මෙහිදී ප්‍රධාන වශයෙන් සලකා බැලිය යුතු වන්නේ ආර්ථිකයේ මූලධර්මයන් සහ ආර්ථිකයේ මූලධර්මයන් යනුවෙනි.

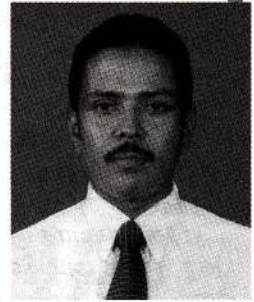
ආර්ථිකයේ මූලධර්මයන් යනු ආර්ථිකයේ මූලධර්මයන් යනුවෙනි. ආර්ථිකයේ මූලධර්මයන් යනු ආර්ථිකයේ මූලධර්මයන් යනුවෙනි.

ආර්ථිකයේ මූලධර්මයන් යනු ආර්ථිකයේ මූලධර්මයන් යනුවෙනි. ආර්ථිකයේ මූලධර්මයන් යනු ආර්ථිකයේ මූලධර්මයන් යනුවෙනි.

සමාජවාදී ආර්ථිකයේ මූලධර්මයන්

ආර්ථිකයේ මූලධර්මයන් යනු ආර්ථිකයේ මූලධර්මයන් යනුවෙනි. ආර්ථිකයේ මූලධර්මයන් යනු ආර්ථිකයේ මූලධර්මයන් යනුවෙනි.

ආර්ථිකයේ මූලධර්මයන් යනු ආර්ථිකයේ මූලධර්මයන් යනුවෙනි. ආර්ථිකයේ මූලධර්මයන් යනු ආර්ථිකයේ මූලධර්මයන් යනුවෙනි.



இரண்டாவது

தீர்ப்பு

அம்பிகை சாளரத்தைத் திறந்தாள்.

வெளியில் உலாவிய குளிர்காற்று 'புல் புல்' என்று முர்க்கத்தனமாக சாளரத்தின் வழியாக இஸ்தோப்பினுள் நுழைந்தது.

"இந்தா புள்ள... என்னா பண்ணுர. குளிர்ல மனுசனுட்டு உசரு போவது. நீ என்னானா சிறுக்கியாட்டம் சன்னல தொரந்து விட்டுகிட்டு என்னா எளவ பாக்கிற" பாயில் சுருண்டு படுத்துக் கிடந்த கிழவி முனகினாள். "து" வென்று வெற்றிலை எச்சியைக் கிண்ணத்தில் துப்பியும் கொண்டாள்.

கிழவியின் சத்தம் அம்பிகைக்குக் கேட்டது. அதற்காக அவள் அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. தன் கண்களை சாளரம் வழியாக மேயவிட்டாள். பார்வை உணர்ச்சியற்று வெளியில் உலாவியது.

போன கிழமை கோவில் கமிட்டி சண்டையைப் பார்த்து ரசித்த மாரியம்மன் கோவில், பூஞ்சனம் பூசிக்கொண்ட லயங்கள், காற்று நுழையா துரைபங்களா, தேயிலையின் நறுமணத்தை விசிறியடிக்கும் தொழிற்சாலை, புலமைப் பரீட்சையில் ஒருவரையேனும் சித்திபெறச் செய்யாத பாடசாலை, செம்மண்ணில் குளித்த பாதைகள், காற்றுக்கு முரண்டுபிடித்த சவுக்குமரங்கள், பச்சை தேயிலைச் செடிகளைப் போர்த்திக் கொண்ட மலைகள் என அனைத்தையும் தன் வெள்ளைச் சேலையினால் இறுகக் கட்டிக் 'கடும்பனி' தன் முந்தானையில் முடித்து வைத்திருந்தது.

அம்பிகை அந்த மண்பாதையை வெறிக்கப் பார்த்தாள்! பனியின் செறிவு கொஞ்சம் குறைந்ததுபோல அவளுக்குத் தோன்றியது.

அதோ... தெரிகிறது... லயத்துக்கு முன்னால் ஓடிப்போகிற மண்பாதை!

அவள் அவனுடன் வாழ்ந்த நூற்றி ஐம்பது நாட்களும் நினைவுக் குதிரைகளாய் அந்தப்பாதையில் ஓடின!

அவனுடன் வாழ்ந்த அந்த குறுகிய நாட்கள் 'ஹக்கல்' பூங்காவனமாய் அழகு காட்டியது.

அந்தபாதைவழியாக அவளும் அவனுமாய் சேர்ந்து காற்றுபுகா நெருக்கத்தில் எத்தனை தடவைகள் நடந்து போயிருப்பார்கள். தென்றலே பெருமூச்சுவிடும் அளவிற்கு! அப்போ தெல்லாம் அவள் தன் கால்பாதங்கள் தரையில் படுவதாக உணர்வதில்லை. திருவிழாக் காலத்தில் ஒருதரம் அவள் பெட்டிக்கடையில் வாங்கிய ஐந்துசோடிகண்ணாடி வளையல்களைப் மணிக்கட்டில் மாட்டிக் கொண்டு அவனுடன் 'கலகல்' வென்ற சங்கீதத்துடன் நடந்து வருகையில் காலில் இருந்த 'ஹில்ஸ்' சறுக்கி விழப்போன சமயத்தில் அவள் வெகுலாவகமாக அவளின் இடையைப்பிடித்து கீழே விழுந்துவிடா வண்ணம் தாங்கிக் கொண்டதையும் நினைக்கையில் அவளுக்கு 'துன்கிந்தை' சாரலாய் மனதை வருடும்.

ஆனாலும் காலங்களும் பருவங்களும் ஒரே மாதிரியாய் மாறாமல் இருப்பதில்லையே! இயற்கையின் நியதி அப்படித்தானே!

அவளின் வாழ்க்கையும் அந்த ஞாயிற்றுக் கிழமை ஐந்தரை மணிக்கு மாறிப்போனது.

அவன் மூச்சிரைக்க ஓடிவந்து தொப்பென்று ஸ்தோப்பில் இருந்த மரநாற்காலியில் குந்தினான். இடது கால் பாதத்தை தரையில் அழுத்திக்கொண்டான். சூடேறிய கண்களை வெளியே வேட்டையாட விட்டான். மூக்கை புடைக்கவிட்டான். கைவிரல்களை

பதுளை சேனாதிராஜா

ஒன்றாகத்திரட்டி நாற்காலியின் கைபிடிகளில் 'பட்பட்' என்று வேகமாகக் குத்திக் கொண்டான்.

முசத்திலும் நெற்றியிலும் வியர்வை பனித்துளியாய் எட்டிப்பார்த்தது.

அவனின் சட்டையில் முக்கால்வாசிப்பகுதி சேறும் மண்ணும் மச்சமாய் ஒட்டிக்கொண்டிருந்தது.

எதேச்சையாக குசினியில் இருந்து ஸ்தோபுக்கு வந்த அம்பிகை அவனின் கோலத்தைக் கண்டு பதறிப்போனாள். எவ்வாறாயினும் அவள் மனம் நடந்ததையறிய தவித்தது. "என்னங்க நடந்திருச்சி... சட்ட எல்லாம் மண்ணு, மூஞ்சில ரத்தம். எங்கேயும் விழுந்திட்டிங்களா?"

என்று பதற்றத்துடனும் வாஞ்சையுடனும் அவனைப்பார்த்துக் கேட்டாள்.

அவன் அவளைத் திரும்பிப் பார்த்தான்.

நெருப்பின் கொதிப்பு கண்களில் தெரிந்தது.

அவன் பயந்தே போய்விட்டான்.

"அப்படி.... பாக்காதீங்க.... என்னா நடந்திருச்சி... சொல்லுங்க" அம்பிகை அவனைப் பார்த்துக் கெஞ்சினாள்; இறைஞ்சினாள்.

"ஏய் சிறுக்கி... அந்த நாய அடிச்சமாதி ஒணக்கும் ஒத வேணுமா? பேசாம வாய மூடிக்கிட்டு உள்ளபோ"

அவன் இடியாய் முழங்கினான்.

அவன் அந்த இடிக்குப் பயந்தே போனாள். அத்தனை உத்வேகத்துடனும் இரைச்சலுடனும் அவனின் குரல் சீறிப்பாய்ந்தது.

சில கணங்கள்தான்! அவன் என்ன நினைத்தானோ தெரியாது. விருட்டென்று நாற்காலியில் இருந்து எழுந்து வெளியில் போய் சீமெந்துக் கட்டில் அமர்ந்துகொண்டு மண்பாதையின் முடிவில் தெரியும் லயத்தை வெறிக்கப் பார்த்தான்.

கண்கள் லயத்தை வேட்டையாடிக் கொண்டிருந்தன. அவன் அதே ஆத்திரத்தில் கொஞ்சமும் குறையாமல் இருந்தான்!

பத்து நிமிடம் கடந்துவிட்டிருக்கும்!.

அம்பிகை கையில் ஆவி பறக்கும் தேயிலைச் சாயத்துடன் வெளியே வந்தவள்,

"ஏனுங்க... இத குடிங்க... எல்லாம் சரியா போயிரும்" என்று சொல்லி தேநீர்க் கிண்ணத்தை அவனிடம் நீட்டினாள்.

அவனிடம் இருந்த ஆத்திரக் குதிரை வேகமாகத் துடித்துக்கொண்டிருந்தது. வலது கையினால் தேநீர்க் கிண்ணத்தை 'படார்' என்று தட்டிவிட்டான். அதே கணத்தில் அம்பிகையின் கன்னத்திலும் ஏககாலத்தோடு

'படார்' என்று ஒங்கி அறைந்தான்.

"அம்மா...வோ... இவனுக்கு பைத்தியம் கியத்தியம் பிடிச்சிருச்சா... இப்படி என்ன கொல்லப்பார்க்கிறானே" என்று கீழே விழுந்த அம்பிகை ஈனக்குரலில் கத்தினாள். அவன் இவளை கிஞ்சித்தும் பார்க்கவில்லை. அவன் குசினிக்குள் விருட்டென்று ஓடி கைகளினால் துழாவி கோப்பிக்கத்தியை கையில் இறுகப் பற்றிக் கொண்டான். வேகமாக வீட்டுக்கு வெளியே வந்தான்.

ஒரு கையில் சாரத்தை உயர்த்திப் பிடித்துக் கொண்டு வெறிபிடித்தவன் போல லயத்து முற்றத்தில் ஓடினான். அடைவுக்கு காத்திருந்த, லயத்துக் கோழிகள், 'கொக்கரக்கோ' என்று ஆளுக்கொருப் பக்கமாகச் சிதறி ஓடியதில் அதன் விடுபட்ட சிறகுகள் காற்றில் பறந்தன. அவன் 'கோவா'பாத்திகளைமிதித்துக்கொண்டு ஓடி, கீழே குதித்து மண் பாதையில் ஓடினான்.

வேட்டை நாயைப்போல ஓடினான். வேட்டையாடவிருக்கும் விலங்கு எதுவென்று தெரியவில்லை அப்போது!

அன்று அவன் ஓடியவன்தான். இன்று வரை கடன் கொடுத்தவனின் பணத்தைபோல திரும்பி அவனிடம் வரவேயில்லை. இன்று டன் ஐந்துவருடமாகிவிட்டிருந்தது.

அதற்குள் எத்தனை மாற்றங்கள்! மாறுதல்கள்!

'ம்.... லோயரை பார்க்கலும். இன்னும் மூனு நாள் தான் பாக்கி இருக்குதுனு சொன்னாரு. எப்பீல் பண்ணாட்டி அப்புறம் தண்டன உறுதியாகிபோயிரும். என்னா செய்யிரனு தெரியமாட்டேங்குது. இந்த கிழவிகிட்ட இருக்காது. அண்ணனிடம் சொல்லி இருக்கேன். கேட்டுப் பாப்போம்" என்று நினைத்தவர் அண்ணனுக்கு கைத்தொலை பேசியில் எண்களை அழுத்தினான்.

மறுபுறமாக அண்ணன் தான் கதைத்தான்.

"ஹலோ... யாரு"

"அண்ணே நா... தான்!"

"ஓ.. தங்கச்சி அம்பிகா..."

"ஆமா... நேத்த அந்திக்குத்தான் இங்கு வந்து சேர்ந்தேன். மாமிக்கும் சொகமில்ல. மழ வேற வரமுடியல. அது சரி... நா கேட்ட சல்லி கெடைக்குமா?"

"ஏதோ... கொஞ்ச பணம் தான் எடுத்து வந்திருக்கேன். அதுவும் கணக்குள்ளகிட்ட வட்டிக்குத்தான்"

"நா... சொணங்கி வந்து வாங்கிகிறேன்." என்ற அம்பிகா தொடர்பை துண்டித்துவிட்டு

சாரளத்தை மூட எத்தனித்தவர், மண்பாதையில் வரும் உருவங்களைப் பார்த்து அப்படியே நின்றார்.

அந்த உருவங்கள் அவளுக்கு பழக்கப் பட்டவைபோல அவளின் உள் மனம் காட்டியது.

அவர் அவர்களைக் கண்கொட்டாது பார்த்தார்.

‘பார்வதியும்’ பிள்ளைகளும்’ அவளின் உதடுகள் அசைந்தன.

எல்லாமே சில நிமிடங்கள்தான்!

அவர் கதவைத் திறந்து கொண்டு வெளியில் ஓடி லயத்தின் முற்றத்தில் நின்று “பார்வதி... பார்வதி... நா.... அம்பிகா” என்று அவர்களைப் பார்த்துக் குரல் கொடுத்தார்.

அவர்களுக்கு அம்பிகை அழைத்தது கேட்டிருக்கலாம். அல்லது அம்பிகை நிற்பது அவர்களுக்கு தெரிந்திருக்கலாம்.

பார்வதி பிள்ளைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு அம்பிகையிடம் வந்தாள். அவர்கள் தன்னிடம் வருவதை உணர்ந்து கொண்ட அம்பிகைக்கு கை, கால் உதறல் எடுத்தது. இதயம் வேகமாக அடித்துக் கொண்டது. கடும்பனியில் ஏற்படாத உதறல்! வியர்வை! என்ன நடந்து விட்டது அம்பிகைக்கு!

அவர்கள் வெகு அருகில் வந்ததும் “பார்வதி” என்று அவளை ஓடிப்போய் கூட்டிக் கொண்டாள். அம்பிகையின் கண்களில் ஈரம் வெளிப்பட்டு உடைபட்டு கன்னத்தின் வழியே வழிந்தது. பார்வதிக்கும் இதே நிலைதான்!

அருகில் நின்ற இரண்டு பிள்ளைகளும் இவ்விருவரையும், ஒன்றும் அறியாதவர்களாய் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அம்பிகை தன்னை சுதாகரித்துக் கொண்டாள். பழைய நிலைக்கு திரும்பி வந்தாள். அவன் துணையில்லாமல் ஐந்து வருடங்கள் வாழ்ந்து வருகின்றாளே! இடையில் எத்தனை சவால்கள்! பிராயச்சித்தங்கள்! சமைகள்! சுய மரியாதைக்கான சோதனைகள்!

அவளின் திடமான மனம் இவைகளைக் கடந்து வருகின்றது. இருட்டிலே நிலாவின் கீற்றுக்களைப் போல, பார்வதியை முன்னால் நிறுத்தி அவளின் முகத்தைப் பார்த்தார் அம்பிகா!

ஒரு கணம் அதிர்ந்தே விட்டாள்!

தன் திருமண நாளன்று அதற்கு முன்னர் எப்போதோ ஒரு நாள்! அவளைப் பார்த்து சிரித்துப் பழகி இருக்கின்றாள்.

அப்போதெல்லாம் பார்வதி இப்படியா

இருந்தாள்!

பார்வதி எவ்வளவு அழகு! அலைபாயும் கருவிழிகள் எங்கே! இளமையின் சீதனமான பளபளக்கும் தேகம் எங்கே! கருமை படர்ந்த கேசங்கள் எங்கே! அந்த நிலா நெற்றியில் இட்ட ஒரு ரூபா வடிவ குங்குமப் பொட்டு எங்கே! கழுத்தில் மின்னிக்காட்டிய தாலி எங்கே!

வறுமையும் சோகமும் கோடைக்கால பீலிக்கரையாய் அவள் சோபை இழந்து போயிருந்தாள். நமத்துப் போன கண்கள், வாரிவிடாத வெள்ளை நரை எட்டிப்பார்க்கும் தலைமயிர்கள், மெலிந்த அவளைப் பனிக் குளிராய் வாட்டி எடுத்திருந்தது.

அம்பிகையின் மனசு ஏதோ... குற்றம் செய்ததைப் போல இறுகிப்போனது.

அவர் பார்வதியைப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தாள். மாணிக்கம் இருந்திருந்தால்.... பார்வதி இன்னும் அழகாக வளமாக

“என்னா அம்பிக அப்படி பார்க்கிற.. எத்தன காலத்துக்குப் பெறகு இங்க வந்திருக்க! எப்படி இருக்க?” துக்கப்பட்டவளின் குசலம் விசாரிப்பு.

“ஏதோ... இருக்கிறேன். ஆனா ஒன்ன நெனைச்சுதான் எனக்கு கவலயா இருக்கு. எப்படி இருந்த... ஒம்புட்டு புள்ளைகள பாரு. வளர்ர வயசுல... இப்படி கஸ்ட்ப்படுதுங்க. அவரு இருந்தா இப்படி நடக்குமா?” அம்பிகை அழுது கொண்டே பார்வதியிடம் சொன்னாள்.

பார்வதி அமைதியாக நின்றாள்.

அம்பிகை சொன்னாள், “மறந்துபோயிட்டோம் இல்ல... வா.. வீட்டுக்கு போவோம். ரெண்டு புள்ளைகளும் குளிருல நடுங்குது... வா...” என்று கூறிக்கொண்டே பார்வதியின் அனுமதி கேட்காமலே சின்னவளைத் தூக்கிக் கொண்டு லயத்துக்கு வந்தாள்.

பார்வதி பெரியவனைக் கூட்டிக் கொண்டு வாசற்படிக்குவந்தவள்கிழவிபடுத்திருப்பதைப் பார்த்தாள்.

முனங்கிக் கொண்டு படுத்து கிடந்த கிழவி பார்வதியைக் கண்டதும் கைகளை ஊன்றிக் கொண்டு தரையிலே அமர்ந்தாள்.

கண்களை இரண்டு பக்கமும் உருட்டினாள். முகத்தைக் கோணல்மாணலாக ஆக்கிக் கொண்டாள்.

பிறகு கோபமாகச் சொன்னாள்.

“ஏய் மூதேவி... இங்க என்னாத்துக்கு வந்த, பரசிறுக்கி. போ... வெளிய... இந்த ஓடுகாழி

வந்திருக்கானு நீ வந்தியா... போ... போ...”

பார்வதி கிழவியின் சுடுசொற்களைக் கேட்டு அப்படியே வாசற்படியில் நின்றாள்.

பெரியவன் அவளை விட்டு உள்ளே போனான்.

“என்னா கெழவி... இந்த போடு போடுது! சரி...சரி...இத பெரசனயா எடுத்துக்கிறாத. இந்த கெழவி எப்பவும் இப்படிதான். உள்ள வந்து ஒக்காரு. அந்த பேக்கிலபிஸ்கட் பெக்கட் வச்சிருக்கேன். புள்ளகளுக்கு எடுத்துக் கொடு. நான்.. தேத்தண்ணி ஊத்திக்கிட்டு வாரேன்” என்ற அம்பிகா குசினிக்கு சென்றாள்.

பார்வதி தயக்கத்துடன் உள்ளே வந்து பெஞ்சில குந்திக் கொண்டு பிள்ளைகளின் கைகளைப்பிடித்து குந்த வைத்தாள்.

கிழவி மீண்டும் பார்வதியைப் பார்த்தாள். அவளின்பார்வை, பார்வதியை அச்சுறுத்தியது போல இருந்தது.

பார்வதி கொஞ்சம் கதாகரித்துக்கொண்டே கிழவியைப் பார்த்துக் கேட்டாள்.

“என்னா ஆத்தா... ஒடம்பு எப்படி இருக்குது. ஒரு கெழமயா காச்சனு கெடந்த, வாங்கி தந்த மருந்தெல்லாம் ஒழுங்கா குடிச்சியா?” என்று குசலம் விசாரித்தாள்.

“ஏய்... நாசமா... போனவளே... புதுசா ... என்னா நாடகம் பண்ணுறியா... சரிதா... போடி... போ.. பெரிய இவளாட்டம். இங்க வந்துட்ட. மரியாதயா போயிரு...” என்று கிழவி முறைத்தாள்.

பார்வதி மௌனமாக இருந்தாள்.

“என்னா சொல்லுறேன். காது கேக்கலையா.. இந்த சிறுக்கிக்கு ஒண்ணும் தெரியாது.. நீ அவ மனசல வெசம் கலந்துடாத... ஏ... மகன ஜெயிலுக்கு அனுப்பிட்டு ஒண்ணும் தெரியாதவ மாதிரி குந்திக்கிட்டுருக்க..” கிழவி அவளை வார்த்தைகளினால் குத்திக்கொண்டு இருந்தாள்.

அம்பிகை சாயத்தண்ணியை ஆவிபறக்க மேசையில் கொண்டு வந்து வைத்தாள். பிறகு சொன்னாள்.

“என்னா இந்த கெழவி.. ஒண்ண போக சொல்லி சத்தம் பலமா போடுது. என்ன விசயம். பார்வதியே ரொம்ப நொந்துபோயிருக்கா.. அதல வேற இந்த கெழவி.. ரொம்ப பேசிக்கிட்டிருக்கா... இந்தாதேத்தண்ணியகுடி” என்றவள் பிள்ளைகளுக்கு கொடுப்பதற்காக சாயத்தை சின்ன ‘கப்பு’களில் ஊற்றினாள்.

தேயிலைச் சாயத்தை குடித்துக்கொண்டே பார்வதி கேட்டாள்

“என்னா செய்யிர... அம்பிகா... செல வுக்கு என்னா பண்ணுற, அசந்தா எப்படி இருக்கா...”

“ம்... பதுளையில் ஒரு ‘கார்மென்ட் பெக்டரியில்’ வேல செய்யிரன். சாப்பாடு செஞ்சி கொடுக்கிறேன்.” “ஏதோ வயித்து பொலப்புக்கு போதுமானதா இருக்கு...”

“எப்பில்கோடுல வழக்கு என்னா ஆச்சி?” பார்வதி கேட்டாள்.

அம்பிகை சில நிமிடங்கள் மௌனமாக இருந்துவிட்டு ஆழமான பெருமூச்சு ஒன்றை விட்டுக்கொண்டாள். பிறகு சொன்னாள்.

“கண்டி ஐகோட்டுல வழக்கு தோத்து போயிருச்சி. பெறகு அப்பில் பண்ணி அங்கேயும் தோத்து போயிருச்சி. இப்ப சுப்பிரிம் கோட்டுக்கு போகனுமுனு லோயர் சொல்லுறாரு... சல்லி தான் பெரச்சன. பெரிய தொகய எங்கபோய் தேடுவேன்”.

அம்பிகையின் வார்த்தைகள் பார்வதியை மௌனமாக்கின. அவளின் கண்கள் கலங்கிக் கொண்டு வந்தன. முந்தானையை இழுத்துக் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டாள்.

“அம்பிக... என்னா செய்யிரது... நடக்கிறது நடக்கட்டும். மூனு நாள் மனச தேத்திக்கிட்டேன். இந்த ரெண்டு பேரையும் வளர்த்துட்டா சரி. ஒம்புட்டு வாழ்க்கதான் ரொம்ப அநியாயமா போயிருச்சி. எங்க லூட்டுகாரங்க கொஞ்சம் யோசிச்சிருந்தா இந்த நெழம எங்களுக்கு வந்திருக்காது. பாரு இந்த புள்ளகை ஒழுங்கா சாப்பாடு போட முடியுதா... குளிளுக்கு... ஒழுங்கா சவிட்டர் கூட இல்ல. போன கெழம சின்னவனுக்கு சொகமில்லாம ஆஸ்பத்திரியில் ரெண்டு நாளா இருந்தா... கையில் காகம் இல்ல. படாத பாடுபட்டுகிட்டு இருக்கேன். அவருட்டு அம்மாவும் இங்க வாரது இல்ல. என்ன கட்டுனனாலதா இப்படி நடந்துச்சாம். நா ராசியில்லா ஆளாம்.” என்றாள் உணர்ச்சியற்ற குரலில் பார்வதி.

“ஆமா... இருக்கிறதா பின்ன. நீ தரித்தினியம் புடிச்ச ஆளுனதா.. இங்க ஒன்ன வரவேணானு மொதலயே சொன்னேன். புள்ளகல கூட்டிக்கிட்டு ஓடனே.. போயிரு... போ...” கிழவி நடுவில் மறித்துக் கத்தினாள்.

“இந்தா... கெழவி பேசாம கெட.. ஏதோ பெரிய வருத்தக்காரியாட்டம் படுத்துக் கெடந்த. இப்ப என்னாடானா.. இப்பிடி எழும்பிக்கிட்டு இவள இப்பிடி நாயாட்டம் பேசி வெறட்டுர. என்னானு கேக்கிறேன்.

ஏதோ... பெரிய உத்தமன பெத்து, ஓலகமே போற்றுற மாதிரியில்ல கத்துற.. கொலகாரன இல்ல பெத்திருக்க" அம்பிகை ஆத்திரத்தின் உச்சிக்குப் போனாள்.

"இந்தா நிறுத்து... ஏ மகென் இல்லாம நீ எங்கெங்க போய் கூத்தடிக்கிறனு எனக்கு தெரியும். பெரிய யோக்கியவ மாதிரி கதைச்சிக் கிட்டு போற. நல்லா இருந்தவன் ஏம்புட்டு மகென். ஏதோ ஆத்திரத்தில கத்திய எடுத்துப் புட்டான். அம்புட்டுதான்.." கிழவி மகனுக் காக வாதாடினாள்.

"எல்லாரும் அவங்க இஸ்டபடி செஞ்சு புட்டிங்க. கண்டப்படுறது யாரு... நா... தான்..." அம்பிகை கிழவிக்கு பதிலுரைத்தாள்.

"வேணாம் நா போறேன். சண்ட என்னால வரக்கூடாது. நடந்ததையே தாங்கிக்கிற முடியல. இதுலவேற.. இன்னொன்னு..." என்று கூறிய பார்வதி பிள்ளைகளைக் கூட்டிக் கொண்டு வெளியில நடந்தாள்.

அம்பிகை அவளின் பின்னால் ஓடி வந்தாள்.

"ஏய்... பார்வதி என்னா... போறியா.. ஆமா.. ஒண்ணு தெரிஞ்சுகிறனும். கெழவி என்னா ஓமேல இப்பிடி பாயிரா? என்ன கலகலனு கொஞ்ச நேரம் ஒன்னோட பேச விடுராயில்ல"

பார்வதி அம்பிகையைத் தீர்க்கமாகப் பார்த்தாள்!

பார்வையில் ஆயிரமாயிரம் அர்த்தங்கள் இருந்தன.

"சொல்லு பார்வதி.. சொல்லு... கெழவி இங்க வாரேன்னா? சுமமா ஏ இங்க வாரனு வேணாமுனு சொல்லிடுவா. இப்ப ஒண்ண யும் போக சொல்லுரா. இந்த பச்சக் கொழந்தங்க கூட மேல ஏரக்கம் இல்லாம இருக்கா. ஏன்..?" அம்பிகையின் சந்தேகம் பூதாகாரமாய் உருவெடுத்திருந்ததை பார்வதி உணர்ந்திருந்தாள்.

"உண்மய சொன்னா.. நீ.. என்ன நெனப்பியோ தெரியாது. உன் மனச ஏன் கொழப்புவானேனு பாக்கிறேன்." என்றாள் மெதுவாக பார்வதி.

"பரவாயில்ல சொல்லு. எப்போவோ மனச கல்லாகிப்போச்சு... அவருக்கு மரண தண்டன கொடுத்தவிடவா பெரிசா எதயும் சொல்லி விடப்போற." என்ற அம்பிகை பார்வதியைக் கூர்ந்து பார்த்தாள்.

பிள்ளைகள் பார்வதியை இரண்டு புறம் இறுகக் கட்டிக் கொண்டு நின்றன.

"அம்பிகா... இவ்வளவு நாளும் இத சொல்லலனு ஏன்னோட கோவிக்காத. நீ கேட்டதாலசொல்லுறேன். நீ நெனக்கிறமாதிரி கோவில் கமிட்டி சண்டமட்டுமில்ல" என்ற பார்வதி அம்பிகையை பார்த்தாள்.

"வேற.. சொல்லு என்னா நடந்திருச்சினு சொல்லு"

அம்பிகை பார்வதியை அவசரப்படுத்தினாள். இரண்டு கைகளினாலும் அவளின் தோளினை உலுக்கினாள்.

இரண்டு பேருமே கோவில் கமிட்டியிலே இருந்தது உண்மதான். அம்பிகா நீ இந்த தோட்டத்துக்கு கல்யாணம் முடிஞ்சோனதான் வந்த. அதுக்கு முன்னால நடந்தது உனக்கு தெரியாது தானே." என்று வார்த்தைகளை இழுத்தாள் பார்வதி.

"என்ன நடந்திருச்சி...?" அம்பிகா ஆவலாகக் கேட்டாள்.

"ஓம்புட்டு புருஷன் எங்க வீட்டுக்காரருட்டு தங்கச்சியோட ரொம்பநாளா பழகி இருக்காரு. ஒரு மொறகருவகூட கலைச்சியிருக்காங்கலாம். ஆனா கல்யாணமுனு வந்தோன அவள கட்ட ஏலாதுனு சொல்லிட்டார். என்ன காரணமுனு தெரியல. இந்த பெர்ச்சன சம்பந்தமா அடிக்கடி வாய்த்தர்க்கம் வந்திருக்கு. அன்னைக்கு அது பெரிசாகி கொலயில முடிஞ்சிருக்கு." பார்வதி சொல்லிவிட்டு இரண்டு பிள்ளைகளையும் கூட்டிக் கொண்டு நடந்தாள்.

அம்பிகையின் இதயம் ஒரு தரம் நின்று விட்டது போல இருந்தது. ஆயிரம் சம்மட்டியால் தன் தலையில் அடிப்பதைப் போல இருந்தது. ஒரு சில கணங்கள் அசைவற்று அப்படியே நின்றாள்.

தன் கணவனின் பிம்பங்கள் சிதறி நாலா பக்கமும் வெடித்துச் சிதறின. மனக்கோட்டை 'தடால்' என்று சரிந்து விழுந்தது.

அசையாமல் நின்றாள் அம்பிகா! மழை பெய்யத் தொடங்கியதும் கன்னத்தில் விழுந்த நீர் திவலைகளில் அவள் நிஜத்துக்கு வந்தாள்.

சடாரென்று ஒரு முடிவுக்கு வந்தவளைப் போல லயத்துக்கு விருட்டென்று திரும்பி வந்தாள்.

கதவைப் படார் என்று சாத்தினாள். மீண்டும் சாளரத்துக்கருகில் வந்து நின்றாள். தனது லோயருக்கு கைத்தொலைபேசியில் எண்களை அழுத்தினாள்.

"ஹலோ..." மறுமுனையில் மீண்டும்



அவளது லோயர் வந்தார்.

“சார்.. மன்னிச்சிருங்க. ஏம்புட்டு புருஷனுக்கு எப்பில் செய்ய வேணாம். நீங்க கேட்ட பணத்த குடுக்க முடியல” என்று திடமாகச் சொன்ன அம்பிகை தொடர்பை துண்டித்துவிட்டு கிழவியைப் பார்த்தாள்.

அவள் சாவகாசமாக பாயில் படுத்துக் கிடந்தாள்.

“ஏய் கிழவி.. நா... இப்ப போறேன்... மூனு நாளுள திரும்பி வருவேன். ஒம்புட்டு சாமான் உடுப்பெல்லாத்தையும் மூட்டை கட்டிவை. நீ இனி இங்க தனியா இருக்க வேணாம். என்னோட பதுளைக்கு வந்திடு” என்றவள் தான் கொண்டு வந்த டெவலிங் பேக்கில் தனது துணி மணிகளை அடுக்கிக்கொண்டு வெளியில் வந்தாள்.

கிழவி மீண்டும் விருட்டென்று பாயில் இருந்து எழும்பி உக்காந்துகொண்டு சொன்னாள்.

“குளிர் உசிரவாங்குது. இந்த சிறுக்கி கதவ தொரந்து வுட்டு போறா. ஏய்... சிறுக்கி... கதவ சாத்திட்டு போ”

கொலை வழக்கு அதி உச்ச நீதிமன்றத்துக்கு மேல் மனு செய்யப்பட்டிருந்தது.

சங்கரன் சட்டத்தரணிக்கு அம்பிகையின் கணவன் கொலைவழக்கில் ஏதோ ஒரு புள்ளி மறைந்திருப்பதையும் அதை சுற்றி கவனமாக பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தி அதன் மூலம் பெறப்படும் முடிவைக்கொண்டு வாதாடவும் கொலைத் தீர்ப்பை மாற்றவும் முடியும்

என்றும் அவரின் ஆழ் மனம் பேசியது.

இதன் காரணமாகவே கடந்த இரண்டு நாட்களாக அவரின் சிந்தனையும் செயற்பாடும் மற்றவர்களுக்கும் வீட்டார்களுக்கும் புரியாத புதிராக இருந்தது.

மிருகத்தை வேட்டையாடும் புலியைப் போல பொறுமையாக காத்திருந்து தனக்கு எல்லாத் தரவுகளும், ஒன்றுகூடி வரும்போது எதிரணியை திணறடிக்கும் தொழில்வித்தை அவருக்கு பாடசாலைப் பருவத்திலே நடக்கும் விவாதப் போட்டிகளில் அப்பட்டமாகத் தெரிய வந்தன. பாடசாலை அதிபர் ‘வாதிடும் திறமை’ அறிந்தவர் என்பதால் சங்கரனை சட்டம் படிக்க அறிவுரை செய்தார்.

இன்றுவரை சங்கரன் தொழிலில் எப்போதுமே தோற்றதில்லை!

ஆனால் இன்று!

இரண்டு நாட்களாக சட்ட நூலகத்தில் பலவிதமான ‘மரணத்தீர்ப்புக்களை’ வாசித்தே கண்கள் சோர்வடைந்திருந்தன அவருக்கு. ஆனாலும் அடி மனதில் எழுந்த உத்வேகம் எல்லாவற்றையும் மீறி அவரைத் துடிப்பாகச் செயற்பட வைத்திருக்கிறது.

ஒரு கட்டத்தில் சட்டப் புத்தகங்களை மூடி வைத்து விட்டு புதினப்பத்திரிகை பகுதிக்கு வந்தவர் ஒவ்வொரு பத்திரிகையாக வாசித்துவிட்டு ஒரு பெரிய கொட்டாவியொன்றை கொஞ்சம் சத்தமாக இட்டுக் கொண்டார். கண்ணாடியை முகத்திலிருந்து கழற்றி மெல்லத் துடைத்துக் கொண்டே மீண்டும் அணிந்துக்கொண்டு கடைசியாக

மேசையில் கிடந்த 'தஜலன்ட்' பத்திரிகையினை எடுத்து வாசித்தார். முன்பக்கத்தில் எப்போதும் போல அரசியல்வாதிகளின் காட்டுக் கூச்சல், கற்பழிப்பு, கொலை..

உள்பக்கத்தை புரட்டினார்.

அவருக்கு அதிர்ஷ்டம் அந்த பக்கத்திலே காத்திருந்தது.

'திடர் கோபம்' என்பதைப் பற்றிய அண்மைக்காலத் தீர்ப்பு வெளியாகியிருந்தது. பஞ்சாப் அரசு எதிர் குத்வர்சிங் என்கிற வழக்கின் சாரமே திடர் கோபம் என்றால் என்ன? எத்தனை நிமிடத்துக்கு நீடித்திருக்க முடியும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் மிக அண்மைக் காலத்தில் சட்ட உலகத்திற்கு கொண்டு வந்த தீர்ப்பாக இருந்தது.

சங்கரனின் கண்கள் வெளிச்சமாகின. அவரின் வலையில் மீன்கள் சிக்கிக்கொண்டன.

அவர் நூலகத்தை விட்டு வெளியேறித் தனது அலுவலகத்துக்குள் நுழைந்தவுடனேயே மடிக் கணினியைத்திறந்து பஞ்சாப்பின் அண்மைக்கால சட்ட தீர்ப்புகளை திறந்து மிகக் கவனமாகப் பார்த்தார். அரை மணித்தியாலத்திற்கு பின்னர் அவர் தேடிய பத்திரிகையில் வெளியாகிய மிக அண்மைக் காலத் தீர்ப்பு விலாவாரியாக கூறப்பட்டிருந்தது. தீர்ப்பைப் பதிவு செய்து 'சேவ்' செய்து அதை பிரதி பண்ணிக் கொண்டார்.

தனது ஜூனியர் மாலதியை அழைத்தார்.

"என்ன சார்..."

"அம்பிகை கணவரின் மேடர்கேஸ் சம்பந்தமாக நான் நாளைக்கு ஜெயிலுக்கு போகலாம். 'பெடிஷன்', 'எப்பிடெவிட்' எல்லாம் ரெடி பண்ணி வையுங்க" என்று கட்டளை இட்டதன் பின்னர் குற்றவியல் தண்டனைக்கோவை எனும் சட்ட நூலைத் தேடினார்.

"சேர்.. அம்பிகா இந்த கேசை எப்பில் செய்ய வேண்டாம் என்று சொன்னாளே... ஏன்... சேர் எப்பில் செய்ய போறிங்க?" என்று கேட்டாள் மாலதி.

"நோ... நோ... சீ இஸ் பிளாண்டேஷன் ஏரியா... சோ... அவளிடம் எப்படி பணத்தை எதிர்பார்க்கிறது. அவள் வேண்டாம் என்று சொன்னாலும் இந்த மேடர் கேசல ஒரு பொயின்ட் டிஸ்கவர் பண்ணிட்டேன். அத யூஸ்பண்ணிப் பார்ப்போமே. ஏன் அநியாயமா ஒரு உசிர கொடுப்பானேன்..." என்று சொன்ன சங்கரன் வேலையில் ஆழ்ந்திருந்தார்.

மறுநாள்.

காலை சரியாக பத்து மணிக்கு அவரின் ஜூனியர் மாலதியுடன் வெலிக்கடை சிறையில்,

ஆணையாளருடன் வந்த விடயத்தை பவ்வியமாகக் கூறி தான் தயாரித்த மனுவின் போட்டோ பிரதியொன்றை அவருக்கு வழங்கினார்.

ஆணையாளர் மனுவை படித்துவிட்டு சங்கரனை ஒரு முறை பார்த்துச் சிரித்தார்.

"ஓகே.. மிஸ்டர் சங்கரன்... பேர்மிஷன் க்ராண்டட் என்றார்."

சங்கரன் சிரித்தப்படியே சிறை அலுவலரோடு அம்பிகையின் கணவனை காணச் சென்றார்.

ஒரு மணித்தியாலத்திற்குள் வந்த காரியம் கச்சிதமாக முடிந்தது. மாலதி சத்தியக் கடதாசியில் அம்பிகையின் கணவன் கையொப்பம் இட அதை உறுதிப்படுத்தி கையொப்பம் இட்டு அதில் ஒரு பிரதியையும் ஆணையாளருக்காக சிறை அலுவலரிடம் கொடுத்தான்.

"ஓகே.. வந்த காரியம் நல்லபடியாக முடிந்து விட்டது. இன்றே பேப்பர்ஸ் எல்லாம் தயார் செய்து வையுங்கள். இன்று மூன்று மணிக்குள் முடிந்தால் சுப்பிரிம் கோர்ட்டில் பைல் பண்ணுங்கள். அல்லது டுமாரோ மோனிங்" என்று கூறிய சங்கரன் காரில் ஏறினார்.

மாலதியும் காரில் ஏறிக்கொண்டாள்.

ஓர் உயிரினைக் காப்பாற்றும் முனைப்பில் அவர் சங்கமமாகினார்.

மூன்று வாரங்களுக்குப் பின்னர் மாலதி வழக்குத் தீர்ப்பைப்பற்றி சங்கரனுக்கு அறிவிக்க சங்கரன் மகிழ்ச்சியில் திளைத்தார். பிறகு அமைதியாகச் சொன்னார்.

"எனக்கு தெரியும். இந்த கேஸ்பேவராகவரும் என்று. பத்திரிகையில் வந்த 'லேட்டஸ்கேஸ்' மாத்திரம் படிக்கவில்லையென்றால் கொஞ்சம் கஸ்டமாக போயிருக்கும். ஏதோ... அம்பிகையின் அதிஷ்டம்.." என்று சொல்லிச் சிரித்தார் சங்கரன்.

**வறுமையும் சோகமும்
கோடைக்கால ரீலிக்கரையாய்
அவள் சோபை இழந்து
போயிருந்தாள். நமத்துப்
போன கண்கள், வாரிவிடாத
வெள்ளை நரை எட்டும்பார்க்கும்
தலைமயிர்கள், மெலிந்த
அவளைப் பனிக் குளிராய் வாட்டி
எடுத்திருந்தது.**

“சேர்.... பத்திரிகையில் வந்த நியூஸ் இப்படி உபயோமாகிப் போகுமென்று நான் நினைக்க வேயில்லை. கண்டி ஐ கோர்டிலும் எப்பில் கோடிலும் மரண தண்டனை ‘கன்போம்’ என்ற படியால் சுப்பிரிம் கோர்டிலும் மேடரை ‘கன்போம்’ செய்வினம் என்று நினைத்தனான்” என்றான் மாலதி.

“நோ...நோ... சட்டப்பிழைகளை மாத்திரமே சுப்பிரிம் கோர்டில் ‘ஹாகீமண்ட்’ செய்ய முடியும். பஞ்சாப் வழக்கில் குத்வரசிங் இறந்தவனை அடித்துக் காயப்படுத்தி விட்டு பதினான்கு நிமிடத்துக்குப் பின்னர் இறந்தவனை மீண்டும் சுத்தியால் குத்தியிருக்கின்றான். சோ... இந்தக் கொலையின் பெக்கிரவுண்டைப் பார்த்தால், கொலையாளி இறந்தவனோடு நீண்ட பகையைக் கொண்டிருந்தாலும் சம்பவ தினத்திற்கு எதேச்சையாக சந்தித்து வாய்த் தர்க்கத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றான். குறித்த நேரமே கொலைக்கான களமாக மாறிவிட்டது. ஆக கொலை செய்தவன் “அவனைக் கொல்ல வேண்டும் என்கிற ‘வேட்கை’ அல்லது ‘மனம்’ அவனுக்கு அப்போது இல்லை. நடந்த சண்டையில் கொலையாளி அதிக ஆத்திரத்துடனேயே கொலையைச் செய்திருக்கின்றான் என்று சுட்டி காட்டிய நீதியரசர்கள் அதற்கான விளக்கமாக திடீர்கோபாவேசம் பதினான்கு நிமிடங்களுக்கு நீடித்திருக்கலாம் எனும் கணிப்பை உறுதி செய்துள்ளனர். சோ... கொலையாளி திட்டம் போட்டு கொலையை செய்யவில்லை என்பதும் தொடர் கோபத்தில் கொலையைச் செய்திருப்பதால் மரண தண்டனை விதிக்கமுடியாதென்பதும் நீதியரசர்களின் முடிவாக இருந்தது” என்றார் சங்கரன்.

“இந்தத் தீர்ப்பை எப்படி இந்த வழக்கில் சுட்டிக்காட்டினீர்கள் சேர்” என்றான் மாலதி. சங்கரன் மெல்லச் சிரித்து விட்டுச் சொன்னார்.

“அதுதான்... கேஸ் நடக்கும்போது கோட்டுக்கு வந்து அவதானிக்க வேண்டும். கேஸ் நடந்த அன்று மாலதி வரவில்லை. ஏதோ பேர்ஷனல் மெட்டர் என்று போய்விட்டீர்கள் இல்லையா”

“ஓம்... சேர்... சொரி” மாலதி கொஞ்சம் வெட்கத்தில் குன்றிப்போனான்.

“சரி... ஓகே. இந்த கேஸில் ஏறத்தாழ பத்தில் இருந்து பதினைந்து நிமிடங்களுக்குள்

கொலை நடந்திருக்கின்றது. பொலிஸ் ரிப்போட்டின்படி கொலைநடைபெற்ற நேரம் அரை மணித்தியாலம் என்றும் சாட்சிகளின் கூற்றுப்படி முக்கால் மணித்தியாலம் என்றும் கோவில் கமிட்டி தலைவரின் வாக்கு மூலப்படி பத்து நிமிடங்கள் என்றும் குளறுபடி இருந்தமையினால் சரியான நேரத்தை கீழ் நீதிமன்றங்கள் கணிக்கத் தவறி விட்டன. சோ... இந்த கேஸ் எங்களுக்குச் சாதகமாய் போய்விட்டது”

“என்றுகூறியசங்கரன்கண்ணாடியைகழற்றி ‘உப்பூ’ என்று ஊதி மெல்லிய துணியனால் துடைத்துக் கொண்டு மீண்டும் அணிந்துக் கொண்டே தனது கைத்தொலைபேசியில் அம்பிகையின் இலக்கத்தை தேடினார். அம்பிகையின் இலக்கத்தை கண்டதும் அழுத்திவிட்டார். சில கணங்கள் தான்!

“ஹலோ... சேரா... சேர்.. வழக்கு எப்பில் செய்யாதீங்கனு சொல்லிவிட்டேனே சேர்... அவரு செஞ்சது தப்புனு எனக்கும்படுது. அதனாலதான் சேர்.. பணத்தையும் எப்பில் பண்ணுறதுக்காக நா... தேடுறத நிப்பாட்டிட்டேன். என்ன மன்னிச்சிருங்க சேர்...” அம்பிகை அடுத்த முனையில் இருந்து திடமாகப் பதில் தந்தான்.

“ஹாலோ... போன வச்சிடாதீங்க சொல்லப்போற விடயத்தைக் கேட்டா சந்தோஷப்படுவிங்க. உங்கள் கணவரோட நீங்க வெகு சீக்கிரத்தில் சேரபோறீங்க. வழக்கு நானே பயில் பண்ணி கோட்டுல.. தீர்ப்பும் தந்துட்டாங்க. ஏற்கனவே... ஐந்து வருடம் ஜெயில்ல இருந்தாரு. இன்னும் பத்து வருடம் இருக்க வேண்டும். அவ்வளவு தான். மரண தண்டனையை நீக்கி விட்டது கோர்ட்.

“ஓல் த பெஸ்ட்” சங்கரன் அம்பிகையின் பதிலை எதிர்ப்பார்க்காமலேயே தொடர்பைத் துண்டித்து விட்டார். பின்னர் மாலதியை மிகவும் அர்த்தத்துடன் பார்த்தார்.

“இப்படியொரு நல்ல மனுசனுடன் வேலை பார்க்கிறோமே” என்று நினைத்து மகிழ்ச்சியானான் மாலதி.

அம்பிகைக்கு சங்கரன் தொடர்பைத் துண்டித்தது தெரியவில்லை. தான் காண்பது கனவா, நனவா என்று அறிந்துக்கொள்ள வெகுநேரமாகிப் போனது.

அவள் நிஜத்துக்கு வந்தபோது அவள் திடமாக முடிவெடுத்திருந்தான். “இனிமேல் அவனுடன் வாழப்போவதில்லை”

(உண்மைச் சம்பவம் சிறுகதையாக)



கொடி கற்பனையில் இதயம் குதூகலம் கொண்டாட
வானாய் வண்ணக் கனவுகளில் எண்ணங்கள் மிதக்க
பட்டாய் பூச்சியாய் பறந்து திரிந்த பருவங்கள்
இந்நாளில் நினைத்தாலே இனித்திடும் இளமைகள்
அது அந்த நாள் - இன்ப நாள்.

இடையிலும் பூத்த இனிமை உறவுகள்
இது வரை நாள் தொடர்கிறதே
இதுவும் அந்த நாள் (பூண்ட அகலா நட்பு அன்றோ) இதமான நாள்.

இனியும் நான் எதிர்பார்த்துகின்றேன் வேண்டும் ஓர் அந்த நாள்
அதை கூறுகின்றேன் அந்த நாள்.

எமமண்ணவர் ஒன்றே சேர்ந்து, கூட்டாகவே அமர்ந்து,
தயிற் சொந்தங்கள் ஒருங்கு கூடி
தனிமை தவிர்த்திடும் நாள்.

உனக்கு பெண்ணே உபதேசம்-உனக்கு
இவ்வையடி கண்ணே
பிரச்சாரிக்கும் உபரி சாயிகள் உதறி
இணை காணும் உண்மை நாள்.

குருவிகள் பல சேர்ந்து கூடொன்று கட்டி
கூட்டாக குடியிருக்கும் வேளை
கொடுநாகம் புருந்து குடியிருப்பு அதனை
கொடுமை புரிந்து கலைப்பது பலிக்காமல்
புறமுதுகு காட்டி ஓடியே ஓடுங்கும் நாள்.

அந்த நாள்

உரியவர் நாற்காலியை உற்கார முடியாதார் கவர்ந்து,
தோள் வீதே சுயந்து திரிந்து நொந்து
உதறி எறிந்தே உடையவர்க்களித்து ஓகும் நாள்.

காண மயிலாட கண்டிருந்த வான்கோழி
தானும் அதுவாக எண்ணி தன் பொல்வாச் சிறகை
விரித்தே ஆட்டம் போடும் கூத்தை நிறுத்தும் நாள்.

உள்ளொன்று வைத்து, புறம் மற்றொன்று பேசி
முன் முகம் மலர்ந்து பின்புறம் குத்துபவர் துறக்கும் நாள்.

வேண்டுவன வேண்டி விடயங்கள் அடைந்த பின்
செய்தன மற்று சேற்றை வாழி இறைப்பார்
சிதையும் நாள்.

பாத்திரம் அறிந்தே பழகிட வேண்டும் என்ற
பரந்த அறிவை, பராசக்தியே நீ எனக்கு ஈந்தருளும் நந்நாள்

அந்த நாள்! அந்த நாள் என் இதயம் இறுக எதிர்பார்த்து துடிக்கும்
அந்த நாள்.... அந்த நாள்!

— ephkd; nsh
(அவுஸ்திரேலியா)



எம். ஏ. நு.:மான்ன்

அதிமானிடன்:

எடுத்துரைப்பியல் நோக்கு



எம்.எம்.ஜெயசீலன்

(உதவி விரிவுரையாளர்,

தமிழ்த்துறை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்)

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

III

மனிதனது நாகரீக வளர்ச்சியையும் அதில் நிலவிய முரண்நிலைகளால் ஏற்பட்ட விளைவுகளையும் விளக்குவதாக அமைந்துள்ள அதிமானிடன் பலுவலானது, வரலாற்று வளர்ச்சியை உற்பத்தி சக்திகளுக்கும் உற்பத்தி உறவுகளுக்கும் இடையேயான முரண்பாடாகவும் அதனடிப்படையிலான மாற்றமாகவும் காட்ட முயல்கின்றது. அதாவது வரலாற்றுப் பாதையில் கல்லிருந்து நவீன இயந்திரம்வரை உற்பத்திக் கருவிகள் வளர்ச்சி பெற்றன. இது மக்களுடைய வாழ்விலும் உற்பத்தி உறவிலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. இதுவே சமுதாய வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டதாகக் கூறும் ஆசிரியர், வேட்டையுடைய முதல் மக்கள் புரட்சி வெடித்தது வரையாக எட்டுக் காட்சிகளில் சமுதாய படிமலர்ச்சியினை விளக்குகின்றார். ஆனால், இது சமுதாய வளர்ச்சி பற்றிய ஒரு அரைகுறை சித்திரம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

குறிப்பாக ஆசிரியர் காட்டும் வேடன் முதிர்ச்சியடைந்த வேடனாவான். அவன் நெருப்பின் உபயோகம் அறிந்தவன், வேட்டையாடிப் பெற்ற மாமிசங்களை உண்டு குடும்பமாக (மனைவி, பிள்ளைகள்) கற்குகைகளில் வாழ்கின்றான். தொடர்ந்து அடுத்த கட்டத்தில் வேட்டையாடிப் பிழைத்த வாழ்விலிருந்து மாறி மிருகங்களை வளர்த்தல், ஆதிகால முறைமையிலமைந்த மேய்ச்சல் மற்றும் சிறுதானியங்களைப் பயிரிட்டு நிலையானதொரு இடத்தில் வாழத் தொடங்குகின்றான்.

இவ்வாறு மலைப்பகுதிகளிலிருந்து காடுகளுக்குள் பிரவேசித்த மனிதன், அடுத்த கட்டத்தில் ஆற்றங்கரையோரங்களில் குடியேறி விவசாயத்தினை மேற்கொள்கின்றான்.

இங்கு கிடைக்கப்பெற்ற உபரியானது பரிவர்த்தனை செய்வதற்கான சாத்தியப்பாடுகளைப் பெருக்கியது. இதனால் வணிகமும் வளர்ச்சிப் பெற்றது. இந்நிலையானது உற்பத்தியில் ஈடுபடாத ஒரு குழுமத்தினை உற்பத்தியின் மீதும் உற்பத்தி பொருளின் மீதும் உரிமை பெற்றவர்களாக்கியது. அத்தோடு உற்பத்தித் துறைகளிடையே (மேய்ச்சல், உழுதல், கைத்தொழில்) வேலைப் பிரிவினைகளும் தோற்றம்பெற்றன.

இத்தகைய சூழ்நிலையானது ஒருசிலர் கையில் செல்வம் குவிவது சாத்தியமாகும் நிலைமையையும் ஒரு சிறுதொகை கூட்டத்தினரின் கையில் உற்பத்தி சாதனங்கள் குவியும் நிலையையும் தோற்றுவித்ததோடு ஒரு சிறுதொகையினருக்கு அதிகமானோர் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டு அடிமைகளாக மாற்றப்படும் நிலைமையையும் தோற்றுவித்தது என்பதை பூடகமாக கூறும் ஆசிரியர், அடுத்தகட்ட சமுதாய வளர்ச்சியில் இதன் விளைவுகளை வெளிப்படுத்துகின்றார். அதாவது விவசாய சமுதாயத்திற்குப் பிறகு வளர்ச்சி பெற்ற சமுதாயமாக கைத்தொழில்மய மற்றும் இயந்திர தொழில்மய சமுதாயத்தினைக் கூறும் ஆசிரியர், இச்சமுதாயத்திலே கப்பல் முதல் வான்வெளிக் கப்பல் வரை கண்டு பிடிக்கப்பட்டதாகவும் தொடர்ந்தும் இந்தப் புதிய உற்பத்திச் சக்திகளையும் தமது உடைமையாகக் கொண்ட சிறுதொகையினர் கசுபோக வாழ்க்கை வாழ்ந்து, இப்புவிக்கோளத்தையும் தாண்டி வேற்றுக்கிரகங்களில் வாழ முனைவதாக கூறுவதோடு இவ்வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக அமைந்த உடலுழைப்பாளர்களான பெரும்பான்மைச் சமுதாயம் பரட்டைத் தலையுடனும் பசித்த கண்களுடனும் வீதிகளில் அலைவதாகக் கூறுகின்றார்.

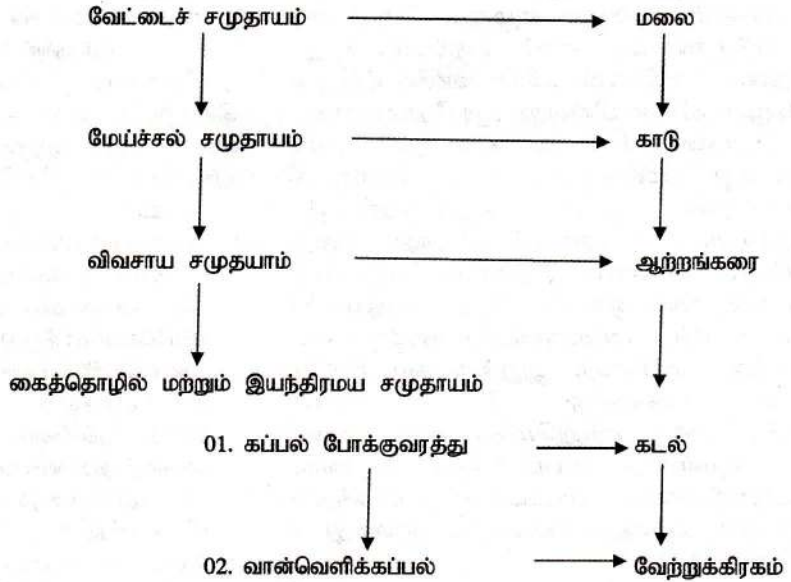
இந்த முரண்நிலை வளர்ச்சியின் உச்சத்திலே அடிமைப்பட்டுக்கிடக்கும் மக்களின் மனதிலே ஏற்பட்ட மாற்றத்தினை பின்வருமாறு பதிவு செய்கின்றார் ஆசிரியர்

‘இளைத்த யாதியின் சூதயத்துள்ளே / உயிர் வாழ்வதற்கேர் வேட்கை உதித்ததால் பூமியில் அவன்ஓர் போரில் குதித்தான்’

அதாவது ஆண்டாண்டு காலமாக தம்மை அடக்கியாண்டு சுரண்டியவர்களுக்கு எதிராக பாட்டாளி மக்கள் போரிடத் தொடங்குகின்றனர். அதிகாரவர்க்கமோ தனது வலிய கரங்களை அகல விரித்து பாட்டாளி மக்களின் குரல் வளையை நெரிக்கின்றது. என்றாலும் பெரும்பான்மை இனமான பாட்டாளி மக்கள் தாங்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து தொடர்ந்து போராடியதால் சிறு தொகையினரான அதிகார வர்க்கத்தினரைவிட வலிமைப் படைத்தவர்களாகி அவர்களுக்கு எதிராக பெரும் போர் புரிவதாக கூறும் ஆசிரியர் அவர்களை அதிமானிடர்களாக சித்திரிப்பதால் இப்பெரும் போரில் பாட்டாளி மக்களே வெற்றி பெறுவர் என்பதையும் வெளிப்படுத்துகின்றார் எனலாம்.

இவ்வாறு நோக்கும் போது இப்பனுவலானது மனித சமூக வளர்ச்சி பற்றிய ஒரு பொத்தம் பொதுவான ஒரு அரைகுறை சித்திரமாக அமைவதைக் காலாம. ஏனெனில் முதிர்ந்த வேடன் நிலையில் ஆரம்பிக்கும் பனுவலானது மேய்ச்சல் சமுதாயம், வேளாண்மைச் சமுதாயம், கைத் தொழில், இயந்திர மய சமுதாயம் மற்றும் பாட்டாளி மக்கள் புரட்சி என சமுதாய வளர்ச்சிக் கட்டங்களை வகைப்படுத்துகிறது. அத்தோடு ஒவ்வொரு சமுதாய கட்டத்திலும் காட்சிப்படுத்தப்படும் நிகழ்ச்சிகள் பொதுமைப்படுத்தப்பட்டவையே. குறிப்பாக படர்க்கையில் நிறுத்தப்பட்டுள்ள மனிதனும் அவனது மனைவியுமே முழுச் சமுதாயத்

தினதும் குறியீடாக அனைவரையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர். மேலும், ஒவ்வொரு சமுதாயக் கட்டத்திலும் நிலவிய உள்ளக முரண்நிலைகள், சமுதாய மாற்றங்கள் போன்றவற்றையும் நுணுக்கமாக பதிவு செய்யத் தவறியுள்ளார் ஆசிரியர். அத்தோடு இங்கு விவரிக்கப்படும் சமுதாய படிமலர்ச்சிக் கட்டங்கள் எந்த சமுதாயத்திற்குரியது என்ற வினாவும் மேலெழுகின்றது. ஏனெனில் எல்லாச் சமுதாயமும் ஒரேவிதமான சமுதாய படிமலர்ச்சிக் கட்டங்களைக் கொண்டதல்ல. உதாரணத்திற்கு ஐரோப்பிய சமுதாய படிமலர்ச்சியும் இந்திய சமூகங்களின் சமூக படிமலர்ச்சியும் வெவ்வேறுவிதமான படிமலர்ச்சிக் கட்டங்களைக் கொண்டதாகும். எவ்வாறிருப்பினும் பனுவலானது மனித பரம்பல் புவி முழுதும் எவ்வாறு வியாபக மடைந்தது என்பது பற்றியும் புவியையும் தாண்டி பிரபஞ்ச முழுவதும் வியாபகமடைய எத்தனிப்பதையும் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது.



இதனை பின்வருமாறு நோக்கலாம். அதாவது வேட்டைச் சமுதாயத்தில் மலைப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த மனிதன், மேய்ச்சல் சமுதாயமாக படிமலர்ச்சி அடைந்தபோது மலைப்பகுதிகளிலிருந்து காடுகளுக்குள் நுழைகின்றான். இதன்பின்னர் வேளாண்மைச் சமூகமாக மாற்றமடையும் போது ஆற்றங்கரையோரங்களில் குடியேறுகின்றான்.

இதனைத் தொடர்ந்து கைத்தொழில் மற்றும் இயந்திரமய சமூகமாக படிமலர்ச்சி அடைந்தபோது கடல் பயணங்களுடன் வேற்றுக்கிரகங்களுக்கும் செல்ல எத்தனிக்கின்றான். இவ்வாறு மலை, காடு, ஆற்றங்கரை, கடல் என புவி முழுதும் வியாபகமடைந்ததையும் புவியையும் தாண்டி வேற்றுக்கிரகங்களுக்கு செல்ல முயற்சிப்பதையும் இப்பனுவல் சிறப்பாக காட்டுகிறது.

இவ்வாறு வியாபகமடைந்த வளர்ச்சியில் சமத்துவமின்மையும் தளம்பல்களும் நிலவுவதாக கூறும் ஆசிரியர், இந்நிலைமையை தகர்த்து சமத்துவமான சமுதாயத்தினைக் கட்டமைக்கவே அடிமைப்பட்டுக்கிடக்கும் பாட்டாளி மக்கள் போராடுவதாகக் கூறுகின்றார்.

IV

புனைகதை எடுத்துரைப்பின் இறுதி அலகாக அமைவது பனுவலை உற்பத்தி செய்கின்ற படிமுறைகள் அல்லது செயன்முறை ஆகும். இதனையே எடுத்துச் சொல்லும் அல்லது எழுதும் செயற்பாடு - எடுத்துரைப்பு எனக் கூறப்படுகின்றது. இதன்படி அதிமானிடன் பனுவலின் உற்பத்தி படிமுறையினை பின்வருமாறு நோக்கலாம்.

படர்க்கையில் மனிதனொருவனையும் அவனது மனைவியையும் முன்னிறுத்தி அவர்களை முழுச் சமுதாயத்தினதும் குறியீடாகக் கொண்டு பனுவலானது நகர்த்திச் செல்லப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு சமுதாயத்தின் ஒவ்வொருகட்ட படிமலர்ச்சிக்கும் ஏற்ப அப்பாத்திரங்களையே தகவமைக்கும் ஆசிரியர், இறுதிக் காட்சியிலே இப்பாத்திரங்களுக்கு நேர் எதிரான பாத்திரமாக மற்றுமொரு மனிதனைப் படைத்துள்ளார். அப்பாத்திரம் அடிமைப்பட்டுக்கிடக்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பிரதிநிதி அல்லது குறியீடாகும். அதாவது

“காவல் இருந்த /

மனிதன் அவளது வதனம் பார்த்தான்
விம்மிக் கிடந்த மாற்பை வெறித்தான் /

அகன்று கிடந்த கால்களின் சூடை அவன்
கண்கள் மேய்ந்தன
கல்லில் குந்தி /

இருந்தவன் எழுந்தான்: இருள் அருகமர்ந்து
கட்டி அணைத்தான்: கன்னம் முகர்ந்தான்
மாற்பினை வருமஅம் மனிதன் மகிழ்ந்தான்”

என வேட்டையுடைய மனிதனின் செயற்பாட்டினைக் கூறும் ஆசிரியர், அடுத்தகட்ட

சமுதாய வளர்ச்சியிலே அவனை பின்வருமாறு சித்திரிக்கின்றார்.

‘...அவளும் அவனுடன் /

உண்கையில் வழிந்த உதட்டுத் தேனை
நக்கிச் சிறிதே நகைத்தான் மனிதன்.

அவளின் சூடையில் கட்டி இருந்த சூலைகள் /

வாழ இருப்பதைக் கண்டான். உடனே
ஓடிச் சென்று பெரிய சூலைகளாய் /

ஆய்ந்து அவளை அணியச் செய்தான்”

இங்கு வேட்டையுடைய மனிதனிடம் காணப்பட்ட காட்டுமிராண்டித்தனம் அருகி அன்பு மிகுதியின் வெளிப்பாட்டினைக் காணமுடிகின்றது. அத்தோடு அடுத்தகட்ட சமுதாய படிமலர்ச்சியில் இவ்வன்பு மிகுதியினால் ஆத்மார்த்த ரீதியாக தலைவியை நெருங்குகின்றான் தலைவன். இதனை பின்வருமாறு சித்திரிக்கின்றார் ஆசிரியர்

‘மழயிலே அவளின் மனைவிக்காக /

வாங்கிய சூடையை மழத்து வைத்திருந்தான்.

சூடையின் மெதுமையைத் தடவிய போதில் /

மாதின் மேனியை வருடுதல் போல

உணர்ந்தான்: உடனே உடல் சிலிர்ப்படைந்தான்

காட்டுப் பாதையில் மலர்ந்து கமழ்ந்த /

பூக்களில் அவளின் புன்னகை கண்டான்”

இவ்வாறு அவர்களது சிந்தனையும் செயலும் ஒவ்வொரு கட்ட சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் ஏற்றவாறு அமைந்திருப்பதை நுணுக்கமாக பதிவு செய்யும் ஆசிரியர் இறுதிக் காட்சியிலே அவர்களுக்கு நேர் எதிரான பாத்திரத்தை பின்வருமாறு சித்திரிக்கின்றார்.

“உலைகக் கையில் ஒருபிழக் குள்ளே

அடக்கிக் கொண்டு, அதற்கப்பாலே

விண்வெளி கடந்து வெளியிலே உள்ளே

கோளங்களிலே வாழ முனையும்

பாதி மனிதனின் மற்றைய பாதி

வீதி தோறும் அலைந்து திரிந்தான்

பரட்டைத் தலையும் பசித்த கண்களும்

மெலிந்து தோன்றும் மேனியு மாக

வீதி தோறும் அலைந்து திரிந்தான்

தொழிற்சாலைகளின் உலைக் களங்களிலே

வெந்து வெந்து மேனியின் வலிமை

அணைத்ததையும் யார்க்கோ அர்ப்பணம் செய்தான்

கழனிச் சேற்றில் வியர்வையைக் கலந்து

பொன்வினைவித்துப் போழமாரக் களித்தான்

பழைய கஞ்சியைப் பருகி இருந்தான்

ஆலயக் கதவுகள் அவன் நுழையாது

ஹழக் கிடந்தன...”

மேற்கூறியவாறு இவ்விரு பாத்திரங்களையும் முழுச்சமுதாயத்தினதும் குறியீடாக்கி, அவர்களது செயற்பாடுகளை

மையமாகக் கொண்டு வளர்ந்துச் செல்லும் பனுவுலானது ஆசிரியர் கூற்றாகவே அமைந்துள்ளமைக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதனால் இப்பனுவல் எடுத்துரைப்பினை ஆசிரியர்சார் எடுத்துரைப்பு (An Authorial Narrative) என வரையறுக்கலாம். அத்தோடு பனுவல் நிகழ்ச்சிகள் பெரும்பாலும் காட்சிப்படுத்துதல், சொல்லுதல் எனும் இரு முறைகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

காட்சிப்படுத்துதல் என்பதில் நிகழ்ச்சிகள் நேரடியாக காட்டப்பட்டுள்ளன. இங்கே நாடகத்தைப் போல எடுத்துரைப்பாளர் காணாமல் போய்விடுகின்றார். குறிப்பாக பனுவலின் அடுத்தகட்ட நகர்வுகளுக்கு அதாவது அடுத்த அடுத்த சமுதாய வளர்ச்சிக் கட்டங்களை அடையாளப்படுத்துவதற்கு காட்சிப்படுத்தலையே பிரதான உத்தியாக கைகொள்கின்றார் ஆசிரியர். எடுத்துக் காட்டாக

‘அடர்ந்த அந்தக் காட்டின் சூடை ஓர் சூட்டுக் குகையின் சூருந்தான் மனிதன் பரட்டைத் தலையன் பிறந்த மேனியாய்க் கையில் தழையன் காவல் சூருந்தான்..’

...இந்நிலையில் அதிமானிடன் பனுவலை நோக்கின் அடியடையில் அதுவொரு கவியரங்க கவிதையாகும். எனவே, அது தனக்கான முதன்மை வாசகனாக பார்வையாளர்களைக் கொண்டிருக்கின்றது.

என்ற காட்சியானது எம்மை வேட்டையுசுத்திற்கு இழுத்துச் செல்வதைக் காணலாம். அதேவேளை வேட்டையுசு முடிவில் மேய்ச்சல் சமுதாயத்தின் உதயத்தை

‘பரந்து கிடந்த பசும்புல் வெளியில் மாடுகள் மேய்ந்தன. மனிதன் ஓர்புறம் நின்று கொண்டிருந்தான் ஏதோ நினைவுடன் கன்று பசுவைக் கத்தி அழைத்த சத்தம் கேட்டது..’

என எம் கண்முன் நிறுத்துகின்றார்.

இவ்வாறே ஒவ்வொருகட்ட சமுதாய படிமலர்ச்சியும் கள சித்திரிப்பின் மூலம் மிகச்சிறப்பாக வெளிக்காட்டப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். சொல்லுதல் என்பது நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் உரையாடல்கள் எடுத்துரைப்பாளரால் சொல்லப்படுவதைக் குறிக்கின்றது. எடுத்து காட்டாக

‘என்ன பயமா?’ என்றான் மனிதன்
‘இல்லை’ என்றான் சூவன். அவன் சிறித்தான்
‘கரைகான் வரைநான் கப்பல் விடுவேன்
அலையும் புயலும் அழக்கினும் என்ன
பயப்பட வேண்டாம்’

என அவன் பகர்ந்தான்’

இவ்வாறுபனுவலானதுகாட்சிப்படுத்துதல் மற்றும் சொல்லுதல் எனும் உத்திகளின் மூலம் நகர்த்தப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

மேலும், எந்தவொரு பனுவலும் தனக்கான ஒரு வாசகன் என்ற நினைப்பில்லாமல் உருவாவதில்லை. அத்தோடு தனக்கான வாசகனின் தன்மைக்கேற்ப அமையும் பனுவலே முழுமையான வெற்றி பெறும் எனலாம். இந்நிலையில் அதிமானிடன் பனுவலை நோக்கின் அடிப்படையில் அதுவொரு கவியரங்க கவிதையாகும். எனவே, அது தனக்கான முதன்மை வாசகனாக பார்வையாளர்களைக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே பார்வையாளனுக்கு ஏற்றவிதத்தில் பனுவல் அமைதல் இன்றியமையாததாகும்.

ஒரு பனுவலில் இடம்பெறுகின்ற தகவல் தொடர்பு முறைமையினை பிரதானமாக மூன்று நிலைகளில் வரையறுக்கலாம்.

01. ஆசிரியருக்கும் வாசகனுக்கும் இடை யிலான தொடர்பாடல்: இதனை புனைவுசாராத தொடர்பாடலாக வரையறுக்கலாம்.

02. எடுத்துரைப்பாளருக்கும் பார்வையாளனுக்கும் இடையிலான தொடர்பாடல். இது புனைவியல் சார் இடையீடாகும் (Fictional Mediation)

03. பாத்திரங்களுக்கிடையிலான தொடர்பாடல்

அதிமானிடன் பனுவலிலும் இம்மூவகைத் தொடர்பாடல்களையும் இனங்காண முடிகின்றது. என்றாலும் இரண்டாவதாக கூறப்படுகின்ற எடுத்துரைப்பாளருக்கும் பார்வையாளனுக்கும் இடையிலான புனைவியல்சார் இடையீடே இங்கு முதன்மை பெறுகின்றது. ஏனெனின் தனது பார்வையாளனின் மனப்பாங்கிற்கு ஏற்ப ஆசிரியர் தனது பனுவலை எடுத்துரைக்க வேண்டும். இதனாலேயே ஆசிரியர் பெரும்பாலும் காட்சிப்படுத்தல், சொல்லுதல், சில வரிகளை திரும்ப திரும்ப கூறுதல் ஆகிய உத்திகளைக் கையாண்டு பனுவலை நகர்த்திச் செல்கின்றார். அத்தோடு இங்கு சொல்லுதல் எனும் போது சாதாரணமாக பேசுவது போல சொல்வது இன்றியமையாததாகும்.

இப்பலுவலானது மனித சமூக வளர்ச்சி பற்றிய ஒரு பொத்தம் பொதுவான ஒரு அரைகுறை சித்திரமாக அமைவதைக் காணலாம்.

பேசுவது போல எழுதுதல் என்பதன் முக்கிய
பண்புகளாக [13]

01. சிறு சிறு வாக்கிய அமைப்பு
02. கருத்துக்களின் தொடர்பான ஒழுங்கமைப்பு
03. இயல்பான சொற்சேர்ப்பு (ஒசைத் தேவைகளுக்காக வலிந்து கையாளும் சொற்களும் - அடைமொழிகளும் வன்மையான சொற் புணர்ச்சிகளும் இல்லாமை)

போன்றவற்றைக் கூறலாம். இப்பண்புகளோடு ஒத்துப்போவதாக அதிமானிடன் பனுவல் அமைந்துள்ளது எனலாம். எடுத்துகாட்டாக

*கறுத்த முகில் வாணில் கவிந்தன /
இறுக்கமா சீருள்கையில் காற்றும்
வேகமாக வீசிச் சழன்றது /
கடலிலே அலைகள் குமுறி எழுந்தன
அலைகளில் மிதந்த அச்சிறு கப்பல் /
ஆழ அசைந்தே அமிழ்ப் பார்த்தது
மூழ் சீருந்த உட்புற எங்கும் /
அலைநீர் புகந்தது. அதனுள் சீருந்த
மனிதன் கப்பலை வளைத்துத் திருப்பினான்*

மேலும், இங்கு யார் பேசுவதைப் போல (எந்த வர்க்கம், எந்த சாதி, எந்த இனம், எந்த சமூகம் போன்றன) எழுதுகின்றார் என்பதும் முக்கியமானதாகும். குறிப்பாக ஆசிரியர் இங்கு பாட்டாளிவர்க்க சார்புத் தன்மைக் கொண்ட ஒருவர் சாதாரணமாக பேசுவது போல தனது பனுவலை அமைத்துள்ளார் எனலாம். (பாட்டாளி வர்க்கத்தை ஆசிரியர் அதிமானிடனாக சித்திரிப்பது அவரது பாட்டாளி வர்க்க சார்புத் தன்மையின் வெளிப்பாடாகக் கொள்ளலாம்.)

பொதுவாக ஒரு பனுவலினை வெளிப்படுத்தும் எடுத்துரைப்பாளன் எந்த நிலையிலும் எடுத்துரைப்பாளனாகவே இயங்குவதாகக் கூறப்படுகின்றது. அதாவது 'ஒரு கதையில் எப்பொழுதும் ஒரு கதைசொல்லி சீருந்து கொண்டேதான் சீருக்கிறான். ஒரு எடுத்துரைப்புப் பனுவல் ஒரு தூய்மையான உரையாடலாகவோ அல்லது ஒரு நாட்குறிப்பாகவோ சீருக்கும்போது கூட அங்கே ஒரு கதைசொல்லி சீருந்து கொண்டேதான் சீருக்கிறான்' [14]. இவ்வாறு அமைகின்ற எடுத்துரைப்புக் குரலின் தன்மைகளை விளங்கிக் கொள்வதும்

அவசியமாகும். பொதுவாக எடுத்துரைப்புக் குரலின் தன்மையினை

1. உள்ளடக்க விடயம் :

இயற்கையாகவும் பண்பாட்டு ரீதியாகவும் தனக்கேயுரிய குரலில் தனது கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்படுதலாகும். உதாரணமாக கோபம், மகிழ்ச்சி, நகைச்சுவை போன்ற வெளிப்பாடுகள்

2. அிக எண்ண வெளிப்பாடு:

எடுத்துரைப்பாளரது வெளிப்பாடுகளானது அவரது கல்வி, நம்பிக்கை, விருப்பம், அரிசியல் மற்றும் கருத்துநிலை சார்ந்து தனது மனப்பாங்குகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மக்கள், நிகழ்வுகள், பொருட்கள் போன்றவற்றை அணுகுதல்

3. செயற்பாட்டியல் குறிப்புகள் :

எடுத்துரைப்பாளர் வெளிப்படுத்தும் குறியீடுகள் வாசகரின் உணர்வுநிலை மற்றும் படிநிலைக்கு ஏற்ப அவர்களை ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைதலைக் குறிக்கும். (வாய் மொழி கதை சொல்லல், பொதுவாக பேசுதல் என்பன இதில் அடங்கும்)

என மூவகைப்படுத்துவர். (மேலதிக விளக்கங்களுக்கு Jahn, Manfred. 2005) இதில் அதிமானிடன் பனுவலின் எடுத்துரைப்புக் குரலானது அக எண்ண வெளிப்பாடாக (Subjective Expression) அமைவதைக் காணலாம். ஏனெனில் எடுத்துரைப்பாளர் பொதுவுடைமை சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையில் சமுதாய வளர்ச்சிப் படிநிலையினை அணுகியுள்ளமையைக் காணலாம்.

இவ்வாறு நோக்கும்போது அதிமானிடன் பனுவலானது ஒரு கதைக்கவிதைக்குரிய தன்மைகளைக் கொண்ட எடுத்துரைப்புப் பனுவலாக அமைவதால் அதனுடைய எடுத்துரைப்பு முறைமையினை மேற்கூறிய வாறு நோக்கலாம்.

(முற்றும்)

[13]. நுஃமான் எம், ஏ (1985) திறனாய்வுக் கட்டுரைகள், சிவகங்கை, அன்னம் ப.10

[14]. பஞ்சாங்கம், க, (2003), மு. கு. நூ, சென்னை, காவ்யா, ப. 104



இருவேறு பார்வைகள்

இன்று காலை 11 மணிக்கு எனக்கொரு ஹொஸ்பிட்டல் அப்பொயின்மன்றிருந்தது. தேநீர் குடித்துவிட்டு அவசர அவசரமாகப் புறப்படுகின்றேன். இந்தத்தடவை இதற்கொரு முற்றுப்புள்ளி வைக்காமல் ஹொஸ்பிட்டலை விட்டு நான் திரும்பப் போவதில்லை.

மூன்றாவது தடவை ஒப்பரேஷன்.

முதன்முதலில் இந்த வைத்தியசாலைக்கு வந்தபோது 'Fistula' என்று அந்த இளம் டாக்டர் சொன்னதும் நான் சிரித்துவிட்டேன். பென்குவின் போன்ற உதடுகளைக் கொண்ட அந்த பிலிப்பீன்ஸ் நாட்டுப்பெண், ஏதோ தனது பாஷையில் சொல்கின்றாளாக்கும் என நினைத்துக் கொண்டேன். ஆனால் சிரிப்பதற்கு இதில் எதுவும் இல்லை என்று பின்னர் புரியலாயிற்று. பயந்து விடாதீர்கள். 'பிஸ்ரியூலா' என்பது ஒரு வருத்தத்தின் பெயர்.

இந்தமாதிரி ஒரு வருத்தம் எமது நாடுகளில் வந்திருந்தால், அதைக் குணப்படுத்த எடுக்கும் செலவை ஈடு செய்ய வாழ்நாள் முழுக்க உழைக்க வேண்டியிருந்திருக்கும். இங்கு அவுஸ்திரேலியாவில் எல்லாமே இலவசம். வருத்தங்களும் இலவசம். அது எனக்கு எப்படி வந்தது என்பதை உங்களுக்கு நான் சொல்லியாக வேண்டும். அது ஒரு சிறு சரித்திரம்.

ஒருமுறை எனது ஆசனவாயிலுக்கு அண்மையாக ஒரு கட்டி வந்தது. சாதாரணமாகத் தோன்றி மறையும் கட்டி போலத்தான் ஆரம்பத்தில் அது இருந்தது. நாளடைவில் அது பெருந்து ஒரு குண்டுமணி போலாகிவிட்டது. நாட்டுமருந்தான 'கறுப்புக் கழியை'த் தேடி கடை கடையாக அலைந்தேன். வெள்ளைக்காரன்ரை கடையிலை அது கிடைக்காது என அறிந்ததும், வியட்நாம் 'சைனீஸ்' கடைகளை நோக்கி நடையைத் திருப்பினேன். தென்படும் குட்டிப்போத்தல்கள் ரின்களை ஆராய்ச்சி செய்து மருந்து ஒன்றைப் பெற்றுக் கொண்டேன். பூசி சிலநாட்களில் கட்டி உடைந்தது. மாறி வருவது போன்று மாயை காட்டி, பின்னர் மீண்டும் உருக் கொண்டது. நாளாக அது 'நாட்பட்ட புண்' என்று பெயர் எடுத்துக்கொண்டது. வெட்கத்தில் டாக்டருக்குக் காட்டாமல் இருந்தது பெரியதொரு சங்கடத்தை உருவாக்கிவிட்டது. இப்போது திறந்தே கிடக்கும் புத்தகம் போலாகிவிட்டேன்.



கே.எஸ்.அபாஹ்
(அவுஸ்திரேலியா)

புலம்பெயர்ந்து வந்த காலம். அப்பொழுதெல்லாம் வேலைக்கு மனுப் போட்டால் நேர்முகப் பரீட்சைக்குக் கூப்பிடுவதில்லை. அதற்கான பதிலும் கிடைப்பதில்லை. ரெலி போன் செய்து விசாரித்த போது சில விஷயங்கள் புரிந்தன.

“நீங்கள் அவுஸ்திரேலியாவிற்கு வந்து சிறிது காலம் வேலை செய்திருக்கவேண்டும். உங்களுக்கு அவுஸ்திரேலியாவில் வேலை செய்த முன் அனுபவம் இருக்க வேண்டும்”

“முன் அனுபவம் என்பது ஏதாவது ஒரு வேலை சம்பந்தமானது. அது சுப்பர்மார்க் கெட்டாகவோ அல்லது ஏதாவதொரு தொழிற்சாலையாகவோ இருக்கலாம். நீங்கள் உங்களது சொந்தநாட்டில் செய்த வேலையாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை. அதன் பிறகுதான் உங்களை நேர்முகத் தேர்வுக்குக் கூப்பிடுவோம்” என்று விளக்கம் தந்தார்கள்.

முதலில் ஒரு சுப்பர்மார்க்கெட் சென்று விசாரித்துப் பார்த்தேன். அவர்கள் சொன்ன பதில் எனக்கு மேலும் வியப்பைத் தந்தது.

“உங்களுக்கு அவுஸ்திரேலியாவில் ஏதாவது வேலை செய்த முன் அனுபவம் உண்டா? சுப்பர்மார்க்கெட் என்று இல்லை. ஏதாவது ...யோசித்துப் பாருங்கள்” அதே உரையாடலைத் திருப்பிப் போட்டார்கள். அவர்கள் உரையாடுவதில் கில்லாடிகள். சொன்னதையே நோகாமல் திருப்பிச் சொல்லும் கிளிப்பிள்ளைகள். எங்கு சென்றாலும், “அவுஸ்திரேலியாவில் ...” என்று ஆரம்பித்து விடுவார்கள்.

யார் அந்த அனுபவத்தை எனக்குத் தந்து என்னை அசர வைக்கப் போகின்றார்கள்?

ஒரு வேலையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான வழிமுறைகள் அத்தனையும் செயற்படுத்தினேன். விடாமுயற்சி. தன்னம்பிக்கை. தீவிர தேடுதல். Yellow Pages ஐப் பார்த்து எண்ணற்ற இடங்களுக்கு Resume யுடன் Covering letter ஐயும் இணைத்து அனுப்பினேன். கடித உறையின் மூலையில் சந்தனம் குங்குமமும் பூசுத் தவறவில்லை.

கை மேல் பலன் கிட்டியது. சண்ணை என்ற இடத்திலிருந்த ‘டயமண்ட் பிறஸ்’ என்னை வரவேற்றது. பாருங்கள் பெயர்களை - சண்ணை (Sunshine) டயமண்ட் பிறஸ் (Diamond Press). ஆரம்பமே அசத்தலாக இருந்தது. வேலை! - free way இல் வாகனங்கள் விரைந்து செல்லும் வேகம். ‘அந்த’ வேகத்தில்

சீனத்துப்பெண்கள், வியட்நாமியப்பெண்கள் எல்லாம் என்னமாய் வேலை செய்கின்றார்கள்! ஒருவேளை அவர்கள் தாய்நாட்டில் இருந்த போது இதைவிட இன்னமும் கடினமாக உழைத்திருப்பார்களோ?

அங்குதான் எனக்கு இந்த வியாதி ஆரம்பமாகியிருக்க வேண்டும். எந்தவொரு சரீரத் தொழில்களும் செய்து பழக்கப்படாத எனக்கு தொடர்ச்சியாக உடம்பை வருத்தியதில் உருவாகியிருக்கலாம். ஆபரேஷன் செய்யப் போனபோது பெரியதொரு விளக்கம் காத்திருந்தது. Anal Glands எனப்படும் சுரப்பிகள் அடைபடும்போது, அதிலிருந்து வெளிப்படும் வழுவழப்பான நீர் வெளிப்படாமல் கிருமிகள் பாதிப்பதால் இந்த சீழ்க்கட்டிகள் ஏற்படுகின்றன. அந்தக் கட்டிகள் வெடித்த உடனே பௌத்திரமாக (Fistula) மாறிவிடும். அந்த வெடிப்பு உட்புறமாக வெடித்தால் complicated Fistula என்றும் வெளிப்புறமாக வெடித்தால் Low Fistula என்றும் சொன்னார்கள். நல்ல வேளை எனக்கு வெளிப்புறமாக வெடிப்பு நிகழ்ந்திருந்தது. சத்திரசிகிச்சை மிகவும் எளிமையானது என்று வெளிநோயாளர் பிரிவு டாக்டர் சொல்லியிருந்தார். வெளிநோயாளர் பிரிவில் இருக்கும் டாக்டர்கள் சர்ஜரி (surgery) செய்வதில்லை. அவர்கள் consultation செய்யும் டாக்டர்கள். வெளிநோயாளர் பிரிவில் இருந்த டாக்டரை இரண்டு தடவைகள் சந்தித்து ஆலோசனைகள் பெற்றிருந்தேன். இருந்தும் எனக்கு ஆபரேஷன் செய்யவிருக்கும் டாக்டரைச் சந்திக்க முடியவில்லை. அவர் ஹொஸ்பிற்றலில் மிகவும் பிரபலம் ஆனவர். ஓய்வின்றி வேலை செய்பவர். 65 வயதைத் தாண்டிய அனுபவசாலி. அவர் செய்த ஆபரேஷன்களில் தொண்ணூறு வீதத்திற்கும் மேல் சக்ஸஸ் என்றார்கள்.

எனக்கு ஒரு புதன்கிழமை சத்திரசிகிச்சை. ஏழு மணிக்கு வைத்தியசாலையில் நிற்க வேண்டும். அதிகாலை ஐந்து மணிக்கு எழுந்து விட்டோம். உச்சக்கட்ட குளிர்காலம். தெருக்கள் எல்லாம் பனிப்புகாரில் மூழ்கியிருந்தன.

படிவங்களைப் பூர்த்தி செய்தோம். ‘இரவு 12 மணிக்குப் பிறகு எதுவுமே சாப்பிடவோ குடிக்கவோ இல்லை’ என்பதை உறுதி செய்து கொண்டார்கள். என்னதான் ஏழுமணிக்கு வரச் சொன்னாலும் எல்லாமே ஒன்பது மணிக்குப் பிறகுதான் ஆரம்பமாகியது. என்னைப்போல சிலர் முன்பே வந்திருந்தாலும், பலர்

அனுபவப்பட்டவர்களாகவே இருந்தார்கள். மனைவி கவுண்டரில் இருந்த பெண்ணிடம் டாக்டரின் திறமை பற்றி மீண்டும் விசாரித்தாள். அவள் தன் பெருவிரலை உயர்த்திக் காட்டி 'சுப்பர்' என்றாள். பின்னர் நானும் மனைவியும் கதிரைகளில் அமர்ந்து ரெலி விஷன் பார்க்கத் தொடங்கினோம். ரெலி விஷனில் குழந்தைகளின் கார்ட்டூன் போய்க் கொண்டிருந்தது.

தீய சக்திகள் எம்மை நெருங்காமல் இருக்க, மந்திரம் ஒதி நூல் கட்டுவது போல - என் பெயர், பிறந்த திகதி, பதிவு எண் எல்லாம் கொண்ட ஒரு பட்டி என் மணிக்கட்டில் கட்டப்பட்டது. காதிற்குள் வெப்பமானி புகுந்து உடலின் உஷ்ணத்தைக் காட்டியது. எடை பார்த்து, எனிமா தந்தார்கள். ஆடை களைந்து அவர்கள் தந்த வெள்ளை ஆடைக்குள் புகுந்து கொண்டேன். நான் பயந்தது எல்லாம் அனித்தீசியாவுக்குத்தான். அனித்தீசியாவிற்குப் பிறகு எனக்கு இந்த வெள்ளை ஆடைக்கும் பயம்.

"மனைவிக்கு கை காட்டிவிட்டு, யம் பண்ணி பெட்டில் ஏறிக் கொள்ளுங்கள்" என்றார் ஸ்ரெச்சரை உருட்டி வந்தவர்.

அனித்தீசியா தரும் மனிதரின் முகம் எந்த நேரமும் சிரித்தபடி இருந்தது. அவர் என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தார். அவர் தனது பெயரை வாயிற்குள் முணுமுணுத்தபோது 'சித்ர புத்ர' என்று எனக்குக் கேட்டது. சேர்ஜரி டாக்டர் யமனாக இருக்கும்பட்சத்தில் அவர் சொல்வது சரியாகத்தான் இருக்கும். Dr. Death (Jayant Patel) என்றொருவர் குவீன்ஸ்லண்டைக் கலக்கிவிட்டுப் போன பின்னர், எந்த சேர்ஜரி டாக்டரைப் பார்த்தாலும் ஒரு பயம் வரத்தான் செய்கிறது. Dr. Death ஒரு குறிப்பிட்ட காலப் பகுதியில் ஏராளமான நோயாளிகளை வெட்டிக்கொத்தி மேலுலகம் அனுப்பியவர். கின்னஸ் புத்தகத்தில் அவர் பெயர் வந்ததா என்று தெரியவில்லை. சித்ரபுத்ர, எனது பூர்வீகம் இன்ன பிற அவுஸ்திரேலிய நடப்புக்களை விசாரித்தவாறே தனது காரியத்தைத் தொடங்கினார். அவருடன் கதைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது நேரம் பத்துமணியைத் தாண்டியிருந்தது. மீண்டும் விழித்துக் கொண்டபோது மணி பிற்பகல் ஒன்றரை. "Can you hear me? Can you hear me? What is your name?" என்று ஒருவர்

என்னைத் தட்டி சளைக்காமல் கேட்டபடி இருந்தார். அனித்தீசியா மயக்கத்தை அவர் சோதிக்கின்றார். சோதனைக்கு ஒரு அளவு வேண்டாம்..! என்னுடைய பெயர் தெரியாமலா இவ்வளவு நேரமும் எனக்கு ஒப்பரேஷன் செய்தார்கள்?

வைத்தியசாலையில் இருந்தநாள்முழுவதும் அங்கிருந்த அழகிய பிஷியோதிரபிஸ்ட் பெண்கள் அனைவரும் முரட்டுப்பெண்கள் போல நடந்து கொண்டார்கள்.

வீட்டிற்கு வந்த இரண்டாவது நாள், பார்பரா கிரகாம் (Barbara Graham) என்ற டிஸ்ட்ரிக்ட் நேர்ஸ் (district nurse) ஒரு தூக்குப்பெட்டியுடன் வீட்டிற்கு வந்தார். அவரைப்பற்றி ஒரு 'வைர' வரியில் சொல்வதென்றால், 'அவர் ஒரு புளோரிங் நைட்டிங்கேல்.' தன்னுடைய பரம்பரை மருத்துவத்துறைக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டது என்று பெருமையாகச் சொல்லுவார். மிகவும் அழகானவர். அவளின் மூக்கு சற்றுத் தூக்கலாக இருக்கும். நோயாளிகளைக் கண்ட மாத்திரத்தில் அவரின் மேலுதடு தானாக எழுந்து மூக்கின் துவாரங்களை மூடிக்கொள்ளும். ஆதியில் ஒட்டகச்சிவிங்கிகளுக்கு கழுத்து நீண்டதற்கு கூர்ப்புதான் காரணம் என்றால், பார்பராவின் மூக்கு மேல் நோக்கிச் சரிந்து கொண்டு செல்வதற்கும் கூர்ப்புதான் காரணம் என்பேன்.

பார்பராவிற்கு ஈடாக என் மனைவியையும் குறைத்து மதிப்பிடுவதற்கில்லை. தினமும் அவர் வருவதற்கு முன்னர் salt bath எடுக்க வேண்டும். இருந்தும் இருவரது பணிவிடைகளும் பலன் தரவில்லை. மூன்றாவது வாரம் அடைகாத்திருக்கும் முட்டை ஓட்டை, முட்டி மோதும் குஞ்சு போல வெளித் தள்ளியது பௌத்திரம்.

முதலாவது ஒப்பரேஷன் முடிந்து, லீவில் மூன்று வாரங்கள் வெற்றிகரமாக நின்றுவிட்டு மீண்டும் வேலைக்குப் போனேன். மேலுக்கு வரும்படி மனேஜர் சைகை செய்தார். அவரது அறை இரண்டாவது மாடியின் தொங்கலில் இருந்தது. நடப்பதற்குக் கஸ்டப்பட்டு மேலேறுவதைக் கண்ட டேவிட் "நில்லும்... நில்லும்" என்று சத்தமிட்டபடி கீழிறங்கி வந்தார். வந்தவர் என்னுடைய வருத்தத்தைப் பற்றிக் கேட்கவில்லை சுகத்தை விசாரிக்கவில்லை.

"நீர் இலங்கையில் இருந்தபோது என்ன வேலை செய்தீர்?" என்றார். மூன்று



வாரங்களாக அவர் இந்தக் கேள்வியை மனதில் தேக்கி வைத்திருக்க வேண்டும். கேள்வியின் தொனி அப்படியிருந்தது.

“ஆர்கிடெக்ட் (Architect) ஆக இருந்தேன்” என்றேன் நான்.

“அப்ப இங்கு என்ன செய்கின்றீர்?”

“அவுஸ்திரேலியா அனுபவம் தேடுகின்றேன்.”

“நான் உமக்கு reference letter தருகின்றேன். பொருத்தமான வேலைக்கு அப்பளை பண்ணும்.”

அடுத்தநாள் வேலைக்குப் போன எனக்கு அதிசயம். Reference letter உடன் வேலையிலும் சிறு மாற்றம் காத்திருந்தது. கணக்கியல் பிரிவில் ஒரு புது வேலை.

இரண்டுமாத காலங்களின் பின்பு மீண்டும் வைத்தியசாலை. மீண்டும் வெள்ளை ஆடை. அதே டாக்டர்கள், நேர்ஸ்மார். இப்பொழுதெல்லாம் இரத்தம் குத்தி எடுக்கும் போதுபயம் வருவதில்லை. இறைக்கின்ற கிணறுதானே ஊறும். என்னதான் மனதளவில் தெரியும் இருந்தாலும் உடல் வலுவிழந்துவிட்டது. காலை பத்து மணிக்கு ‘ஜம்’ பண்ணி

ஸ்ரெச்சரில் ஏறிய நான் கண் விழிக்கும் போது மாலை ஐந்து மணியாகி விட்டது.

மறுபடியும் பார்பரா வரத் தொடங்கினார். இந்தப்புனிதமான தொழிலுக்கு முகம் சுழிக்காத புன்னகை கொண்ட பார்பரா மிகவும் பொருத்தமானவர். வந்த முதல்நாள் நெஸ்ஸிங் செய்யும் போது கெக்கட்டம் விட்டுச் சிரித்தார். “இதென்ன இது? ஒரு வால் ஒன்று நீண்டு கொண்டு நிற்கின்றது? இத்தனைகால சர்வீசில் இப்படி ஒரு வால் முளைத்து நான் பார்த்ததில்லை” என்றார் பார்பரா. அன்று முழுவதும் அவர் சிரிப்பு அடங்கவில்லை. தடவிப் பார்த்ததில் பிளாஸ்டிக் போன்றதொரு நாடா உடம்பிற்குள்ளிருந்து வெளியே நீட்டிக் கொண்டிருந்தது தெரிய வந்தது. “மறந்து போய் விட்டு விட்டார்களோ?” என்ற மனைவியின் கேள்விக்கு, “எனக்கும் தெரியவில்லை!” என்று சொல்லிக் கொண்டே வைத்தியசாலைக்கு ரெலிபோன் செய்தார் பார்பரா.

“அது Penrose drain tube. அதை நாங்கள்தான் வைத்தோம். காயமுள்ள இடத்திலுள்ள தேவையற்ற நீரை அகற்றுவதற்கும், அதன் தடத்தின் வழியே சென்று சரியான இடத்தைக் கண்டு பிடித்து ஒப்பரேஷன் செய்வதற்குமாக அதை வைத்திருக்கின்றோம்” என்று வைத்தியசாலையிலிருந்து பதில் தந்தார்கள். இங்கே கேட்டதற்கு மாத்திரம் தான் பதில் சொல்வார்கள். தேவையில்லாமல் ஒரு அங்குலம்தன்னும் கூட்டிச் சொல்ல மாட்டார்கள்.

“இன்னுமொரு ஒப்பரேஷனா?” அதிர்ந்து விட்டேன்.

“அந்த வாலை வைப்பதற்காகவா ஆறுமணி நேரம் ஒப்பரேஷன் செய்தார்கள்” மனைவி வியந்தாள். அந்த வாலின் நீளம் கூடியும் இடம் மாறியும் இருந்திருந்தால் பரிணாமத்தின் உச்சத்தைத் தொட்டிருப்பேன்.

ஒவ்வொருதடவை ஒப்பரேஷன் செய்த போதும் மூன்று கிழமைகள்தான் வேலையிலிருந்து விடுப்புத் தந்திருந்தார்கள். இந்தத் தொழிலும், தொழில் சாராததுமான ஆறு மாத அவுஸ்திரேலிய அனுபவத்தோடு, வேலைகளுக்கு மனுப் போடத் தொடங்கினேன்.

இப்பொழுதெல்லாம் இல்லாத பொல்லாத தெல்லாம் எழுதி, ஒரு புளுகுமூட்டையை வேலைக்கு மனுப்போடும்போது அனுப்பி

வைப்பேன். அந்தக்கவரிங்லெட்டர்என்னைக் 'கவர்' பண்ணக்கூடியமாதிரி இருக்கும். ஆர்சி டெக்ட் தொடர்பான நேர்முகப் பரீட்சை வந்தது. கதவைத் திறந்து நீங்களாகவே உள்ளே செல்லுங்கள் என்றார்கள். அதில் ஏதோ சூட்சுமம் இருந்திருக்க வேண்டும். கதவைத் திறக்க முடியாமல் இருந்தது. அத்தகைய கனம் கொண்ட கதவை திறந்து இழுக்க, விட்ட இடத்திலிருந்து என்னையும் இழுத்துக் கொண்டு சென்றது கதவு. கதவுடன் தொங்கியபடியேசென்றேன். பலசாலியாகவே உள்ளே சென்ற நான் மிகவும் நன்றாக இன்றரவியூ அற்றெண்ட் பண்ணியிருந்தேன். வெளியே வரும்போது மேலும் இருவர் கதவை இழுக்கக் காத்திருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் 5 வருடங்களும் மற்றவர் 12 வருடங்களும் அவுஸ்திரேலியாவில் ஆர்கிடெக்ட்டாக வேலை செய்திருந்தார்கள். என்ன எக்ஸ்பீரியன்ஸ்? அவுஸ்திரேலியாவில் வேலை எடுப்பதற்கு 'வாய்ச்சொல்' ஒன்றே மூலதனம் என்பார்கள்.

மூன்றாவது தடவையாக ஒப்பரேஷனிற்கு நாள் குறித்துவிட்டார்கள். அதற்கு முன்னோடியாக வெளிநோயாளர் பிரிவிற்கு வந்து சந்திக்கும்படி கடிதம் போட்டிருந்தார்கள். அதற்காகத்தான் இப்பொழுது வந்து கொண்டிருக்கின்றேன்.

காலை 11 மணியிலிருந்து காத்திருக்கின்றேன். இந்தத்தடவை எனக்கு சத்திர சிகிச்சை செய்த வைத்தியரைச் சந்திக்காமல் போவதில்லை என்று முடிவெடுத்திருந்தேன். எனக்கு ஒப்பரேஷன் செய்தவரை சந்திப்பது மிகவும் கடினம் என்றார்கள். ஒவ்வொரு வார்ட்டிற்கும் அவர் சென்றுவர பிற்பகல் 3 மணியாகும் என்று சொன்னார்கள். பரவாயில்லை, காத்திருக்கின்றேன் என்று தீர்க்கமாகச் சொல்லிவிட்டேன். காத்திருப்பு வீண் போகவில்லை. 4 மணியளவில் டாக்டர் வந்தார். மிகவும் குண்டாகவும் வாட்ட சாட்டமாகவும் 40- 45 வயதிற்குள் மதிக்கக் கூடியவராகவும் இருந்தார்.

“என்னுடைய டாக்டர் வயது முதிர்ந்தவர். நான் அவரைத்தான் சந்திக்க வேண்டும். அவர் மிஸ்டர் பரகர்” என்றேன். வந்தவர் என்னைப்பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டார்.

“இல்லை... இல்லை. நான்தான் உமக்கு ஒப்பரேஷன் செய்தேன். என்னுடைய

பெயர் சாகிடி. நீங்கள் குறிப்பிடும் டாக்டர் என்னுடைய பொஸ்.”

“ஐயா... டாக்டர்ஐயா... இந்தமுறைஎனக்கு மூன்றாவது தடவை ஒப்பரேஷன். தொடர்ந்தும் இப்படி இருந்தால் 'பவல் கான்சர்' (Bowel Cancer) வரும் என்று சொல்கின்றார்கள்” பயந்தபடியே நான் சொல்ல, டாக்டர் சாகிடி அங்குமிங்கும் பார்த்தார். பின்னர் எழுந்து நின்று தனது கதிரையை எனக்கு அண்மையாக நகர்த்திவிட்டு அதில் அமர்ந்தார்.

“இந்த ஒப்பரேஷனை மிகவும் அவதானமாகச் செய்ய வேண்டும். ஏதாவது சிறுபிழை நேர்ந்தால்கூட தொடர்ச்சியாக மலம் சலம் கழிக்க நேரிடலாம். நீங்கள் பிறைவேற் றெல்த் இன்சூரன்ஸ் (Private Health Insurance) வைத்திருக்கின்றீர்களா? அப்படியாயின், நீங்கள் டாக்டர் பரகருக்கு வெளியே சனல் பண்ணிக் காட்டிவிட்டு, இங்கேயே ஹொஸ்பிட்டலில் தங்கி நின்று சர்ஜரி செய்து கொள்ளலாம். அப்படித்தான் வசதி படைத்தவர்கள் எல்லாரும் செய்கின்றார்கள்” காத்திற்குள் கிசுகிசுத்தார்.

“நான் அவுஸ்திரேலியா வந்து ஆறுமாதங் கள்தான் ஆகின்றது. என்னிடம் லைவ் இன்சூரன்ஸ்கூட இல்லையே!” என்றேன் ஏக்கத்துடன்.

என்னைப் பொறுமையாக இருக்குப்படி சொல்லிவிட்டு உள்ளே சென்றார். சற்று நேரத்தில் ஒரு வயது முதிர்ந்த டாக்டருடன் வந்தார்.

“I am Faragher” என்றபடியே அந்த ஓடிச லானஎனதுடாக்டர்வந்தார். என்னைக்கதிரை யில் அமரும்படி சொன்னார். மூச்சை இழுத்து விட்டார். “நடந்தவற்றைக் கூறுகின்றேன்” என்றார். அவர் குரல் இனிமையான சங்கீதம் போல இருந்தது.

“உங்களுக்கு இரண்டு தடவைகளும் இவர் தான் ஒப்பரேஷன் செய்தார். இவர் மிஸ்டர் சாகிடி (Zahedi). எனது அஷிஸ்டென்ட்” பரகர் என்னுடன் உரையாடிக் கொண்டிருக்கும் போதே சாகிடி எங்களிடமிருந்து விடை பெற்றுக் கொண்டார்.

“தயவுசெய்து இந்தத்தடவை நீங்கள்தான் எனக்கு ஒப்பரேஷன் செய்ய வேண்டும்! நீங்கள் அனுபவம் மிகுந்தவர்!!”

“முதன்முறையாக அந்த ஒப்பரேஷனை சாகிடி சுயமாகச் செய்தார். இரண்டாவது

தடவை என்னுடைய மேற்பார்வையின் கீழ் செய்தார். பாருங்கள் எனக்கு இப்போது 65 வயதாகின்றது. நாளைக்கு எனக்கு ஏதாவது ஒன்று நடந்துவிட்டால் இந்த ஒப்பரேஷனைச் செய்வதற்கு இந்த ஹொஸ்பிட்டலில் யார் இருக்கின்றார்கள்? எல்லாருக்கும் அனுபவம் வாய்ந்த டாக்டர்தான் ஒப்பரேஷன் செய்ய வேண்டுமென்றால், இவர்களைப் போன்ற டாக்டர்மார் எப்போது ஒப்பரேஷன் செய்து பழகுவது? ஒரு டாக்டர் படித்து முடித்து வர குறைந்தது பத்து வருடங்கள் ஆகின்றது. டாக்டர் சாகிடிக்கு 45 வயதாகின்றது. அவரைப் போல இன்னும் இரண்டு டாக்டர்கள் என்னுடன் வேலை செய்கின்றார்கள்” அவர் சொல்வதை நான் உற்றுக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

“சற்று நேரம் அமர்ந்து கொள்ளுங்கள். சீக்கிரம் வந்துவிடுவேன்” சொல்லிவிட்டு உள்ளே சென்றார் டாக்டர் பரகர்.

“உவன் சாகிடி என்னை சாகடிச்சுப் போட்டான். என்னை உடம்பைக்கீறி விளையாடி இருக்கிறான்.”

சக டாக்டர்களுடன் உரையாடிவிட்டு சிரித்த முகத்துடன் திரும்பினார் டாக்டர் பரகர்.

“உங்களுக்கு ஒரு குட் நியூஸ். இந்தத்தடவை

உங்களுக்கு நான்தான் ஒப்பரேஷன் செய்யப் போகின்றேன். திருப்திதானே!” என் கையை இறுகப்பற்றிக் குலுக்கினார். அவரது அனுபவம் எனக்கு நம்பிக்கையைத் தந்தது. நம்பிக் கைதானே வாழ்க்கை!

இரண்டொரு இளம் டாக்டர்களுக்கு, என்னுடைய உடலை அனுபவமாக கற்றுக் கொள்வதற்குக் கொடுத்திருக்கின்றேன் என்ற மகிழ்ச்சியில் அங்கிருந்து வெளியேறு கின்றேன். அப்படியே என்னுடைய தொழில் சார்ந்த அனுபவத்தைப் பயிற்சி செய்ய எனக்கும் யாராவது வேலை தரக்கூடும்.

ஹொஸ்பிட்டலைவிட்டு வெளியேறும் போது என் கைத்தொலைபேசி கிணு கிணுத்தது. கடைசியாகப் போயிருந்த நேர்முகப்பரீட்சைசம்பந்தமான தொலைபேசி அழைப்பு அது.

“நீங்கள் இந்தத்தடவை நேர்முகப் பரீட்சையில் வெற்றி பெற்றவில்லை. நீங்களும் நன்றாகச் செய்துள்ளீர்கள். ஆனால் உங்களை விட அனுபவம் வாய்ந்த ஒருவரைத் தெரிவு செய்துள்ளோம். தொடர்ந்தும் முயற்சி செய்யுங்கள். வாழ்த்துக்கள்.

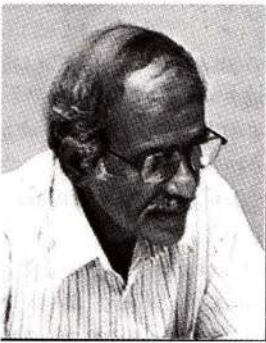
○ ○ ○



அணைத்துலகப் புத்தகப் போட்டியில் எம்மவருக்கு முதுன்மைப் பரிசு!

“திறனாய்வின் புதிய திசைகள்”

நூலுக்கு 10,000 அமெரிக்க டொலர் பரிசு பெற்றார் மு. பொ.



உலக வரலாற்றிலேயே தேர்வு பெற்ற ஒரு தமிழ் நூலுக்கு 10,000 அமெரிக்க டொலர் பரிசினை வென்றார் எமது நாட்டு மூத்த எழுத்தாளரும் விமர்சகரும் கவிஞருமான மு. பொ. அவர்கள். மலேசியாவில் இயங்கும் டான்ஸ்ரீ சோமா மொழி இலக்கிய அறவாரியம் உலகளாவிய நிலையில் வாழும் தமிழ்ப் படைப்பாளிகளை ஊக்கப்படுத்தும் முயற்சியில் நடத்திய புத்தகப் போட்டியில் மொத்தம் 150 நூல்கள் கிடைக்கப் பெற்று அதில் 26 மிகச் சிறந்த நூல்கள் முதலில் தெரிவு செய்யப்பட்டன. தமிழ்



நாடு, சிங்கப்பூர், இலங்கை ஆகிய நாடுகளிலிருந்து மூன்று நீதிபதிகள் அளித்த புள்ளிகளின் அடிப்படையில் அதிசிறந்த நூல் தெரிவு செய்யப்பட்டது. பரிசளிப்பு நிகழ்வு மிகப்பிரமாண்டமான முறையில் 06-12-2012 அன்று மலேசியாவில் நடைபெற்றது.

மு. பொ. அவர்கள் மென்மேலும் இலக்கியப்பணியில் சிறந்து விளங்கி எமது நாட்டுக்குப் பெருமை சேர்க்க வேண்டுமென ஞானம் வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

இப்பகுதியில் வாழும் மக்கள் ஏழைகளாகவும், மீன்பிடியை நம்பித் தங்கள் வாழ்க்கையை ஓட்டுபவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். கடற்கரை ஓரங்களில் தாழைமரங்கள் அதிகமாக வளர்ந்து நிற்பதையும் காணலாம். இங்கே தாழம்பூவின் மணம் எப்பொழுதும் உள்ளத்திற்கு ரம்மியமளித்துக் கொண்டிருக்கும். ஆழியின் அலைகளின் ஆர்பரிப்பும் தென்றலும், மண்மேடுகளும், நண்டுகளின் விளையாட்டும் மனதிற்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்து கொண்டிருக்கும்.

நெய்தல் நிலங்களில் கூடுதலாக அடம்பன் கொடிகளும், இராவணன் மீசைப் புல்லும் அடர்த்தியாக வளர்ந்திருக்கும். மணற்பாங்கான இப்பகுதிகளில் கள்ளிச்செடிகளும், காசான்பற்றைகளும், முள்ளுமரங்களும், நீரின்றி நீண்டகாலமாக நிலைத்து நிற்கும் மரங்களும் நிறைவாகக் காணப்படும்.

வறுமையின்காரப்பிடியில் சிக்கித்தவித்து வாழும் இப்பகுதி மக்கள் ஓலைக்குடிசைகள் அமைத்து அக்குடிசைகளில் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார்கள். அள்ளிக் கொடுக்கும் கடலோசையின் இரைச்சலில் இனிமை காணும் இம்மக்கள், ஓயாது வீசும் கடற்காற்றில் வறுமையை மறந்து

ஆர்ப்பரிக்கும் ஆழியோடு அல்லும், பகலும் ஓயாது போராடிக் கொண்டிருக்கும் இம்மக்களின் நாட்டார் பாடல்கள் இனிமையும் எளிமையும் நிறைந்தவைகள். மீன்பிடித் தொழிலோடு ஒன்றித்த இம் மக்களின் நெய்தல் நிலப்பாடல்கள் குறைவாகவே எனக்கு கிடைத்தன. விவசாயத் தொழிலோடு சம்பந்தப்பட்ட மருதநிலப் பாடல்கள் கிடைத்த அளவிற்கு நெய்தல் நிலப்பரப்பில் வாழும் மக்களின் பாடல்கள் கிடைக்கவில்லை. என்றாலும் என் முயற்சியில் சளையாது பாடுபட்டு சில பாடல்களைச் சேகரித்து இக்கட்டுரையில் தந்துள்ளேன். தேடுதல் செய்தால் இன்னும் கிடைக்கலாம்.

உழைத்து உழைத்து ஓய்வின்றி கஷ்டப்படும் இம்மக்கள் தங்கள் துயரங்களையும், வேதனைகளையும் மறப்பதற்கும், காதல், அன்பு, மகிழ்ச்சி போன்ற உணர்வுகளை வெளியிடவும், துன்ப நிகழ்வுகளை வெளித்தள்ளி, மனச்சுமையை இறக்கி வைத்திடவும், கவலைகளை வெளிக்காட்டி ஆறுதல் பெறவும் படிப்பறிவில்லா நாட்டுப் புற இவ்வேழை மீனவர்கள் தங்கள் உள்ளத்து உணர்வுகளை ஓசையோடு பாடி மகிழ்வார்கள். நாட்டுப்புற இலக்கியத்தில் இன்று, வாய்மொழிப் பாடல்

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் நாட்டுப்புறப்பாடல்களும் - நெய்தல் நிலப்பரப்பும்

- எஸ்.முத்துரீரான்



வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார்கள். இனிமையும், எளிமையும் நிறைந்த இம்மக்களின் வாழ்க்கை இறை நம்பிக்கை நிறைந்ததாக இருக்கும். மாரிகாலம் வந்தால், கடல் சீற்றமடைந்து மலைபோன்ற அலைகளை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கும். இக்காலத்தில் இவர்கள் மீன்பிடிக்க கடலுக்கு செல்வதில்லை. இதனால் கடலை அண்டியுள்ள முகத்துவாரம் களப்புகளுக்கு சென்று கைவலையால் மீன்பிடித்து வாழ்வார்கள்.

இவர்கள் கைத்தோணி, கரைவலைத் தோணிகளைக் கொண்டே கடலுக்கு மீன்பிடிக்கச் செல்வார்கள். வங்களா விரிகுடா வாழ்த்தொலி முழங்க, இறைவனையும், தங்கள் துணியையும் முழுமையாக நம்பி,

களே முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. ஒரு நாட்டுப் புறத்தான் ஒரு மொழியின் இயல்பை அறியாமல் இலக்கண, எதுகை, மோனை புரியாமல், தன் வாய்க்கு வந்தபடியெல்லாம் தன் இன்பத்திலோ, துன்பத்திலோ மன உழைச்சலை அள்ளிச் சொரியும் பாடல்களே நாட்டுப்புற இலக்கியம் எனப்படுகின்றது.

இப்பொழுது, கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் மீனவர்களின் நெய்தல் நில நாட்டார் பாடல்கள் சிலதைப் பார்ப்போம். முஸ்லிம்கள் இறை நம்பிக்கையும், துணியும் உள்ளவர்கள் அதிலும் சதா கடலோடு போராடிப் பேராடித் துணிவோடு வாழும் இவர்கள் மனப்பக்குவம் நிறைந்தவர்கள். இவர்கள் மீன்பிடிப்பதற்கு கடலுக்குள்

தங்கள் தோணிகளைத் தள்ளும்போது, இறைவனை நம்பியே தள்ளுவார்கள். கீழ்வரும் இந்நாட்டுப்புறப் பாடல் இவ்வண்மையை தெளிவாகக் காட்டுகிறது. இறைவன்மேல் இம்மக்களுக்குள்ள நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடே இப்பாடலாகும்.

“ஆழிக்கடலுக்குள்
ஆண்டவனே ஒன்னநம்பி
தோணியைத் தள்ளுறண்டா - நீ
தொண்புரிடா ரகுமானே”

ஓவென்று ஓலமிடும் ஆழிக்கடலுக்குள், இறைனை மட்டும் நம்பித் தோணியைத் தள்ளும், இம் மீனவர்களுக்கு வாழ்வில் இறைவனைத் தவிர வேறு எந்தத் துணையுமில்லை. வறுமையின் விளிம்பில் வாழும் இம்மக்களுக்கு இறைவன்தான் துணைபுரிய வேண்டும். பசியின் கொடுமை ஒரு பக்கம், ஆழியின் பயங்கரம் மறுபக்கம் இடையில் இந்த ஏழை மீனவர்கள் படும் வேதனைகள் இதை, இந்நாட்டுப் புறப்பாடல் அழகாகவும், ஆணித்தரமாகவும் எடுத்துக் கூறுவதைப் இப்பாடலில் பார்க்கலாம். நெய்தல் நிலப்பரப்பில் வறுமைக் கோட்டில் வாழ்வியலை சுவைத்துக் கொண்டிருக்கும் மீனவ மக்களின் இந்நாட்டுப்புற பாடல் புகழ்பெற்ற கவிஞரின் கவிதைக்கு ஈடாகத் திகழ்வதைக் காணலாம். நெய்தல் நிலம் வரட்சியும், வறுமையும் நிறைந்த நிலப்பரப்பாகும். இங்கே வாழும் நாட்டுப்புற ஏழைக் கிராமத்து மக்களின் காதல் புனிதமானது. உள்ளத்தால் உணரப்படுவதே காதலின்பம், உள்ளத்தின் மலர்ச்சியிலிருந்து வெளிப்படும் தேன்தான் அது. காதல் வயப்படும் ஆணும் பெண்ணுமாகிய இருவரின் உள்ளத்துணர்ச்சிகள் தேனாய், தீங்கனியாய், அமுதமாய் வெளியிடும் சொல்லோவியங்களே

கவிதைகள், இப்பண்புகளை உள்ளடக்கிய நெய்தல் நிலப்பரப்பில் வாழும் கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் மீனவர்களின் காதல் பாடல்களை இப்பொழுது பார்க்கலாம்.

இரவில் தலைவன் மீன்பிடிப்பதற்கு தோணியுடன் கடலுக்குப் போய்விட்டான். போனவன் இன்னும் திரும்பவில்லை. தலைவி வேதனைப்படுகிறாள். கடலும் சீறிக் கொண்டிருக்கிறது. காற்றும் வேகமாக வீசுகிறது. கலக்கமடைந்த தலைவி தன் தலைவன் எவ்வித ஆபத்துமில்லாமல் கரை சேர்ந்து விட வேண்டுமென்று இறைவனிடம் கெஞ்சிக் கொண்டிருப்பதைச் சிறப்பாக இந்நாட்டுப்புறப் பாடல் காட்டுகிறது. கடலும், காற்றும் இறைவனின் படைப்பே. இவளுக்குத்தான் தலைவன் மீது எவ்வளவு பாசம்.

“கடலே திரையாதே
காற்றே நீ வீசாதே,
நெலவே எறியாதே - என்
நீலவண்டர் வந்து சேருமடும்”

நாட்டுப் புறங்களில் நீலவண்டு சர்வ சாதாரணமாகக் காணப்படும். இவ்வண்டு மிக வீரியமுள்ள வண்டாகும். கடினமான மரங்களில் கூட இவ்வண்டு மிக எளிதாக ஓட்டைகளைப் போட்டு விடும். இங்கே தலைவி இவ்வண்டைத் தன் தலைவனுக்கு உவமையாக்கி, அவன் வீரத்தையும் சிறப்பையும் எடுத்துக் காட்டுகிறாள். சதா கடலோடு போராடிப் போராடி கறுத்து விட்ட தலைவனின் மேனியின் நிறத்தை நீல நிற வண்டுக்கு உவமையாக்கிய இவளின் அன்புக்குத்தான் ஈடேது?

மேற்சொன்ன நெய்தல் நிலப்பரப்பில் வாழும் முஸ்லிம்களின் நாட்டுப்புற காதல் பாடலுக்கு ஒப்பான இன்னொரு பாடலைப் பார்ப்போம். இப்பாடலும் கடலுக்கு மீன்பிடிக்கச் சென்ற தலைவன் ஒருவனுக்காக ஏங்கி இறைவனிடம் இறைஞ்சும் படலாகவே இருக்கிறது.

“உக்கலெத்து அலையெல்லாம்
ஓயரக் கெழம்புதுகா,
கடலுக்கு போன மச்சான - அல்லாஹ் நீ
கரைக்கு கொண்டு சேத்திருரா”

உக்கல் - கடல் கொந்தளிப்பு

அன்பும் பாசமும் ஒருங்கே இணைந்து மச்சானுக்காக ஏங்கும் மச்சியின் இதய தாபத்தை, இந்நாட்டுப்புறப் பாடல் உயிர்த்துடிப்போடு காட்டுவது படிப்போரின், உள்ளத்தை கிள்ளிவிடுகிறது. அன்பும், இன்பப் பாசமும், உணர்வுகளும் எழுத்தறிவில்லா ஏழைக்கிராமத்து மக்களின் வாழ்வியலில்

**இவ்வரிய இலக்கியச்
செல்வத்தை சூழ்ந்து
விடாமல் இலக்கிய
ஆர்வமுள்ள பெருமக்களும்,
இளைஞர்களும் முன்வந்து
இவற்றைச் சேகரித்துத்
தொகுத்து ஆய்வு முறையில்
நூலாக வெளியிட
முயலவேண்டும்.**

எவ்வளவு இறுக்கமாகப் பிணைந்து உள்ளதை இப்பாடல் உணர்வோடு காட்டுவது சிறப்பாக இருக்கிறது.

இதேபோல், கிழக்கிலங்கை நெய்தல் நிலப் பரப்பில் வாழும் கிராமத்து முஸ்லிம்களின் அன்பும், பாசமும், காதல் உணர்வுகளும் நிறைந்துள்ள நாட்டார் பாடலொன்றை, இப்பொழுது பார்ப்போம். இப்பாடல் காதலியை கடற்கரையில் கண்ட காதலனின் உள்ளம் எப்படித் துடிக்கிறது என்பதை அழகாகச் சித்தரிக்கிறது.

“தாமரத்தழயில், என்ற
தங்கம் வந்து நீக்கிதுகா,
என்னென்று கேட்டுவாரன் - நீ கொஞ்சம்
ஏந்துக்காலப் பாத்துக்ககா.

ஏத்துக்கால் - தோணியால் வளைந்து வலைக்குள் கிடக்கும் மீன்களை வெளியில் போகாமல் தடுத்து வைத்திருக்கும் கயிற்று வலை.

கரைவலையை இழுத்துக் கொண்டிருக்கும் போது கடற்கரையில் அவன் காதலியைக் கண்டவுடன், எல்லாவற்றையும் மறந்து, தாமரத்தழயில் வந்து நிற்கும், காதலியைப் பார்க்கப் போகிறான். அவளின் மேல் இவனுக்குள்ள பாசத்தையும், காதலையும் இப்பாடல் சிறப்பாகக் காட்டுவதைக் காணலாம். அவள் கடற்கரைக்கு வந்த காரணத்தை அறிவதற்கு, அவனுக்குத்தான் எவ்வளவு அவசரம். கிராமிய மக்களின் காதலொழுக்கத்தை யதார்த்தமாக காட்டி நிற்கும் இப்பாடல் படிக்கப் படிக்கச் சுவைக்கிறது. நெய்தல் நிலப்பரப்பு மற்ற நிலங்களைப் போல் வளமாக இல்லாவிட்டாலும் இங்கு வாழும் மக்களின் உள்ளம் வளமும், அன்பும், பாசமும் நிறைந்து இருப்பதை கீழ்வரும் நாட்டுப்புற பாடல் பறைசாற்றுகின்றது. இம்மக்கள் ஏழையாக இருந்தாலும் அவர்களிடம் மற்றவர்களுக்கு அள்ளிக் கொடுக்கும் பண்பும், காதல் உணர்வுகளும் பஞ்சமில்லாதிருப்பதைப் இப்பாடலின் மூலம் நாம் காண்கிறோம். இவர்கள் தோணில் களுக்கு கூடுதலான, மீன்கள் பட்டால் வாரிக் கொடுக்கும் வள்ளல்களாக இவர்கள் மாறி விடுகின்றனர்.

“சள்ள பொறுக்க, வலையில்
சாளமீன் அழச்சீரிக்கு,
அள்ளிக் குடுக்க - என்ற
அன்னமெங்கே போயிற்றுக்கா...?”

தோணில் வலையில் சாளமீன் கூடுதலாகப் பட்டு இருக்கிறது. இதில் தன் காதலிக்கு கொஞ்சம் அள்ளிக் கொடுத்து, அவளை அகம் குளிர்ச் செய்யத் தேடித் தவிக்கும்

காதலனின் இதயதாபத்தை இந்நாட்டுப்புறப் பாடல் சிறப்பாக காட்டுகிறது. எவ்வளவு துன்பம் துயரம் இம்மக்களின் வாழ்வில் இருந்தாலும், அவைகளையெல்லாம் மறந்து காதல் வாழ்வில் மூழ்கி விடுவார்கள். நெய்தல் நில மக்களின் வாழ்க்கை கடினமானது. சொல்ல முடியாத வேதனைகளும், ஏழ்மையும் நிறைந்த அவர்களின் வாழ்வியல் என்றுமே சோகமானது. கடலை மட்டுமே பெரிதாக நம்பி வாழும் இவர்கள், சின்னக் குடிசைகளுக்குள் பெரிய கனவுகளோடு வாழும் துணிவும், நெஞ்சுரமும் கொண்டவர்கள். இவர்களின் நாட்டுப்புற பாடல்களில் தான் எத்தனை கனிவு, பாசம் கீழ்வரும் பாடலில், இப்பண்புகள் நிறைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

கடலுக்கு போன என்ற
கணீடு மச்சான் வரும் வரைக்கும்,
பூங்காரம் காட்டாம் - கடலே நீ
பொறுமையுடன் கொஞ்சமிரி.

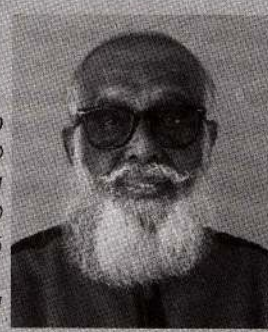
பூங்காரம் - கோபம்

கிழக்கிலங்கை நெய்தல் நிலப்பரப்பில் வாழும் முஸ்லிம்களின் காதல் வயப்பட்ட நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் எல்லாம் காதலன் அல்லது கணவனுக்காக ஏங்கிப் பிரார்த்தனை செய்யும் முறையிலே பாடப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கடலுக்கு மீன்பிடிக்க சென்ற காதலன் அல்லது கணவனுக்கு ஏதும் தீங்கு நேரக் கூடாது என்று இறையிடம் கெஞ்சிப் பிரார்த்தனை செய்யும் நிலையிலேயே அதிகமான பாடல்கள் உள்ளன. காதலொழுக்கம் நிரம்பப்பெற்ற நாட்டுப்புற முஸ்லிம் பெண்களின் காதற்பாடல்கள் இறையோடு ஒன்றித்த நிலையில் எழுந்துள்ள பண்பு நிறைந்துள்ளதைக் காணலாம். காதலும் இறைபக்தியும் ஒழுக்கமும் ஒருங்கே சேர்ந்து இவ்வேழைக் கிராமத்துப் பெண்களால் பாடப்பட்ட இக்காதல் பாடல்கள் யாவும், நெய்தல் நிலப் பண்புகளோடு புணர்ந்து வந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாட்டார் இலக்கியங்கள் இன்று உலகத்தின் பல நாடுகளில் பல்கலைக்கழகங்களில் பாடமாகவும் ஆய்வுப் பொருள்களாகவும் வைத்துள்ளார்கள். இவ்வரிய இலக்கியச் செல்வத்தை இழந்து விடாமல் இலக்கிய ஆர்வமுள்ள பெருமக்களும், இளைஞர்களும் முன்வந்து இவற்றைச் சேகரித்துத் தொகுத்து ஆய்வு முறையில் நூலாக வெளியிட முயல் வேண்டும். குறிப்பாக பல்கலைக்கழகங்கள் தீவிரமாக இப்பணியில் பாடுபட வேண்டும்.



மணிக்கூடுபோல் வாழ்



அவனார்னி (அவுஸ்திரேலியா)

எனது அறையில் ஒரு மணிக்கூடு இருக்கிறது. வீட்டின் மற்ற அறைகளிலும் வேறு மணிக்கூடுகள் இருக்கலாம். ஆனால் நான் பின்பற்றுவது எனது அறை மணிக்கூட்டைத்தான். எனது மணிக்கூடு “டிக்கடொக், டிக்கடொக்” என்று இடைவிடாமல் சத்தமிட்டபடியே இருக்கும். அது மின்சாரத்தினால் இயங்குகின்றபடியால் அதற்குச் சாவி கொடுக்கத் தேவையில்லை.

சாதாரண மணிக்கூட்டைப்பற்றி என்ன பிதற்றுகிறீர் என்று கேட்கிறீர்களா? சொல்லுகிறேன்.

அறையில் என்ன நடந்தாலும் மணிக்கூட்டுக்குக் கவலையில்லை. இருந்தபடியே இருந்துகொண்டு “டிக்கடொக், டிக்கடொக்” என்று சத்தம்போட்டுக்கொண்டே அசையாமல் கம்மென்றிருக்கும். அறையினுள் எவர் வந்தாலும் போனாலும் பரவாயில்லை. டமார் டமார் என்று என்ன கும்மாளமடித்தாலும் கிறுங்காமல் தன்பாட்டிற்கு தன் கருமத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கும். இரவில் அறையில் நித்திரைகொள்ளும்போது சத்தமெதுவும் இருக்காது. ஆனால் “டிக்கடொக், டிக்கடொக்” சத்தம்மட்டும் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கும். இரவில் அதனுடைய சத்தத்துடன் நியோன் (neon) வெளிச்சத்தில் அதன் முகத்தையும் - நேரத்தைக்காட்டும் கம்பிகளையும் பார்க்கலாம். அறையில் யாரும் சத்தமாகப் பேசினாலென்ன, பாட்டு பாடினாலென்ன, எதுக்கும் அசைந்துகொடுக்காமல் அங்கிருக்கும் எல்லாருக்கும் நேரம் காட்டியபடி “டிக்கடொக், டிக்கடொக்” போட்டுக்கொண்டேயிருக்கும்.

இது சாதாரண விஷயந்தானே, மணிக்கூடு அசையாமல் நேரத்தைக் காட்டுவதில் என்ன விசேடமிருக்கிறது? என்று மீண்டும் கேட்கத் தோன்றுகிறதல்லவா!கேளுங்கள்.

மனிதன் தன் வாழ்க்கையில் மணிக்கூடு போல இயங்கமுடியுமா? அங்குதான் பிரச்சினை இருக்கிறது. நன்மை தீமை எது நடந்தாலும் அவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல் தனது தினசரி அலுவல்களைச் செய்துகொண்டுபோக எவருக்காவது முடியுமா?

நமதுநாளாந்த வேலைகளில்நன்மையும்வரும், தீமையும்வரும். செய்யும்தொழிலில்லாபமும் வரும் நஷ்டமும் வரும். வாழ்க்கையில் துக்க சம்பவங்கள் நடக்கின்றன, கொண்டாட்டங்கள் களியாட்டங்களும் நடக்கின்றன. இவை எது நடந்தாலும் மனதை தளரவிடாமல், அல்லது அதிக சந்தோஷம் கொள்ளவிடாமல் வைத்திருக்க மனிதனால் முடியுமா?

அதாவது, மணிக்கூடு அமைதியாக இருந்துகொண்டு, எது நடந்தாலும் அசைந்து கொடுக்காமல், டிக்கடொக் போட்டுக்கொண்டு மற்றவர்களுக்குதவறாமல் நேரத்தைக்காட்டிக் கொண்டிருக்கிறதே அதேபோல மனிதன் தன் வாழ்க்கையில் கஷ்டம் வந்தாலும் அதிஷ்டம் வந்தாலும் மனம் தளம்பாமல் - அதாவது கஷ்டகாலத்தில் சுவலைப்படாமலும், சுபீட்சமான காலத்தில் இறுமாப்படையாமலும் வாழ முயற்சிப்பானா? அப்படி நடப்பவன்தான் யோகி. அவன் தன் நாளாந்த கருமங்களின் பலன்களான பாவபுண்ணியங்களைக் கருத மாட்டான். கடமையைச் செய்துவிட்டுக் கம்மென்று இருப்பான்.

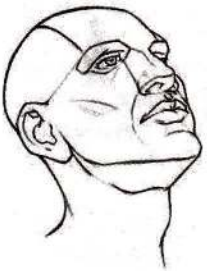
மணிக்கூட்டுக்கு ஓய்வில்லை. “டிக்கடொக் டிக்கடொக்” சத்தம் மெதுவாக, மிகவும் மெதுவாக, கேட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறது. தவறாமல் ஒவ்வொரு நிமிடமும், ஒவ்வொரு விநாடியும் அதன் முட்கள் தொடர்ந்து வட்டமாக ஓடிக்கொண்டு அச்சொட்டாக நேரத்தைக் காட்டிக்கொண்டேயிருக்கும். ஆனால் யாருமே அந்தச் சத்தத்தைச் சட்டை பண்ணுவதும் இல்லை. அதன் அதிமுக்கியமான சேவையை யாரும் உணருவதுமில்லை.

நான் என்ன வேலையிலிருந்தாலும் அடிக்கடி மணிக்கூட்டில் நேரத்தைப் பார்த்த படியே இருப்பேன். அது எனக்குப் பழக்கப்பட்டுவிட்டது. ஒவ்வொரு அலுவலும் நேரத்துக்கு செய்து பழக்கப்பட்டுவிட்டேன். தன்னுடைய வாழ்நாள் முழுக்க மணிக்கூடு ஓய்வு ஒழிச்சல் இன்றி தொடர்ந்து இயங்கிக்கொண்டே இருக்கும். ஆனால் நான்தான் மணிக்கூடு மாதிரி நன்மை தீமை கருதாமல் வாழப்பழகிக்கொள்ளவில்லை!

மனிதன் தன் வாழ்க்கை ஓட்டத்தில் தன் கடமைகளைச் செவ்வனே செய்துவிட்டு, அவற்றின் பலாபலன்களைப்பற்றிப் பரவாய்பண்ணாமல் வாழப்பழகிக்கொண்டால், அதுவே அவனைப் பிறவிக்கடலிலிருந்து ஈடேற்றவல்ல பழக்கமாகும்.

மனதாய்மானம்
 தலைநிற்குவதற்காக
 மரணத்தையே
 அணைக்கத் துடிக்கும்
 மாணவர் குரல்
 பூரணப்படும்போது
 நிற்கிறது உள்ளம்!
 காரம்
 குறைந்து விட்டதோ
 வீரம்
 மறைந்து விட்டதோ
 என்ற நிலை மாற
 சோரம் போனது
 சூழ்ச்சியதான் - என்றாகாட்டி
 சொந்தச் சோதரங்கள்
 சோம்பீக் கட்டக்கையிலே
 வீழ்ந்த வீரம்
 துளிரவிட்ட அதசயம்
 தோள்களை
 நிற்கித்துக்கிறது!
 வல்லுக்கு வஜயனாய்
 சொல்லுக்கு தருமனாய்
 மல்லக்கு நின்றவர்கள்
 மலைமலையாய்
 மாய்ந்த போது
 மறைவாக நின்றவர்கள்
 நிலை மாற
 நீதக்காக உழைப்பது
 நெஞ்சை நெகிழ்வக்கிறது!

வரலாற்றை
 தசை தருப்ப
 வாழ்வாதாரத்தை
 தீர்ப்பு யுத்த,
 முறைகேட்டடையே
 மூச்சாகக்கொண்டு
 தரை இயக்கம் செய்தவர்கள்
 தகுமாறும் நிலைகண்டு
 தைரியமாய் தலை
 நிற்கச் சொல்கிறது!



கொடகே

தேசிய சாகித்திய விருது 2013

(675, பி.டி.எஸ். குலரத்தின மாவத்தை, கொழும்பு -10)

கடந்த 14 வருடங்களாக இலங்கை இலக்கியத்தை வளர்த்தெடுக்கும் முகமாகவும் முன்னெடுத்துச் செல்லும் வகையிலும் வழங்கப்பட்டு வரும் கொடகே தேசிய சாகித்திய விருது கடந்த நான்கு வருடங்களாக தமிழ் இலக்கியத்தை வளர்த்தெடுக்கும் முகமாகவும் முன்னெடுத்துச் செல்லும் வகையிலும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

இவ்விருது 2012ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த நாவல், சிறுகதை, கவிதை நூல்களில் இறுதிச் சுற்றுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நூல்களில் சிறந்தவை தெரிவு செய்யப்பட்டு கொடகே சாகித்திய விருது வழங்கப்படவுள்ளது. சிறந்த நாவலுக்கு 10000 ரூபாவும் சிறுகதைத் தொகுதிக்கு ரூபா 25000மும் கவிதைத் தொகுதிக்கு ரூபா 25000மும் வழங்கப்படவுள்ளன.

சிங்கள தமிழ் இலக்கியங்களில் இன ஐக்கியத்தையும் இனங்களிடையே நல்லுறவையும் கௌரவிக்கு முகமாக சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கும் தமிழிலிருந்து சிங்களத்திற்கும் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல் ஒவ்வொன்றுக்கும் இன ஐக்கியத்திற்கான மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்கான கொடகே சாகித்திய விருது வழங்கப்படும். மூல நூல் இலங்கையில் வெளியிடப்பட்டிருந்தல் வேண்டும்.

நாவல், சிறுகதை, கவிதை ஆகிய துறைகளில் தனது முதல் வெளியிட்ட சிறந்த படைப்பாளி ஒருவருக்கு கொடகே தேசிய சாகித்திய விருதுக்கான பணப்பரிசிலும் சான்றிதழும் வழங்கப்படும்.

அத்தோடு தமிழ் கலை இலக்கியத்திற்கு பணியாற்றிய படைப்பாளி ஒருவருக்கு கொடகே வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதும் வழங்கப்படவுள்ளது.

பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்படும் நூல்கள் முதல் பதிப்பாக இலங்கையில் பதிப்பிக்கப்பட்டு இலங்கையில் ISBN பெற்றுக் கொண்ட நூல்களாக இருந்தல் வேண்டும்.

பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்படும் நூல்களின் மூன்று பிரதிகள் அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்படும் நூல்கள் 2013 ஏப்ரல் மாதம் 30ஆம் திகதிக்கு முன்னதாக நேரடியாகவோ தபால் மூலமாகவோ மேற்கண்ட விலாசத்திற்கு அனுப்பிவைக்கப்படல் வேண்டும்.



உருளைக் கிழங்குத்துண்டோ இருக்கும். பிறகு என்ன குழைத்து அடிக்க வேண்டியதுதானே. இது தானே, உங்கடை சாப்பாட்டுக் கலாசாரம். சமைப்பதே ஒரு கலை, அதை கோப்பையில் நேர்த்தியாக போடுவதும் ஒரு கலை, அதை பரிமாறுவதும் கலை, ஏன் சாப்பிடுவதிலேயே ஒரு ரசனையுடனும் அழகுடனும் இருக்க வேண்டும்.' ஒரு செக்கன் மூச்சுவிட்டுவிட்டு தொடர்ந்தான்.

'மெல்பேண் சனம் விளையாட்டுக்கு அடுத்ததாக விரும்புவது என்னதெரியுமா? உணவு. அவர்கள் உணவுப்பிரியர்கள். மெல்பேணை பூட் சிற்றி என அழைப்பார்கள். நாங்கள் கொடுத்துவைத்தவர்கள். உலகின் எந்தநாட்டு உணவுஉங்களுக்குவேண்டுமானாலும் எங்கும் போகவேண்டாம் மெல்பேண் வாருங்கள். அது கிடைக்கும். ஏசியன், ஐரோப்பியன், அமரிக்கன், மிடிஸில் என வெவ்வேறு பிரதேச உணவுவகைகள் கிடைக்கும். யப்பான் சுசி, சிங்கப்பூர் நூடிஸ், சைனீஸ் பிறைட்ரைஸ், தாய்லாண்ட் கோழிகறி, இத்தாலியன் பீட்சா, மெக்சிக்கன் ராக்கோ, என்பவற்றுடன் அமரிக்கனின் குப்பைகளான, மக்டோனால்ட், கேஎப்சீ என சாப்பாட்டுக்கடைகள் நகரவீதி எல்லாம் பரவிக்கிடைக்கும். ஏன் இந்தியன் உணவுகளான தண்டுரிச் சிக்கினும், எங்கடை இட்லி தோசை,வடை என்பனவும் தாராளமாக கிடைக்கும்.' ஒரேமூச்சில் எல்லாத்தையும் ஒப்புவித்தான்.

'எல்லாம் சரி, அவுஸ்திரேலியாவுக்கு என தனியான கலாசாரம்தான் இல்லை. உனது லிஸ்டரில் அவுஸ்திரேலியாவிற்கு என தனியான உணவொண்டும் இல்லையோ?' என நானும் கேள்வியால் மடக்கினேன்.

'அவுஸ்திரேலியா பல்கலாசாரநாடு. அது போல உணவிலும் பல்தேசிய உணவுதான்.' அவனோ விட்டுக்கொடுக்கத் தயாரில்லை.

நான், அவனது கைவண்ண உணவு உண்பதற்குவருவதாக உறுதி அளித்துவிட்டு தொலைபேசியை வைத்தேன்.

அன்று சனிக்கிழமை, அவனுக்கு உறுதி யளித்தபடி மதியபோசனத்திற்காக அவனது

ஐம்பது வருட நண்பன் அவன், முப்பது வருடங்களாக அவனை நேரில் சந்திக்க வில்லை. பெயர் குமரன். நான் விடுமுறையில் சுவிஸ்சில் இருந்து மெல்பேண் வந்து எனது உறவினரது வீட்டில் தங்கியிருக்கிறேன். அவன் திரேலியா வந்து நான்கு நாட்கள்தான் ஆகிறது. இந்த நான்கு நாட்களில் பத்துத்தடவை போனில் என்னைக் கூப்பிட்டு வீட்டுக்கு வா என அழைத்தான். அவன் இப்போது பல நாட்டுச் சாப்பாடு நன்றாகச் சமைப்பதாக சொன்னான். தான் சமைத்த சாப்பாட்டைச் சாப்பிட்டபின் வாழ்கையில் இப்பிடி ஒரு சாப்பாட்டைச் சாப்பிடவில்லை எனச் சொல் வாய் என்றான்.

'ஏன் அவ்வளவு மோசமா?' கேட்டேன் கேலியாக.

'நீ இன்னும் மாறவில்லை, கிண்டல் உனது இரத்தத்துடன் ஒட்டியுள்ளது.' அவனது பதில்,

'நீ மட்டும் மாறிட்டியா?' சாப்பாடு ஆசை இன்னும் தீரவில்லை.' நான் திருப்பிப் போட்டேன்.

'சாப்பாட்டை பற்றியோ ருசியைப் பற்றியோ எங்கடை சனத்துக்கு என்ன தெரியும். கோப்பை முட்ட சோத்தை குவித்துப் போட்டு நடுவில்லை குழம்பை ஊத்துவினம், அதில் ஒரு மீன் துண்டோ,



எஸ்.கிருஷ்ணமூர்த்தி

(அவுஸ்திரேலியா)

வீட்டுக்குப் போனேன். கதவருகே இருந்த அழைப்பு மணியை அழுத்தினேன். சில நொடியில் கதவு திறக்கப்பட்டது. அரைச் சென்சரி தாண்டிய மெலிந்த உருவம் ஒன்று கதவைத் திறந்தது.

ஒரு செக்கன், எனது மூளை யார் இது எனக் கேட்டது. அடுத்த செக்கன் மூளை சொன்னது, இது உனது நண்பன் என்று. எனது கற்பனைத் தோற்றத்தில் பாதியாக இருந்தான். தலைமுடியின் நரையை மறைக்க கரும் முயற்சி எடுத்தது தெரிந்தது. அதையும் மீறி சில நரை மயிர்கள் எட்டிப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. ஐரோப்பிய நாட்டு குளிரும் சீசும் போதாக்குறைக்கு பியரும் சேர்ந்து எனது உடலையும், முகத்தையும் சற்று ஊதவைத்தது. ஆனால் அவனோ எதிர் மாறாக இருந்தான்.

'என்ன யோசிக்கிறாய்? வா உள்ளே.' பழைய அதட்டலுடன் சொன்னான்.

'நீயோ என்ட சந்தேகம்..' நான் இழுத்தேன்.

'ஏன் கண்ணாடியில் உன்னை நீ பார்ப்பதில்லையா? வயது எனக்கு மட்டுமல்ல உனக்கும் ஏறிவிட்டது' எமக்கிருந்த சிறு இடை வெளியை அகற்றியது அவனது உரை.

வீட்டுக்குள்ளே அழைத்துச் சென்றான். சமையல் அறைக்கு அருகே ஒரு மினிபார் ஒன்று இருந்தது. அதில் அழகாக போத்தல்கள் அடுக்கிவைக்கப்பட்டிருந்தன. அதில் எனக்குத் தெரிந்த சிவப்பு, கறுப்பு, பச்சை நீல லேபல் கொண்ட ஜேனிவோக்கர், சிவாஸ்ரீகல், டிம் பிள், என விஸ்கி பிரண்டி வகைகள் அழகாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன. அருகில் பல வித சிவப்பு, வெள்ளை வைன் போத்தல்கள் எல்லாம் இருந்தன. குளிர்சாதனப் பெட்டிக்குள் பல வகை பியர்கள் சில்லென்ற குளிர்வுடன் இருந்தன.

'என்ன சாப்பிடப்போகிறாய்' அவன் கேட்டான்.

'சோறு' சொல்லிவிட்டு நாக்கைக் கடித்துக் கொண்டேன்.

'என்ன குடிக்கப் போகிறாய் என்று கேட்டேன்' என்றான்.

'ஏதாவது விஸ்கி' என்றேன்.

அருகிலிருந்த அலுமாரியில் வைனுக்கு, விஸ்கிக்கு, பியருக்கு என வரிசையாக அடுக்கி வைக்கப்பட்ட பல வித கிளாஸ்களில் விஸ்கி கிளாஸ் ஒன்றை எடுத்து டிம்பிள் விஸ்கியை எடுத்து அளவாகவிட்டுவிட்டு,

'மிக்ஸ் பண்ண கோலா, லெமன், சோடா வாட்டர்' என கேட்டான்.

'லெமன்' என்றேன்.

'விஸ்கி குடிக்கும் போது எதுவும்

கலக்காமல் குடிக்க வேணும். அல்லது வெறும் தண்ணீர் மட்டும் கலக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அதன் ருசி தெரியும்.' எனக் கூறியபடி லெமனை ஊற்றி விட்டு, இரண்டு துண்டு ஐஸ்சைப் போட்டான். பின்னர் கிளாசை என்னிடம் நீட்டினான்.

'உனக்கு' நான் கேட்டேன்.

'நான் மருந்து எடுத்திட்டேன். இதுகள் பாவிக்க ஏலாது.' என்றபடி ஒரு கிளாசை எடுத்து பைப்பைத் திறந்து தண்ணீரை ஏந்தினான். மற்றக் கையில் கோழிப் பொரியல் உருளைக் கிழங்கு பிரட்டல், கடலுணவு சலாட், முந்திரிகை வறுவல், எனப் பல வகை கொறிப்புத் தீன் அடங்கிய தட்டு கையிலிருந்தது.

பின்னர் நாங்கள் இருவரும் அவனது விருந்தினர் அறையில் உரையாடிக் கொண்டிருந்தோம். இளமையில் நாங்கள் நண்பர்களுடன் சேர்ந்து இரவு இரவாக கடலேரியில் தீப்பந்தங்கள் கொண்டு நண்டு, இறால் மீன்கள் பிடித்து அதை நெருப்பில் போட்டு வாட்டியும், சமைத்ததும், அதன் சுவையையும் அதனால் ஏனையோர் எங்களை நண்டுகள் என்று அழைத்ததையும் நினைவு கூர்ந்தான். இளமையில் அவனது காற்சட்டைப் பொக்கற்றுக்குள் சோழப் பொரி, பொரிவிளாங்காய் என்பன நிறைந்திருக்கும். அதை எந்த நேரமும் கொறித்துக் கொண்டிருப்பான். அதனால் நாங்கள் அவனுக்கு சாப்பாட்டு ராமன் என்று வைத்த பட்டப் பெயரை நைசாக மறைத்து விட்டான்.

இடைக்கிடை எனது கிளாசை விஸ்கியாலும் லெமன் யூசாலும் நிரப்பிக் கொண்டிருந்தான். தனக்கு மட்டும் மெல்பேன் குழாய் நீரை ஊற்றிக் கொண்டிருந்தான். கடந்த காலத்திலிருந்து உரையாடல் தொடர்ந்து நிகழ் காலத்திற்கு வந்தது.

அவுஸ்திரேலியா நிலவரம் பேச்சில் அடிபட்டது. எங்கை சுற்றினாலும் இறுதியில் சாப்பாட்டில் வந்து நிற்கும். தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிபற்றிய உரையாடல் வந்தது. சனல் பத்தில் நடைபெறும் மாஸ்ரர் செவ் நிகழ்ச்சி சமையல் போட்டி எவ்வளவு அழகாக செய்கிறார்கள். அதே சனலில் நடைபெறும் லண்டனைச் சேர்ந்த ஜேம்ஸ் ஒலிபரின் சமையல் நிகழ்ச்சி சுப்பர். சனல் ஏழு கிச்சின் றூஸ் என்ற போட்டி நிகழ்ச்சியுடன் பேற்ற கோம்அன் காடின் போன்றவை. அத்துடன் எல்லாத் தொலைக்காட்சி நிறுவனங்களும் இரண்டு மூன்று சமையல் நிகழ்ச்சிகளைக் காண்பிக்கின்றன. அவனது உரையாடலுக்கு

இடையூறாக அவனது மனைவியின் குரல் ஒலித்தது.

‘நேரம் சென்று கொண்டிருக்கிறது. சாப் பிடுகிற எண்ணமில்லையா?’ அவனது மனைவி சாப்பிட அழைத்தாள்.

இருவரும் சாப்பிட எழுந்தோம். சாப் பாட்டு மேசையில் அழகாக பலவித உணவுகள் ஒழுங்காக வைக்கப்பட்டுள்ளன. சிக்கின் கால், ஆட்டு இறைச்சிக் கறி, சீன சமையலும் எங்களது சமையல் முறையையும் கலந்து இறாலில் வரட்டல், மீன் வறுவல் அத்துடன் அந்த ஊர் சந்தையில் இருக்கும் எல்லா மரக்கறிகளும் ஒவ்வொரு விதமாக மேசையை அலங்கரித்தன.

‘வேறே விசிறறேசம் வருவினமோ?’ சந்தேகத்துடன் கேட்டேன்.

‘இல்லை நாங்கள் மட்டும்தான்.’ சொன்ன படி கிச்சினில் ஏதோ மரக்கறியை வெட்டிக் கொண்டிருந்தாள் அவனது மனைவி.

‘இவ்வளவு நிறைய சமைத்துட்டு வேறே என்ன செய்கிறீர்கள்.’ நான் கேட்டேன்.

‘மற்றவர்களுக்கெல்லாம் அவர் சமைப்பார் அவருக்கு மட்டும் நான் சமைக்க வேணும்.’ அவனது மனைவி சலிப்புடன் கூறியபடி அவனுக்கு முன்னால் கோப்பையை வைத் தாள். நான் எட்டிப்பார்த்தேன். கரட், பீன்ஸ், பூக்கோவாவில் ஒரு அரை அவியல். சில சலாட் இலைகள் அருகில் இரண்டு துண்டு தவிட்டுப் பாண.

‘வாய்க்கு ருசியா சமைக்கிறவருக்கு அதை சாப்பிடத்தான் கொடுத்து வைக்கவில்லை. சலரோகம், கொலஸ்ரோல், பிறசர் என்று உலகத்திலை இருக்கிற எல்லா வருத்தமும் இருக்கு. உப்பு புளி கூட இல்லாமல் பதினைந்து வருசமாக உதையே சாப்பிடுது இந்த மனிசன்.’ என நா தளர சொன்னார் அவனது மனைவி.



கு. சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளை

[நாமக்கல்]

5^{ஆம்} ஆண்டு இலக்கிய விருதுக்கான அறிவிப்பு

நாமக்கல் தலைமை இடமாகக் கொண்டு 2008 ஆம் ஆண்டு முதல் செயல்பட்டு வரும் சின்னப்பாரதி இலக்கிய அறக்கட்டளையின் 5ஆம் ஆண்டு இலக்கிய விருதுக்கான பரிந்துரைகள், பரிசுகளுக்கான நூல்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன.

முதன்மை விருது ரூ150000 மற்றும் கேடயமும் சான்றிதழும் வழங்கப்படும் நாள் அக்டோபர் 2ஆம் நாள் 2013. கீழ்க்கண்ட பரிசுக்கான நூல்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன.

நாவல், கட்டுரை (இலக்கிய ஆய்வு உட்பட) சிறுகதை, மொழிபெயர்ப்பு, கணிதத் தமிழ் இலக்கியம், சமூக சேவை, கவிதை, சிறந்த பத்திரிகையாளர், ஆகிய துறைகளுக்கு விருதுகள் வழங்கப்படும். இதில் ஏதேனும் ஒரு துறைக்கு நூலின் தரத்தின் அடிப்படையில் முதன்மை விருதும் பிற்துறைகளில் வரப்பெற்ற இலக்கியத்திற்கு சிறப்பு விருதும் வழங்கப்படும்

எழுத்தாளர், பதிப்பாளர், அல்லது அவர்கள் சார்பாகயாரும் விண்ணப்பத்தையும் நூல்களையும் அனுப்பலாம்.

விண்ணப்பப் படிவத்தை www.kucbatrust.com என்ற இணையத் தளத்திலும் பதிவிறக்கம் செய்து கொள்ளலாம்.

இந்தியா உட்பட சர்வதேச நாடுகளில் வாழும் தமிழ் இலக்கியப் படைப்பாளிகள் விண்ணப்பிக்கலாம்.

படைப்புகள் 01-01-2008 முதல் 31-12-2012க்குள் முதல்பதிப்பு வந்ததாக இருக்க வேண்டும்.

விருதுகளுக்கான விண்ணப்பமும் படைப்புகளும் வரவேண்டிய இறுதி நாள் மே 31. தாமதமாக வரும் விண்ணப்பங்கள் கண்டிப்பாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது.

விருதுக்காக அனுப்பிவைக்கப்படும் படைப்புகள் எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் திருப்பி அனுப்பப்படமாட்டாது.

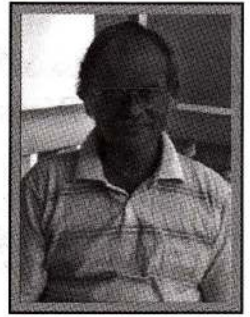
இறுதி முடிவு அறக்கட்டளை சார்ந்தது. விண்ணப்பம் மற்றும் படைப்புகளை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி திரு ரங்கசாமி, 6-175கே. ஜி. போஸ், போஸ்டல் நகர், போதுப்பட்டி - P.O. நல்லி பாளையம் (வழி) நாமக்கல், தமிழ்நாடு 637003

மேற்கண்ட அறிவிப்பினை கு.சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளையின் தலைவர் கோ. செல்வராஜ், செயலாளர் திரு. கா. பழனிச்சாமி ஆகியோர் வெளியிட்டுள்ளார்கள்.



18-03-13 அன்று திருமண வாழ்க்கையில் இணைந்த எழுத்தாளர் சி. விமலன்-மீராதம்பதியினரை ஞானம் வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

தீய நூல்வழியும் சொல்புள்ளிகளும் உறவும்



-வே. தில்லைநாதன்

நாங்கள் வாடகைக்கிருக்கும் ராஜகிரிய இல்லத்தின் கீழ் மாடியில் எமது பேர்த்தி அஞ்சனாவை மடியில் வைத்திருந்தபடி கொஞ்சிக் கொண்டிருக்கும் மனைவியிடம் கீழ்ப்பகுதியில் வசிக்கும் வீட்டுச் சொந்தக் காரியான சிங்களப் பெண்மணி, "What do you mean by Thangam?" என்று கேட்பது என் காதில் விழுகிறது.

தங்கம் என்றால் Gold என மனைவி அவளுக்குப் புரிய வைத்ததும் அவர் குழந்தையை மடியிலிருத்தி, "தங்கம் பேபி, தங்கம் பேபி" எனக் கொஞ்ச ஆரம்பிக்கிறார். அஞ்சனா சிரிக்கிறாள்.

மொழியே இல்லாத குழந்தையிடம் என்ன மொழியில் பேசினால்தான் என்ன?. "றத்தறன் துவ" என்று அவர் சிங்களத்தில் சொல்லியிருந்தாலும் அஞ்சனா சிரிக்காமல்

இருந்திருக்கப் போவதில்லை. அவருடைய அணைப்பு மட்டுந்தான் அவளுக்கு இதமாக இருக்கிறது. தமிழரின் குழந்தைகளுக்குத் தமிழ் மட்டுமே புரியும் என அவர் பேதைத் தனமாக நினைத்திருக்கலாம். அல்லது தமிழ்ச் சொற்கள் சிலவற்றையாவது தெரிந்து கொண்டு எம்முடன் உறவாடுவது உவப்பான செயலெனவும் எண்ணியிருக்கலாம்.

மனைவியையும் அவரையும் ஆங்கிலம் இணைக்கிறது. அவருக்குச் சுத்தமாகத் தமிழ் தெரியாது. மனைவிக்குக் 'கொஞ்சங்கொஞ்சங்' சிங்களம் தெரியும். சிறிது காலம் எங்களிடம் பணிபுரிந்த சிங்களப் பெண்ணான டிலானியிடம் "மெயாகே மூடிய மேகட்ட தாண்ட" (இவருடைய

மூடியை இதுக்குப் போடு) என்று ஒரு நாள் மனைவி கூறியபோது மனைவியின் சைகை மொழி டிலானிக்குக் கைகொடுத்திருக்க வேண்டும்.

மகளும் மருமகனும் சரளமாகச் சிங்களம் பேசுவார்கள். எனக்குச் சரளமாகப் பேசுவராது; சமாளிக்க முடியும். கடுமையான வார்த்தைப் பிரயோகங்களற்ற சிங்களக் கதை கட்டுரைகளை வாசித்துப் புரிந்து கொள்ளவும் முடியும்.

திருகோணமலை ஆஸ்பத்திரியில் வைத்தியர்களாகப் பணிபுரிந்த மகளும் மருமகனும் கொழும்புக்கு மாற்றங்கேட்டு வந்தபோது அவர்களுக்கு இந்த வீடு கிடைத்திருந்தது. ஆரம்பத்தில் தமிழருக்கு வீடு கொடுப்பதான அயலவர்கள் ஆட்சேபனை தெரிவித்திருந்ததாக வீட்டுக்காரர் சொல்லியிருந்தார். இப்பொழுது அவர்களும் எம்முடன் நெருங்கிப் பழகுகிறார்கள். அண்மையில் ஓர் அதிகாலைப் பொழுதில் குழந்தை பெற்று ஓரிரு நாட்களே ஆன ஓர் அயல் வீட்டுப் பெண்ணுக்கு வலிப்புக் கண்டபோது, "டொக்டர், டொக்டர்" என்று அவர்கள் அழைக்க மருமகன் ஓடிச் சென்று அவர்களுக்கு உதவி புரிந்தமை அவர்களிடையே சிலாகித்துப் பேசப்படுகிறது.



அண்மையில் வீட்டுச் சொந்தக்காரர் விடுத்த ஒரு வேண்டுகோள் காரணமாகவே இக்கட்டுரை பிறந்தது. பின்நவீனத்துவத்தையும் ஃபூக்கோவையும் டெரிடாவையும் புறந்தள்ளிப் பெரும்பாலும் நான்கு தசாப்தங்களுக்கு முன்பதாக எழுதிய பாணியிலேயே இப்பொழுதும் எப்போதாவது புனைகதை

கதை வெல்லும் கட்டுரை

எழுதிவரும் எனக்கு அண்மையில் ஒரு வித்தியாசமான எழுத்துப்பணி கிடைத்திருந்தது.

எமது வீட்டுக்காரரும் மனைவியும் நடனக் கலைஞர்கள். இப்பொழுது சற்றே வயதாகிவிட்டாலும் ஒரு குழுவை வைத்து உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்துபவர்கள். குழந்தைப் பாக்கியமற்ற அவர்கள் செல்வந்தர்களாயினும் எளிமை பேணுபவர்கள். இன மத வேறுபாடு களற்றவர்கள். இரக்க சிந்தை படைத்தவர்கள்.

இரு விபத்துகளின் பின்னர் நடமாடும் சக்தி குன்றி நான் இருக்கும் நிலையில் ஒருநாள் கைத்தட்டியை மகளிடம் கொடுத்துவிட்டு சுவரில் ஒரு கையையும் தொடையில் ஒரு கையையும் ஊன்றியவாறு சிரமப்பட்டு மாடிப்படி ஏறியதைக் கண்ட வீட்டுக்காரர் தானாகவே முன்வந்து மாடிப்படியில் இலகுவாக ஏறக்கூடியதாக ஒரு கைப்பிடி அமைத்துத் தந்ததோடு குளியலறையிலும் சில மாற்றங்கள் செய்து தந்திருந்தார்.

சில நாட்களுக்கு முன்னர் அவரிடமிருந்து ஒரு விசித்திரமான வேண்டுகோள் வந்திருந்தது. தானும் மனைவியும் தமிழ்நாடு செல்ல விருப்பதாகவும் அங்கேயுள்ள சிங்களவருக் கெதிரான நிலைப்பாடு காரணமாக அங்கே செல்லும்போது எடுத்துச் செல்வதற்காக

தாமாகக் கிளர்ந்தெழுந்ததாகத் தகவல்கள் ஏதுமில்லை. இனக்கலவரம் உச்சக்கட்டத்தை எட்டிய இருவேறு சந்தர்ப்பங்களில் மறைந்து விட்ட இருவேறு பிரபலமான அரசியல் தலைவர்கள் 'Let them have a taste of it' என்றும் 'போர் என்றால் போர் என்றும் சமாதானம் என்றால் சமாதானம் என்றும்' கூறியமை இவ்வகையில் நினைவு கூரத்தக்கது.

இனக்கலவரங்களை மனப்பூர்வமாக ஆதரிப்பவர்கள் குறைந்த எண்ணிக்கை கொண்டவர்களாகவே இருப்பார்கள். என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. ஆனாலும் குழு மனோபாவம் (Mob Mentality) காரணமாக அடாச் செயலில் பூரணமாக ஈடுபட்டுத் தம்மை சாதனையாளர்களாக எண்ணுபவர்களும் இருக்கவே செய்கிறார்கள். ஆயிரத்துத் தொழாயிரத்து எண்பதுகளில் கொழும்பில் இடம்பெற்ற வதிவிடப் பயிற்சி நெறியொன்றில் நான் கலந்து கொண்டபோது நடந்து கொண்ட ஒரு சம்பவம் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. இரவு உணவின் பின்னர் பயிற்சியாளர் குழுக்களாக அமர்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். நான் இருந்த குழுவில் தனித்தமிழனாக நான் பேசுவதைக்கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். இனக்கலவரம் பற்றிய பேச்சுவரவே எவ்வாறு தாங்கள் பால்திய (வாளி) என்ற

எமது நாட்டில் இனக்கலவரங்கள் எழுந்த போதிதல்லாம் அரசியல்வாதிகள் தமது சுய நலத்திற்காக மக்களைத் தூண்டி விட்டமையால் அவை ஏற்பட்டனவே தவிர மக்கள் தாமாகக் கிளர்ந்தெழுந்ததாகத் தகவல்கள் ஏதுமில்லை.

ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலுமாக ஒரு நற் சான்றிதழ் எழுதித் தரமுடியுமா என அவர் மகளைக் கேட்டாராம். முதலில் அவர் வேடிக்கையாகப்பேசுவதாக எண்ணிய மகள் அவர் தீவிரமாக இருப்பது கண்டு எழுதும்பொறுப்பை என்னிடம் ஒப்படைத்தார்.

உணர்வுகள் தூண்டப்பட்டு ஆவேசத்துடன் வரும் ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் எதையும் காது கொடுத்துக்கேட்கும்நிலையில் இருப்பார்களா என்ற ஐயம் மனதில் எழுந்தாலும் மருமகளின் பெயரில் என்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பணியை நான் நிறைவேற்றினேன்.

அதைத் தொடர்ந்து எமது நாட்டில் உள்ள இன உறவுகள் பற்றிய சிந்தனையும் எனது அனுபவங்கள் சிலவும் என்னுடைய மனதை ஆக்கிரமித்தன.

எமது நாட்டில் இனக்கலவரங்கள் எழுந்தபோதெல்லாம் அரசியல்வாதிகள் தமது சுய நலத்திற்காக மக்களைத் தூண்டி விட்ட மையால் அவை ஏற்பட்டனவே தவிர மக்கள்

சொல்லின் ஆரம்ப ஒலியான Baa என்ற ஓசையைத் தவறாக உச்சரித்தவர்களை தமிழரென இனங்கண்டு தாக்கியதாக ஒருவர் தம்பட்டமடித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் திடீரென என்பக்கம் திரும்பி அச் சொல்லை உச்சரிக்குமாறு கேட்டார். நான் சரியாக உச்சரிக்கவே அவர் எனது உச்சரிப்பைப் பாராட்டினார். "Had I Mispronounced the word, would you have thrashed me?" (நான் பிழையாக உச்சரித்திருந்தால் நீ என்னை உதைத் திருப்பாயா?) என நான் கேட்க எனக்குச் சிங்களம் தெரியும் என்பதை உணர்ந்த அவரது முகம் இருண்டது. சிரித்துச் சமாளித்துக் கொண்டார். நான் தமிழன் எனத் தெரிந்தும் அவர் பொதுவாகவே என்னிடம் நன்றாகப்பழகியவர். கலவர காலத்தில் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலை அவரை மிருகமாக மாற்றியிருக்க வேண்டும்.

பத்தனையில் உள்ள ஸ்ரீபாத கல்வியியற் கல்லூரியில் நான் கடமையாற்றிய தொண்ணூறுகளில் முவினத்து ஆசிரியர்களும்

'ஞானம்' சஞ்சிகை வாயிலாகத் தொப்புள் கொடி உறவுகளிடம் விடுக்கப்பட வேண்டிய வேண்டுகோள் என்னிடமுண்டு, "... அப்பாவிச் சிங்களவர்களை நீங்கள் ஏன் தண்டிக்க வேண்டும்? சிங்களக் கலைஞர்கட்கும், யாத்திரிகர்கட்கும், வேறு தனிப்பட்ட அலுவல்களாக உங்கள் நாட்டுக்கு வரும் சிங்களவர்கட்கும் தீங்கிழைப்பதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் தேசத் தந்தை மகாத்மா காந்தி ஆங்கிலேய ஆட்சிக்கெதிராகப் போராடிகாரரேயன்றித் தனிப்பட்ட ஆங்கிலேயர்யீது வன்மம் சாதித்ததில்லையே."

ஒன்றாகவே இருந்தோம். பண்டார என்பவர் "உனக்குத் தாத்தண்ணி வேணுமா? என்று கேட்டுத் தேநீர் ஊற்றித்தருவார். உடற்பயிற்சியாளரான இன்னொரு பண்டார ஒரு பிரபல அரசியல்வாதி பற்றி, "எயாகே கட்டே புது றஸ், பொக்கே மினி மஸ்" (அவரது வாயில் பெளத்தம் வயிற்றில் நர மாமிசம்) என்று கூறுவார். இன்னொரு சிங்களவர் மட்டும், "தோட்டக்காட்டாருக்கு இப்படி ஒரு வாழ்வா?" என்று ஜேர்மனியரால் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட பெறுமதிமிக்க கட்டடங்களைக் கண்டு வயிறெரிவார். நான் மலையகத்தைச் சேராதவன் என்பதால் அவர் அவ்வாறு சொல்லத் துணிந்திருக்க வேண்டும்.

ஒருநாள் உடற்பயிற்சியாளரான மன் குரும் நானும் ஊறிற்குச் செல்வதற்காகப் பத்தனையிலிருந்து கண்டிபஸ்நிலையத்திற்குச் சென்றபோது கல்முனைக்கான அவரதும் திருகோணமலைக்கான எனதும் கடைசி பஸ்கள் புறப்பட்டிருந்தமையால் இவ்வாறான சமயங்களில் முஸ்லிம்கள் தங்கக் கூடிய ஒரு விடுதி இருப்பதாகவும் அங்கே நாங்கள் தங்க முடியும் என்றும் மன்கூர் என்னை அழைத்துச் சென்றார்.

எவ்வாறோ நான் ஒரு தமிழன் என்பதை அறிந்துகொண்ட விடுதிப் பொறுப்பாளர் என்னை அங்கே இட்டுச் சென்றமைக்காக நண்பரைக் கடிந்து கொண்டார். அவர் உபயோகித்த வார்த்தைகள் சரியாக என் நினைவில் நிற்காவிட்டாலும், அங்கே பள்ளி வாசலில் தமிழர் எமது மக்களைப்படுகொலை செய்யும்போது நீ எப்படி ஒரு தமிழனை அழைத்துவரலாம் என்ற தோரணையில் அவர் மன்கூரைப் பார்த்துச் சீறியது ஞாபகத்தில் இருக்கிறது.

நான் அச்சமும் திகைப்புமுற்று புகையிரத நிலையத்தில் இரவைக்கழிப்பதாக மன்கூருக்குக் கூறிவிட்டுத் தயாரானபோது விடுதிப் பொறுப்பாளர் என்னை நோக்கி, "தனிப்பட்ட முறையில் உங்களுக்கும் எங்களுக்கும் எவ்வித பிரச்சினையுமில்லை. நீங்கள் தாராளமாக

இங்கே தங்கலாம்" என்று கூறி என்னை ஆறுதல்படுத்தி அங்கேயே என்னைத் தங்க வைத்தார்.

அதன்பின்னர் நான் அனுராதபுரத்தில் வேலை செய்த காலப்பகுதியில் திருகோண மலை பஸ்நிலையத்தில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த ஒரு பஸ்ஸுக்குள் குண்டு வெடித்தது. கலவர சமயத்தில் அன்புவழிபுரத்தில் இருந்த எமது வீடு சேதமடைந்திருந்தமை காரணமாக நாங்கள் அச்சமயத்தில் பஸ் நிலையத்துக்கு அண்மையிலிருந்த ஒரு வாடகை வீட்டில் குடியிருந்தோம். குண்டு வெடிப்பின் பின்னர் நான் வீட்டு வாசலில் நின்ற சமயம் பஸ் நிலையத்திலிருந்து வந்து கொண்டிருந்த செஞ்சட்டை இளைஞர்களுள் ஒருவன் என்னைத் தாக்க முயன்றபோது அவனது தோழர்கள் அவனைப் பலவந்தமாக இழுத்துச் சென்றனர்.

அடுத்தடுத்த நாளில் உள்ளூர அச்சத்துடனேயே நான் அனுராதபுரம் நோக்கிப் புறப்பட்டபோது வழியிலிருந்த ஒரு காவலரணில் பஸ்ஸுக்குள் ஏறிய ஒரு நேவிக்காரன், "ஓயா தெமலத? ஓயா அனுராத புரதயன்னே?" என்று உரத்த குரலில் கேட்டான். ஒவ்வொரு வார இறுதியிலும் பயணஞ் செய்திருந்தமையால் எனது முகம் அவனுக்குப் பரிச்சயமாக இருந்தும் குண்டு வெடிப்பையடுத்து அவனது மன நிலை "இதோ ஒரு தமிழன் வருகிறான் அவனைக் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்" என அவன் சொல்லாமல் சொல்ல விரும்பியிருக்க வேண்டும். ஆயினும் நான் அஞ்சியதுபோல வழியில் எவ்வித அசம்பாவிதமும் நிகழவில்லை. வேலைத்தளத்திலும் என்மது யாரும் வெறுப்பைக் காட்டவில்லை.

கிழக்குப்பல்கலைக்கழகத்திருகோணமலை வளாகத்தில் நான் கற்பித்தபோது நடந்த மனதை உருக்கும் சம்பவம் ஒன்றும் இங்கே நினைவு கூரத்தக்கது. மூவின மாணவர்களும் பயிலும் வளாகத்தில் சாவகச்சேரியை சேர்ந்த ஒரு மாணவி தொடர்பாடல் துறையில்

சிறப்புப் பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டிருந்தார்; துடிப்பான ஆளுமை மிக்க ஒரு மாணவி. அவள் தயாரித்த Regret என்ற குறும்படம் பின்னாளில் Third Inigo Film Festival என்ற சர்வதேசத் திரைப்படவிழாவில் வளர்ந்துவரும் இயக்குநர்க்கான சர்வதேச விருதினைப் பெற்றுக் கொண்டது.

அந்த மாணவிக்குச் சிங்களம் பேசத் தெரிந்திருந்தமையால் சிங்களமாணவியருடன் நெருங்கிப்பழகினாள். ஒரு நாள் வகுப்பில் நான் ஆங்கிலம் கற்பிக்கையில் சில தலைப்புகளைக் கொடுத்து அவற்றில் ஒன்றைத் தெரிந்து இரு நிமிடங்கள் பேசுமாறு கேட்டிருந்தேன். My Father என்ற தலைப்பினைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பேசிக்கொண்டிருந்த அவள் திடீரெனத் தமிழில், “இண்டைக்கு என்னை பிறந்த நாள். இண்டைக்கு அப்பா என்னோடே இல்லை. ஆமிக்காற மிருகங்கள் எங்கடை கண்ணுக்கு முன்னாலேயே எங்கடை முத்தத்திலை வைச்ச அவரைத் துடிக்கத் துடிக்கக் கொண்டிட்டாங்கள்” என்று கூறி மேலே பேசமுடியாது விம்மி விம்மி அழ ஆரம்பித்தார். மொழி தெரியாத சில சிங்கள மாணவியர்கூட அவள் அழுததைக்கண்டு கண்கலங்கியதைக் காணமுடிந்தது. அத்தனை சோகத்தையும் மனதுக்குள் புதைத்து வைத்திருந்த அந்த மாணவி சிங்கள மாணவியருடன் நெருங்கிப்பழகியது என்னை ஆச்சரியத்துக்குள்ளாக்கியது. அச்சம்பவத்தை மையமாகக் கொண்டு ஒரு சிறுகதையையும் நான் எழுதியிருந்தேன்.



எண்ணிக்கை வேறுபாடுகள் எவ்வாறிருப்பினும் சகல தரப்பினரும் அவ்வப்போது இனவன்முறையில் ஈடுபட்டே வந்திருக்கின்றனர். எனினும் உயிரிழப்புகள் தந்த சோகங்கள், ஆறாத ஆழ்மனக் காயங்கள், ஏக்கங்கள் மத்தியிலும் தனிப்பட்ட ரீதியில் இன நல்லுறவை பெருமளவு சீர்குலைத்தமைக்கான சான்றுகள் இல்லை. சுயநலவாத அரசியல் வாதிகளால் உசுப்பேற்றப்படும்போதே பரந்த ளவிலான கலவரங்கள் வெடிக்கின்றன.

இன நல்லுறவு வேறு. உரிமைகளுக்காகப் போராடுவதென்பது வேறு. எந்த இனத்துக்கும் தனது உரிமைகளை மதிக்குமாறு ஏனைய இனங்களைக்கோரும் உரிமையுண்டு. உறவுக்காக உரிமைகளைத் தாரை வார்த்துக் கொடுக்க வேண்டுமென யாரும் எதிர்பார்ப்பதில் எவ்வித நியாயமும் இல்லை என்பதும் இங்கு வலியுறுத்த வேண்டியதே.



‘ஞானம்’ சஞ்சிகை வாயிலாகத் தொப்புள் கொடி உறவுகளிடம் விடுக்கப்படவேண்டிய வேண்டுகோள் என்னிடமுண்டு. எங்களுக்காக நீங்கள் செய்யும் ஆர்ப்பாட்டங்கள் குறித்துப் பல்வெறு விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப் படுகின்றன. அவற்றில் உண்மை இல்லாமல் இல்லை. ஆயினும் அவற்றை அலசுவது என் நோக்கமன்று. உங்கள் உணர்வுகளை நான் மதிக்கிறேன். எமது ஆட்சியாளர் எமக்குத் தீங்கிழைப்பதாக நங்கள் சரியாக இனங்காணும் போதெல்லாம் லோக் சபாவிலும் ராஜ்ய சபாவிலும் எமக்காகக் குரல் கொடுங்கள். ஆர்ப்பாட்டங்கள் செய்யுங்கள். தப்பில்லை. ஆயினும் அப்பாவிச் சிங்களவர்களை நீங்கள் ஏன் தண்டிக்க வேண்டும்? சிங்களக் கலைஞர்கட்கும், யாத்திரிகர்கட்கும், வேறு தனிப்பட்ட அலுவல்களாக உங்கள் நாட்டுக்கு வரும் சிங்களவர்கட்கும் தீங்கிழைப்பதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் தேசத் தந்தை மகாத்மா காந்தி ஆங்கிலேய ஆட்சிக்கெதிராகப் போராடினாரேயன்றித் தனிப்பட்ட ஆங்கிலேயர்மீது வன்மம் சாதித்ததில்லையே.

இறந்த உறவுகளுக்காக அழக்கூடமுடியாது நம்மவர் இருக்கையில் நீங்கள் போராளி களுக்காகப் பரணிபாடுவதை யாரும் எதிர்க்க முடியாது. அவர்களது வீரம் எதிரிகளாலும் போற்றப்படுகிறது. தியாகம் மதிக்கப்படுகிறது. ஆயினும் அவர்கள் தேவர்களா என்பது பற்றியும் நாம் சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. வீரம் இருந்த அவர்களிடம் விவேகம் இருந்ததா? தமது தாயகத்துக்காகப் போராடியதாகக் கூறிய அவர்கள் முஸ்லிம்களை அவர்களது தாயகத்திலிருந்து விரட்டும் அசட்டுத் தனமான, ஈவிரக்கமற்ற முடிவை எடுக்க எப்படித் துணிந்தார்கள்? என்ற கேள்விகள் எமது மனங்களையே உறுத்துவன என்பதையும் நான் உங்களுக்குச் சொல்லியாக வேண்டும். கத்தியை வீசிய சில சமயங்களில் அவர்கள் கருணையை மறந்ததும் நாம் அறிந்ததே.



எமது வீட்டுச் சொந்தக்காரி இந்தியாவி லிருந்து வந்ததும் சில அன்பளிப்புகளுடன் எம்மைத்தேடி வந்தார். அன்னை வேளாங் கன்னி ஆலயத்திற்குச் சென்ற யாத்திரிகர்கள் திருப்பி அனுப்பப்பட்டதால் தாங்கள் தமது முடிவை மாற்றித் தமிழ்நாடு செல்லாது கேரளா சென்றதாக அவர்கள் கூறினர். அதைக்கேட்டு என் மனசு வலித்தது.



ஓவியம்:

சில பரிமாணங்கள்



ட. சீ. ஸ்ரீஹரன்
[அவுஸ்திரேலியா]

சமயமும் ஓவியமும் ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்து, வாழ்க்கையின் முக்கிய அம்சங்களாகும். சமயம் ஒரு மனித வாழ்க்கை நெறியாகும். இது மனிதனின் வாழ்க்கை முறையை நெறிப்படுத்தி அவனை மனித நற்பண்புகளுடன் வாழ உதவும் ஒரு சாதனம். மனிதன் ஒலி, ஓவியம் மூலமாக, கடவுளை உணரலாம். இனிய தெய்வீகப் பாடல்கள் மூலமாக இந்து மதத்திலும், பிற சமயங்களிலும், மனித - இறை தொடர்பை ஏற்படுத்தி நிரந்தர அமைதியை மனிதன் பெற முடியும்.

இதேபோல், சித்திரம், சிற்பம், சிலை போன்றவை மூலமாகவும் இறைவனை, அவன் தன்மையினை அவன் கைங்கரியங்களை, அவன் வடிவங்களை ஓவிய வடிவில் மனிதன் தன் கண்கள் மூலம் ரசித்து பரவசம் அடைய முடியும். அழகான கோபுரம், கோபுரவாசல், மகாமண்டபம், அதில் வீற்றிருக்கும் இறைவனின் அழகிய உருவச்சிலைகள், அதைப் பார்ப்பவர்களிடத்தே ஓர் ஆன்மீகத் தொடர்பை, ஈர்ப்புச்சக்தியை உடனடியாகத் தோற்றுவிக்கும். பார்ப்பவர்களின் மனதிலும், உடலிலும் ஏற்படும் மாற்றங்கள் ஒரு புத்துணர்வைத் தருவதாயும் மற்றும் நிலையான நிம்மதியைத் தரக்கூடியதாகவும் அமைகிறது.

இறைவன் அல்லது இறைவனின் கடைச்சம் பெற்ற ஆன்மீக மனிதர்களின் உருவங்களை நாம் நேரில் பார்க்க முடியாவிட்டாலும், இவர்களைப் பிரதிபலிக்கும் தத்துவரூபமான ஓவியங்களைப் பார்க்கையில் நாம் எதிர்பார்க்கும் கருணை, தெய்வீக அழகு, அன்பு, சாந்தம் போன்ற உயர பண்புகளின் வெளிப்பாட்டை உணர்வுபூர்வமாக அனுபவிக்க முடிகிறது. இறைவனை, இறை நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் வரைந்த சித்திரத்திலோ அல்லது வடித்த



சிலையிலோ காணக்கூடியதாகவுள்ளது. ஒவ்வொருவரின் மன நிலைக்கும், தேவைக்கும் ஏற்ப ஓவியங்கள், இறைவனை தந்தையாகவும், தாயாகவும் பிள்ளையாகவும் சித்திரிக்கையில் அந்தத் தருணங்களுக்கு ஏற்றவாறு, அவைமூலம் இறைவனை மனிதன் மானசீகமாகத் தரிசித்து, அச்சித்திரங்களை மனதில் உள்வாங்கி, பிரதிபலித்து அதன் உன்னத விளைவுகளை உணரமுடிகின்றது.

இந்து சமயத்தில் ஒம் எனும் பிரணவப் பொருளை ஓவியத்தில் வடிக்கையில் அதன் அழகும் அமைப்பும் எமக்குள் ஓர் இறை உணர்வை உருவாக்கின்றன. நாம் விரும்பும் எப்பொருளும் அதன் வடிவத்தில் எமக்கருகில் காணுகையில், அப்பொருளுக்கும் எமக்கும் இடையேயான ஈர்ப்பு அதிகமாகவுள்ளது. சமயங்களும் இந்த உணர்வை சித்திரக் கலையூடாக வளர்த்தன. அழகிய தெய்வீக உருவப்படங்களும், சிலைகளும் விக் கிரகங்களும் எம்மிடையே ஓர் இனிய அதிர்வலையையும், காந்த சக்தியையும், பிரேமையையும் உருவாக்கி எம்மை அதில் லயிக்கச் செய்கின்றன.

ஓவியங்களின் மூலமாக மிக இலகுவாக இறை தத்துவங்களையும் சமயக்கிரியைகளையும் பாமரருக்கும் புரிய வைக்கலாம்.

உதாரணமாக, நடராசர் வடிவமானது சைவர்களின் முழுமுதற் கடவுளான சிவனின் தன்மையையும், நடனத்தின் தத்துவத்தினையும் இயல்பாகவே விளங்கப் படுத்துகின்றது. சிவனது நடனத்தின் மூலமாக பிரபஞ்சத்தின் இயக்கம் குறிப்பிடப்படுகின்றது. உத்தரியம் நடன வேகத்தைக் காட்டுகின்றது. திருவாசி சோதிப்பிளம்பாகவுள்ளது. இது இயற்கையைப் பிரதிபலிக்கின்றது. இடக்கை ஒன்றில் உள்ள உடுக்கை

படைத்தலையும், வலக்கையிலுள்ள அக்கினி அழித்தலையும், இடக்கை அபய முத்திரை காத்தலையும், வலக்கை முத்திரை அருளலையும், முயலகளை மிதித்தல் மறைத்தலையும், அதாவது இறைவனின் ஐந்தொழில்களையும் குறிக்கின்றன. நடராச தத்துவமானது இலகுவாக ஒரு சித்திரம் அல்லது சிலையின் மூலமாக பாமர மக்களிடையே மொழி எழுத்து வடிவத்தில் எடுத்துச் செல்ல முடியாவிட்டாலும் ஓவியம் மூலமாக அவர்கள் உள்ளத்தில், மனக்கண்ணில் பதிந்து விடுகின்றது. இதுவே சித்திரக்கலைக்கும், சமயங்களுக்குமிடையே உள்ள உறவுப்பாலமாகும்.

இந்து சமயமன்றி எல்லாச் சமயங்களும், சித்திரக் கலையுடன் மதத்தத்துவங்களை, மந்திரங்களை, இனிய மதப்பாடல்களை பரப்பி வருகின்றன. இந்து சமயத்தின் கலைத் தெய்வமான சரஸ்வதி, அழகான வெள்ளைத்தாமரையில் அமர்ந்து, எளிதாக வீணை பிடித்து வாசிக்கும் ஓவியம், எமது இந்து கலாசாரத்தில் வரையறுக்கப்பட்ட அறுபத்து நான்கு கலைகளும், கலையரசி, நவராத்திரி நாயகிகளில் ஒருவளான சரஸ்வதி தேவியிடமிருந்து வழங்கப்பட்டதைச் சொல்கிறது. இதே அறிவுத் தெய்வம், சமணமதத்தில் "தாரா" எனும் உருவத்தில், ஓவியமாகச் சித்திரிக்கப்பட்டு அம்மதத்தவரின் அறிவுக்குரிய (knowledge and wisdom) குருவாக மிளிர்கின்றது. புத்தரின் பல தோற்றங்கள், அவரின் சகிமுனி புத்த அவதாரத்திற்கு முன்னதாக அவதாரங்கள், ஓவியம் மூலமாக எளிதாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதைப்போல, இயேசு, முஹமது வாழ்க்கை வரலாறுகள் ஆன்மீகத்தேடல்கள், நோய்தீர்க்கும் படலங்கள் யாவும் ஓவியம் மூலமாக அந்தந்த மதங்களை வளர்ப்பதற்கு பெரிதும் துணைபுரிந்தன.

ஓவியமோ, சிலைகளோ, சிற்பங்களோ இல்லாத எந்த மதவழிபாட்டு தலங்களும் இல்லை. மத நம்பிக்கையை வளர்க்கும் ஆன்மீக கூடங்களும் இல்லை. இந்து சமயக்கோயில்களில் கோபுரம் தொடக்கம், கர்ப்பக்கிரகம் வரை ஏதோ ஒரு வகையில் இறைத்தன்மையைப் பிரதிபலிக்கும், புராணக் கதைகளில் வரும் நிகழ்ச்சிகளையும், இதிகாசங்களில் வரும் காட்சிகளையும், நாயன்மார்களின் வாழ்க்கையில் இடம் பெற்ற அற்புதங்களையும், அழகுப் பாவைகளையும், அழகுமிகு நாட்டிய நடன அணங்குகளையும் யதார்த்தமாகக் காண்பிக்கின்றன. மேலும், இல்லறவியல், ஆண் பெண் புனித

உறவுமுறைத் தத்துவங்களையும், தந்திரியங்களையும், மனித நற்பண்புகளை விளக்கும் சத்தியம் நேர்மை, துணிவு, காதல், வீரம், பாசம், அன்பு, கருணை என்பவற்றைத் தத்துவரூபமாக வெளிப்படுத்தும் வாழ்க்கைச் சரிதங்களையும், எம்முன் காண்பித்து எமது உள்ளத்தில் உறைந்து கிடக்கும் இறை உணர்வை, ஒருகணமாவது வெளிக்கொணர உதவுகின்றன.

இதற்குச் சான்றாக இந்தியாவில் அஜந்தா குகைகளில் உள்ள சிற்பங்களையும், ஓவியங்களையும், மாமல்லபுரத்துக் கோயில் சிற்பங்களையும், ஈழ நாட்டில் உள்ள சிகிரியா, தம்புளை புத்தர் ஓவியங்களையும், தமிழர் வாழும் பிரதேசங்களில் உள்ள கோயில்களின் கோபுரங்கள், மண்டபங்கள், கோயில் உட்புறச்சுவர்களில் வார்த்தெடுத்த சிற்பங்கள், தீட்டப்பட்ட ஓவியங்கள் அமைகின்றன.

உலகத்தில் உள்ள சிறந்த ஓவியர்களில் பெரும்பான்மையோர், இறை நம்பிக்கையும், இறை அருளும் நிறைந்தவர்களாகக் காணப்படுவதாக புள்ளி விபரவியல் கூறுகிறது. இவர்களில் மத நம்பிக்கையற்றவர்களான சிலர், ஏதோ ஒரு சக்தியை நம்பும் ஆஸ்திகர்களாகவே இருக்கின்றனர். இவர்கள் தாம் வரையும் ஓவியத்தில் ஓர் உயிர்த்தோற்றத்தைக் கொண்டுவர எல்லா சேதன, அசேதனப்பொருட்களின் சூட்சுமங்களை, அவற்றின் பரிமாணம், தோற்றப்பாடு, காலம், நிலையாமை போன்ற, அப்பொருட்களின் ஒவ்வொரு அணுத்துளியின் தோற்றத்தின் பிறப்பையும், தன்மையையும், நிலையாமையையும் அறிந்த ஒரு முழு முதலின் உதவியை நாடியேயாகின்றனர். ஏனெனில், அந்த நம்பிக்கையொன்றே இறைவன் உருவாக்கிய பொருட்களின் தனித்தன்மையை சிறிதும் அதன் உண்மைத் தன்மையில் இருந்து பிறழாமல் ஓவியத்திலோ சிலையிலேயோ கொண்டு வர முடிகிறது.

ஆகவே, கடவுளும், கலையும் எவ்வாறு இரண்டறக் கலந்தவையோ, அவ்வாறே சமயமும் ஓவியமும் அதன் பக்க



வெளிப்பாடாகி எம்மை எல்லாம் உயர் விக்கின்றன. ஆன்மீக ஒளியைத் தரவந்த, மனித வாழ்க்கை நெறியாக சமயமும், அதன் வளத்திற்கு வலிமை சேர்க்கும் வழியாக ஓவியமும், எம்மை வையகத்தில் வளமாக வாழ வைக்கின்றன.



தீர்மானம் செய்பவர்கள்

கே.ஜி.மகாதேவா



காக்கவைத்து கழுத்தறுத்த காங்கிரஸ்

மாணவர் போராட்டக் களமாகிறது தமிழ்நாடு

அமெரிக்கத் தீர்மானத்தை நீர்த்துப்போக வைத்து உலகத்தமிழர்களை கடைசி நேரம் வரை நம்பவைத்து கழுத்தறுத்த இந்திய மத்திய அரசு இன்று தமிழ்நாட்டின் ஒட்டு மொத்தக் கடும் எதிர்ப்புக்குள்ளாகி, தமிழக அனைத்து மாணவர் கூட்டமைப்பு, 'நானா, ந்யா?' என்று கெடுவிதிக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

மத்திய அரசுக்கு மாணவர் விதிந்த காலக்கெடு!

“இலங்கை அதிபர் மகிந்த ராஜபக்ஷாவை இனப்படுகொலைக் குற்றவாளியாக அறிவித்து தண்டிக்க வேண்டும். இலங்கைத் தமிழர்களைப் பாதுகாக்க தனித்தமிழ் ஈழம்தான் தீர்வு, தமிழீழத்திற்கான பொது வாக்கெடுப்பு நடத்தப்படவேண்டும்” எனும் கோரிக்கைகளை முன்வைத்து கடந்த மாதம் எல்லாத்தரப்புமாணவர்களும் தமிழ்நாட்டில் அரசியல் கலப்பின்றி தன்னிச்சையாக ஆரம்பித்த பன்முகப் போராட்டம் தொய்வின்றி தொடர்ந்த நிலையில் தங்களது கோரிக்கையை நிறைவேற்ற கடந்த மாதம் 31ஆம் திகதிவரை அனைத்து மாணவர் கூட்டமைப்பு காலக்கெடு விதித்திருந்தது.

மாணவர்கள் பல்வேறு போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு இனமொழிரீதியானதங்களது உணர்வு உறுதிப்பாட்டை வெளிப்படுத்திய போதிலும் மத்திய அரசு திரும்பிப்பார்க்கவில்லை. அத்தனை நாளேடுகளிலும் தலைப்புச் செய்தியாகி ஒட்டுமொத்த மாணவர்களின் அறவழிப் போராட்டம் காரணமாகத் தமிழகமே வெயிலில் தகித்து எரிமலையான நிலையில்கூட மத்திய (காங்கிரஸ்) அரசு கண்டுகொள்ளவில்லை. தமிழ் நாட்டில் எல்லாக் கல்லூரிகளுக்கும் கால வரையற்ற விடுமுறை அளித்து விடுதிகளுக்கு பூட்டுப்போட்ட தமிழரசு மாணவர்களின் இன, மொழி உணர்வுகளுக்குத் தலை வணங்கியதைப் பொறுத்துக்கொள்ளாதமத்திய அரசுஜெயலலிதா அரசு மாணவர்களைத் தூண்டிவிடுகிறதா இல்லை மத்திய அரசுக்கு நெருக்கடி கொடுக்க மாணவர்கள் போராட்டத்தை தனக்குச் சாதகமாகப் பயன் படுத்துகிறதா என்று அரசியல்

கண்ணாடி போட்டுப் பார்த்தாலும் தமிழ் மக்களின் இன உணர்வுகள், எருமைக்கு மழை பெய்த கதையாகவே நீடிக்கிறது!

திட்டமிட்டு நாமதிந்து கூரோகம் செய்த காங்கிரஸ்

இலங்கைக்கு எதிரான அமெரிக்கத் தீர்மானம் பல நாட்களுக்கு முன்னரே பரிசீலனைக்கு வந்தும் இன்னமும் கைக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று முழுப்பூசனிக்காயை இலைச் சோற்றில் மறைத்த காங்கிரஸ் அரசு தமிழ்நாட்டு மாணவர்களின் தொடர்ச்சி எழுச்சி மற்றும் பாராளுமன்ற இரு சபைகளினதும் ஒட்டு மொத்த தமிழ்நாட்டு எம். பி.க்கள், வடமாநில எம்.பி.க்களின் கனல்பறந்த ஆவேசம் கண்டு உள்ளூர் மிரண்டிருக்க வேண்டும். ஆனாலும் வெளியுறவுத்துறை அமைச்சர் சல்மான் குர்ஷித் பாராளுமன்றத்தில், “இலங்கை நமது நட்பு நாடு அதைப் பாதிக்கும் வகையில் நாம் செயல்பட முடியாது” என்று திருவாய் மலர்ந்த போதே அமெரிக்கத் தீர்மானத்தின் பற்கள் பிடுங்கப்பட்டுவிட்டன என்பது வெளிச்சத்துக்கு வந்து விட்டது.

அமெரிக்கத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கப் போவதாக இருந்தால் அதில் கொண்டு வரவிருக்கும் திருத்தங்களைப் பகிரங்கமாக, போதுமான கால அவகாசம் இருந்த போதே அத்தனை உறுப்பு நாடுகளுக்கும் முறைப்படி தெரிவித்திருக்க வேண்டும். திருத்தங்களைச் செய் என்று அமெரிக்காவை வலியுறுத்தியிருக்க வேண்டுமே. ஆனால் இது நடக்கவில்லை. எப்படி நடக்கும்? அமெரிக்கத் தீர்மானத்தை நீர்த்துப்போக வைக்கத்தான் காங்கிரஸ்கைகளில் ரப்பர்களும் பேனாக்களும் இருந்திருக்கிறதே! ஆனாலும் மீனுக்கு வாலும் பாம்புக்குத் தலையும் காட்டிகடைசி நேரம்வரை இழுத்தடித்து கழுத்தை அறுத்துவிட்டது! எத்தனை நாடகங்கள்!

அமெரிக்கத் தீர்மானத்தில் திருத்தங்கள் செய்யப் போகிறோம் ஜெனிவாவிலிருந்து தீர்மானத்துடன் இந்தியத்தூதுவர் வந்து விட்டார், ஆலோசனை மேற்கொண்டு திருத்தம் மேற்கொண்டு தூதரிடம் தீர்மானத்தைக்

கொடுப்போம் அதை அவர் ஐ. நா. மனித உரிமைப் பேரவையில் முன் வைப்பார்” என்று அண்டப்புழு கு கூறிய காங்கிரஸ் உயர்மட்டத் தலைவர்கள் கலைஞர் கருணாநிதி விடுத்த ஏழாவது விலகல் அஸ்த்திரம் கண்டும் (ஏற்கனவே ஆறு தடவைகள் கலைஞர் விலகல் நாடகத்தை அரங்கேற்றிவிட்டார்) அமெரிக்கத் தீர்மானத்தைத் திருத்தம் செய்யக் கோரி கடைசி நேரத்திலும் அதாவது போதிய நேரகால அவகாசம் இருந்தும் தமிழக முதல்வர் ஜெயலலிதா மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியிருந்த கடிதம் குறித்துப் பரிசீலனை செய்யப் படுவதாக காங்கிரஸ் தலைவர்கள் எந்தவித உணர்வுகளும் இன்றி சென்னை கடற்கரை மணல் எடுத்து கயிறு திரித்தார்கள். இவர்கள் சொல்வதெல்லாம் உண்மை என நினைத்து தமிழ்நாட்டு மாணவப் போராளிகளும் இலவு காத்த கிளியானார்கள்.

மாணவர் மூட்டிய சிறு பொறி பெரு நெருப்பாகப் பரவுகிறது.

இந்த எதிர்பார்ப்பில் இடிவிழுந்த மாதிரி “தீர்மானத்தில் திருத்தங்கள் செய்யத்தான் இருந்தோம் நேரம்தான் போதவில்லை” என்று ஆகாசப் புளுகவிட்ட இந்தியப் பிரதிநிதி இலங்கை மீதான நட்புமுக்கத்தைக் காட்டி விட்டார். ஒரு பொய்யை மறைக்க எத்தனை நாடகங்கள்! தமிழ் நாட்டில் கடந்த மாதம் 11ஆம் திகதி முதல் போராட்டத்தில் குதித்த

மாணவர்கள் “ஒரு தீர்வு மத்திய அரசு மூலம் கிடைக்கும்வரை போராட்டத்தீ அணையாது” என்று அறிவித்துள்ளனர். இவர்கள் மூட்டிய சிறு பொறி இன்று பெரும் நெருப்பாகப் பரவி கொழுந்துவிட்டு எரிகிறது. மதுரையில் ஒரு இளைஞனும் மற்றுமொருவர் சென்னையிலும் பெற்றோல் ஊற்றித் தீக்குளித்து உயிரை மாய்த்துள்ளனர். இலங்கைத் தமிழர்களுக்காக நடத்தப்படும் போராட்டத்தை தொடரப் போவதாக அறிவித்துள்ள அனைத்து மாணவர் கூட்டமைப்பு, மத்திய மாநில அரசுப்பிரதிநிதிகள் தங்களைச் சந்திக்கவில்லை என்றும் பேச்சுவார்த்தையில் பலன் கிடைக்கும்வரை போராடுவோம் என்றும் மத்திய அரசு அலுவலகங்களுக்குப் பூட்டுப் போடும் போராட்டம் அடுத்த கட்டமாக இருக்கும் என்றும் அறிவித்துள்ளது, மத்திய அரசுக்கு வரி செலுத்த மாட்டோம் ரெயில் டிக்கெட் எடுக்காமல் பயணிப்போம் என்றெல்லாம் மாணவர் கூட்டமைப்பு அதிரடியாக அறிவித்திருக்கிறது. மாணவர் கூட்டமைப்பு இலங்கைக்கெதிரான நிலையை இந்தியா எடுக்கும் வரை போராட்டம் தொடருமென்று அறிவித்திருப்பதால் தமிழ்நாடு போர்க்களமாகக் காட்சி கொடுக்கிறது. அரசு அடக்கு முறையில் இறங்கினால் ஹிந்தி மொழி எதிர்ப்புப் போரெவிட நிலைமை மோசமாகி விடும் நிலையே இங்கு காணப்படுகிறது.



உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்திலிருந்து... [தரமணி - தமிழ்நாடு]

அன்புள்ள ஞானசேகரன் அய்யா அவர்களுக்கு, வணக்கம். ஞானம் சஞ்சிகையின் பெர்வரி மாத இதழில் யோசிரியர் துரை மனோகரன் அய்யா அவர்கள் ‘எழுத்த தூண்டும் எண்ணங்கள்’ என்ற பொருண்மையின் கீழ் ‘அயல்நாட்டில் ஓர் அழகிய கருத்தரங்கம்’ எனும் தலைப்பிலான கட்டுரையை இணையத்தின் வழி கிடைக்கப்பெற்றோம்.

இக்கட்டுரையில் உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் அயல்நாட்டுத் தமிழர் புலம் நடத்திய ‘அயல்நாட்டுத் தமிழ் இலக்கியங்கள்’ என்ற கருத்தரங்கம் குறித்து பேராசிரியர் துரை.மனோகரன் அவர்கள் தம் எண்ணங்களை மிக விரிவாக, மிக அருமையாக பதிவு செய்துள்ளார். இக்கட்டுரையைக் கண்ணுற்ற கருத்தரங்க ஒருங்கிணைப்பாளர்களான பேராசிரியர்கள் முனைவர் மு. வளர்மதி, முனைவர் கு. சிதம்பரம், முனைவர் து. ஜானகி இயக்குநர் முனைவர் கோ. விசய ராகவன் ஆகிய அனைவரும் மகிழ்ச்சி அடைந்தோம்.

கருத்தரங்கில் பங்கேற்ற இலங்கை அறிஞர்கள் அனைவருக்கும் எங்களின் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

இக்கருத்தரங்கம் தொடர்பான அறிவிப்பு மடலையும் மற்றும் கருத்தரங்க நிகழ்ச்சிகளையும் அழகுற வெளியிட்டுள்ள ‘ஞானம்’ இதழுக்கும் அதன் ஆசிரியர் டாக்டர் தி. ஞானசேகரன் அய்யா அவர்களுக்கும் அதன் நிர்வாக ஆசிரியர் ஞா. பாலசந்திரன் அவர்களுக்கும் உளமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம். ஈழ மண்ணில் இத்தகைய பதிவு எங்களை மேலும் உற்சாகப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

கருத்தரங்க வெளியீடான அயல்நாட்டுத் தமிழ் இலக்கியங்கள் எனும் இரு தொகுதிகள் கட்டுரையாளர்கள் அனைவருக்கும் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. நன்றி!

இப்படிக்கு,

முனைவர் கோ. விசயராகவன் (இயக்குநர்)

முனைவர் மு. வளர்மதி, முனைவர் கு. சிதம்பரம், முனைவர் து. ஜானகி.

புரியவே புரியாதது!

-தனங்கிளப்பு வ. சின்னப்பா

ஆழம், நீளம், அறியாமல்
 அகன்று கடக்கும் கடல்போல
 ஆழ நடக்கும் சலவையம்
 சொல்லாந் கூடப் புரவதில்லை!

குஞ்சியிருந்துத் தாராதார
 நம்பலயர் குலக்குத் துலைசாய்த்து
 குஞ்சு கிளர்ந் பதற்குறிகு
 குருகுசுக் அப்படித் தொடர்க்கறகோ?

மக்கள் பணத்தின் கற்றுயர்ந்
 மயத்திய லாக வந்தசிலர்
 மக்கள் சேவை செய்வதற்கு
 “வலக தொலை” கிளர் வான்குவகேள்?”

“தூல் , வான” அறுப்பதுமாய்த்
 குழியர் விடில் புருவதுமாய்
 வேல் தாலே பயர்வையே
 மேயும் தொருமை எதற்காக?

கவிகு தொல்லப் பலகலைப்புக்
 மகயல் கிருக்கச் சிலகற்குர்
 கவிகுக் கால துலைப்பாகக்
 காலத் துலையே கருதுவகேள்?

பங்கட மறுத்துப், பலத்தாலே
 பரம்பல யால மறுசுத்தககுத்
 துங்குடைக் தொன்றே ஆக்கவடத்
 துப்பேல் பேர்வகுத் துப்பர்வர்க்கே?

ஆழம், நீளம் அறியாமல்
 அகன்று கடக்கும் கடல்போலச்
 ஆழ நடக்கும் சலவையம்
 சொல்லாந் கூடப் புரவதில்லை!

அந்த கவிதை
 என்னுடனே வந்து தொண்டிருந்தது
 இரவு முழுவதும்
 அது தொடர்ந்தது
 கனவிலும் ஓர்ரு வார்த்தைகள்
 எழுதியதாய் ஞாபகம்
 வார்த்தைகள் வாசிக்க முடியாமல்
 உருகி வழிந்தது
 இடை இடையே
 திப்பற்றி எரிந்தது
 துயரத்தின் போர்வையை
 போர்த்தியிருந்த கவிதை
 இசை வாத்தியங்களுள்
 அடங்க மறுத்தது
 முயற்சித்த வீணைகள் தந்தி அறுந்தன
 இதை முடித்துவிடவேண்டுமென்று
 நினைக்கிறேன்
 முடியவில்லை
 அதுசரி
 இது எங்கே தொடங்கியது
 அந்த பேரவலத்தில்
 சிதைந்து பறந்த
 தன் பிள்ளையின் கையொன்றை
 தேடி எடுத்த தாயின்
 கண்ணீரில் இருந்தா...
 கவிதையை பார்க்க
 எனக்குப் பயமாகவிருந்தது.

கவிதை மஹிய கவிதை

-வேலணையூர் தூஸ்

“ஈழத்து மண்வாசனைச் சொற்கள்”

விளக்க அகராதிக்கான
சொல் அடைவு

எய்க்குச் சொற்களை அனுப்பி வைத்த வாசகர்களுக்கும் தமிழ் ஆர்வலர்களுக்கும் எய்து நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

அச்சிலம், 1.பெயர்ச்சொல், 2.மூலம் மலையாள மொழி 3.முஸ்லிம் (அனைத்துப் பிரதேசமும்) 4.தாயத்து. 5.“நான் நேர்த்தி செய்து அச்சிலம் கட்டினேன்.” [†]

அமானம், 1.பெயர்ச்சொல், 2.மூலம் அரபு மொழி 3.முஸ்லிம் (அனைத்துப் பிரதேசமும்) 4.ஒரு பொருளை ஒருவரை நம்பி ஒப்படைத்தல். 5.“நான் திரும்பி வரும்வரை இந்த ஆட்டை அமானமாக வைத்துக் கொள்..” [†]

அறாமி, 1.பெயர்ச்சொல் (பொதுப்பால்), 2.மூலம் அரபு மொழி 3.முஸ்லிம் (கிழக்கு) 4.தகாத முறையில் பிறந்தவர் 5.“நீ ஒரு அறாமி..!” [†]

அவ்வியா, 1.பெயர்ச்சொல் (பொதுப்பால்), 2.மூலம் அரபு மொழி 3.முஸ்லிம் (கிழக்கு) 4.சித்தர்-முனிவர் 5.“அவ்வியாக்கள் சக்தி படைத்தவர்கள்...” [†]

ஆத்தா, 1.பெயர்ச்சொல், 2.மூலம் அரபு மொழி 3.முஸ்லிம் (அனைத்துப் பிரதேசமும்)

4.கணவர் மரணமடைந்ததும் முஸ்லிம் மனைவி 4 மாதங்களும் 10 நாட்களும் ஒதுங்கி தனித்திருத்தல்.. (மூன்று மாத விடாய்ப் பருவங்கள்) 5.“என் ஆத்தாக் காலம் இன்னம் முடியவில்லை.” [†]

பன்னிய்ப்னி, 1.வினைச்சொல், 2... 3.மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் 4. ஒரு வேலையை மந்தகதியில் செய்தலைக்குறிக்கும் தொழிற்பெயர். 5.“கல்லடிப்பாலவேலையை இவ்வளவுகாலமும் பன்னிய்ப்னிச் செய்துபோட்டு இப்பதேசத்துக்கு மகுடம் கண்காட்சிக்கு பாலம் திறக்கவேண்டும் என்பதற்காக அவசரப்பட்டு வேலையை முடிக்கவேண்டி இருக்குது” [‡]

புழுத்தல், 1.வினைச்சொல், 2..... 3.மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் 4. மற்றவர்களின் விடயத்தில் தலையிடுதலைக் குறிக்கும் சொல்.. 5.“நாங்க எங்கடவேலையச் செய்வம் தானே இவ என்னத்துக்கு எங்களுட்ட புழுத்தவாறது. [‡]

[†] - தீரன். ஆர்.எம். நெளலாத் - சாய்ந்தமருது, (இச்சொற்கள் தீரனின் ‘நட்டுணம்’ நாவலில் கையாளப்பட்டுள்ளன)
[‡] - கு.குறையேஸ் - கல்முனை

‘ஈழத்து மண்வாசனைச் சொற்களுக்கான விளக்க அகராதி’யினை தொகுத்து நூலாக்கும் நோக்குடன் அனைவரையும் ஈழத்து மண்வாசனைச் சொற்களை அனுப்பி வைக்குமாறு நாம் வேண்டுகிறோம்.

- அனுப்பி வைக்கப்படும் சொற்கள் பரிசீலனையின் பின்னர் அனுப்பியவர் பெயருடன் தொடர்ந்து வரும் ஞானம் இதழ்களில் பிரசுரிக்கப்படும். அனுப்பி வைக்கவேண்டிய முகவரி, மின்னஞ்சல் முகவரி - dictionary@gnanam.info
அஞ்சல் முகவரி - 3B - 46th Lane, Colombo - 06 (அகராதி | dictionary என்று கடித உறையில் குறிப்பிடவும்)

அனுப்பப்படும் சொற்களில் கீழ்க்கண்ட கூறுகள் இடம்பெறுதல் விரும்பத்தக்கது. குறித்த ஒரு கூறு தெரியாதவிடத்து அதைத் தவிர்த்து அனுப்பி வைக்கலாம். இருப்பினும் சொல், பொருள், பாவனை உதாரணம் ஆகிய கூறுகள் கட்டாயமானவை. (மேற்கண்ட உதாரணங்களைக் கவனிக்க)

சொல்

1. சொல்-வகுப்பு - பெயர்ச் சொல், வினைச் சொல்,.....
 2. சொல்லின் லீவர் (மூலம்) - குறித்த சொல் தோன்றிய / தோன்றியிருக்கக்கூடிய அடி
 3. பிரதேசம் / இனம் - யாழ்ப்பாணம், கிழக்கிழங்கை, மட்டக்களப்பு, மன்னார், மலையகம், முஸ்லீம்,
 4. பொருள் - குறித்த சொல்லிற்கான பொருள்
 5. பாவனை உதாரணம் - குறித்த சொல்லை நடைமுறையில் பாவிக்கக்கூடிய உதாரணம். இதற்கு இலக்கிய உதாரணம் விரும்பத்தக்கது. இலக்கிய உதாரணம் குறிப்பிடப்படும் இடத்து நூலின் விபரங்களும் உள்ளடக்கப்படல் வேண்டும். இலக்கிய உதாரணம் இல்லாதவிடத்து பொருத்தமான உதாரணம் தரப்படல் வேண்டும். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட உதாரணங்கள் தகுதல் விரும்பத்தக்கது.
- அனுப்பியவர் விபரம் - பெயர், முகவரி, மின்னஞ்சல், தொலைபேசி விபரங்கள் உள்ளடக்கப்படல் வேண்டும். சஞ்சிகையில் அனுப்பியவர் பெயர் மட்டுமே பிரசுரிக்கப்படும். - ஆசிரியர்

சம காலக் கிணை கலைக் கியக் கழ்வுகள்



நிறைவானதோர் தமிழ் நூல் வெளியீட்டு விழா

உளவளவியலாளரான யூ.எஸ்.எம்.நெளபரின் வாழ்க்கை வரலாற்றுப்பதிவுகளையும் உளவியல் அடிப்படைகளையும் உள்ளடக்கிய கலாபூஷணம் புன்னியாமீன் எழுதிய “ஓர் ஈர நெஞ்சனின் உளவியல் உலா” நூல் வெளியீட்டுவிழா கொழும்பு, ஜே.ஆர்.ஜயவர்த்தனா கலாசார மண்டபத்தில் பெப்ரவரி 25இல் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது.

கொழும்புப் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் மா.கருணாநிதி தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்விழாவில், இலங்கையில் உளவியல் துறையில் மூத்த பேராசிரியர் ரோலன்ட் அபேபால, மனோவைத்திய நிபுணர் நிரோஸு மென்டிஸ் பிரதம அதிதிகளாக கலந்துக்கொண்டனர். எந்தவொரு அரசியல்வாதிக்கும் அழைப்பு விடுக்கப்படவில்லை.

இந்த விழாவில் சிரேஷ்ட பிரஜைகள் அறுவர் கௌரவிக்கப் பட்டனர். எழுத்தாளரும் திறனாய்வாளருமான கே.எஸ் சிவகுமாரன் - “கிருமொழி வித்தகர்” என்றும், தொழிலதிபர் ஏ.ஆர்.எஸ். அருஸ் ஹாஜி - மற்றும் அல்ஹாஜ் எஸ். எம். அனீப் மௌலானா ஆகியோர் “சேவைச்செம்மல்” என்றும், சிரேஷ்ட ஊடகவியலாளரும், நவமணி பிரதம ஆசிரியருமான அல்ஹாஜ் என்.எம். அமீன் “கிதழியல் வித்தகர்” என்றும் உளவியல் விரிவுரையாளரான திருமதியமுனா பெரேரா மற்றும் ஜனாப் எம்.எஸ்.எம்.அஸ்மியாஸ் ஆகியோர் “சீர்மியச் செம்மல்” என்றும் பட்டம் சூட்டி, பொன்னாடை போர்த்தி, நினைவுச்சின்னங்களும், பரிசில்களும் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டனர்.



சி.விமலனின் “கிளைந்தியின் பிரவாகம்” நூல் வெளியீடு

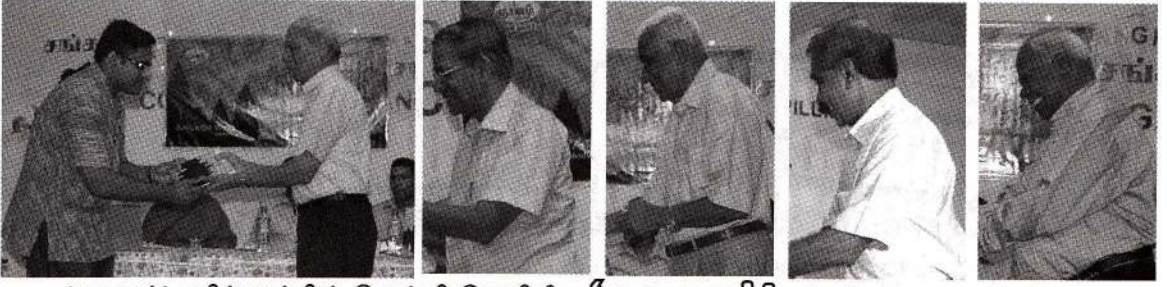
சி.விமலனின் படைப்பிலக்கியப் பார்வைகள் நூலான “கிளைந்தியின் பிரவாகம்” வெளியீட்டு விழா 23.02.2013 சனிக்கிழமை தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரி வெளியரங்கில்



மூத்த எழுத்தாளர் நந்தினிசேவியர் தலைமையில் நடைபெற்றது. பிரதம விருந்தினராக வடமாகாண கௌரவ ஆளுநரின் செயலாளர் திரு.இ.இளங்கோவன் அவர்கள் கலந்து கொண்டார். இறைவணக்கத்தினை திருமதி. ஜெயபாரதி கௌசிகன் அவர்களும் வரவேற்புரையை திரு. து.ராஜவேல் அவர்களும் நிகழ்த்தினர். வெளியீட்டு உரையினை வடமாகாண மேலதிக மாகாண கல்விப்பணிப்பாளர்

திரு.முத்து ராதாகிருஷ்ணன் நிகழ்த்தினார். அவர் தனதுரையில் நூலின் தலைப்பே கவித்துவமாக உள்ளதாகவும் பெருந்தியின் மூலங்களாக கிளைந்திகளே விளங்குவதாகவும் குறிப்பிட்டார். நூலின் முதல் பிரதியினை வைஷ்ணவி நகைப்பூங்கா உரிமையாளர் லயன்.திரு. கோ. கண்ணதாசன் அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டார். நூலின் மதிப்பீட்டுரையினை யாழ். பல்கலைக் கழக இந்துநாகரிகத் துறை உதவி விரிவுரையாளர் திரு.தி.செல்வமனோகரன் நிகழ்த்தினார். ஏற்புரையினை நூலாசிரியர் சி.விமலன் நிகழ்த்தினார். நூற்றுக்கு மேற்பட்டோர் இந்நிகழ்வில் கலந்து கொண்டனர்.





'ஞானம்' பதிப்பகத்தின் வெள்ளி வெளியீடான ஞா. பாலச்சந்திரன் எழுதிய 'அங்கோர்' உலகம் பெருங்கோயில் பயண இலக்கிய நூலின் வெளியீட்டு விழா 17-03-2013 அன்று கொழும்புத்தமிழ்ச்சங்கத்தில் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அவர்களின் தலைமையில் இடம் பெற்றது. திருமதி ஞானம் ஞானசேகரன், திருவாளர்கள் அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீன், க. சுவாமிநாதன் சர்மா, ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி, கே. பொன்னுத்தரை, அந்தனி ஜீவா, நீல் குணதாசா ஆகியோர் மங்கள விளக்கேற்றி விழாவை ஆரம்பித்தனர். தமிழ் எழுச்சிப்பாடலை பிரம்மபுரீ வரதராஜ சர்மா அவர்களும் திருமதி மதுரா பாலச்சந்திரன் அவர்களும் இசைத்தனர். வரவேற்புரையை கெ. சர்வேஸ்வரன் நிகழ்த்தினார். தலைமை உரையைத் தொடர்ந்து வாழ்த்துரையை பிக்கு மெத்தா விஹாரி வழங்க வெளியீட்டுரையை தி. ஞானசேகரன் ஆற்றினார். நயவுரையை செ. சுதர்சன் அவர்களும், கருத்துரையை ராணி சீதரன் அவர்களும், ஆசியுரையை கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ் அவர்களும் வழங்கினர். முதற்பிரதி நூலாசிரியரின் பெற்றோருக்கு வழங்கப்பட்டது. கௌரவப்பிரதிகள் மூத்த ஒலிபரப்பாளர் சோ. நடராஜன், பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா, கே. எஸ். சிவகுமாரன், மு. தயாபரன், கவிஞர் குறிஞ்சி நாடன் ஆகியோருக்கு வழங்கப்பட்டன. நூலாசிரியரின் நன்றி உரையைத் தொடர்ந்து சுபமங்கள இசையை செல்வன் சு. அரவிந்தன் பாட, செல்வி சு. வாசுகி, செல்வி சு. நந்தினி, சு. நாராயணன், 'மிருதங்க கலாகுரி' சுவாமிநாதன் சர்மா ஆகியோர் பக்கவாத்தியம் இசைத்தனர்

'ஞானம்' பதிப்பகத்தின் வெள்ளி வெளியீடு

படங்கள் : கே. பொன்னுத்தரை



வாசகர் பேசுதாரர்

கலாபூஷணம் பட்டங்கள் அதீதமாக வழங்கப்படுவது பற்றி மு.பொ குறிப்பிட்டிருந்தார். சங்கதி மெய்தான். இந்த வீதத்தில் போய்க்கொண்டிருந்தால் எதிர்காலத்தில் தடக்கி விழுந்தாலும் நிமிர்ந்து பார்த்தால் முன்னால் ஒரு கலாபூசணம் தான் நிற்பார். எதுவும் அருமையாக இருந்தாலே பெருமை. வடித்தெடுத்து வழங்கினால் அது நல்ல விருதாக அமையும்.

பட்டம் பெறுவோர் யாவரும் செல்வாக்குள்ளோரைப் பிடித்து அலுவல் பார்க்கிறார்கள் என்றில்லை. அது அவர்கள் எல்லோரையும் கொச்சைப்படுத்துவதாக அமையும். மு.பொ சொல்வதுபோல் ஒன்றிரண்டு இல்லாமலுமில்லை.

தனக்குப்பட்டம் பெறுவதற்காக தானே சுயவிபரக்கோவைகளைத் தயாரிப்பதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப் படுவது மனசுக்குக் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் 'கலாநிதி' போன்ற பெரியளவிலான கௌரவப்பட்டங்களைப் போலல்லாது பிரதேச செயலர் மட்டத்தில் சிபாரிசு செய்யப்படும் "கலாபூசணம்" பட்டங்களுக்கு இவ்வாறில்லாமல் நேரடியாக தெரிவு செய்வதென்பது நிர்வாகத்திலுள்ளவர்களுக்கு சிக்கலான, நெருக்கடியான சந்தர்ப்பங்களை உண்டாக்கும். ஆகவே பட்டங்களை அவாவி நிற்போர் அவ்வாறு செய்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. விரும்பியோர் செய்யட்டுமே, விடுவோம்.

சோப.வின் கவிதை பற்றிய கருத்துரையில் மோனை, எதுகைகளை நிராகரிக்கும் கவிதைக்குக்கூட ஒரு லயம் இருக்க வேண்டுமென்பதில் நானும் ஒத்துப்போகிறேன். ஆயினும் மாறுதல் என்பதில் மாறுதலில்லை, என்பதற்கிணங்க நானும் மாற முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் எப்படியோ கவிதையாக இருந்தால் அதுவே போதும்.

- கொற்றை பி.கிருஷ்ணானந்தன்

வணக்கம், ஞானம் - ஈழத்துப் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ் வெளியாகி வெகுநாட்களின் பின் இதை எழுத நேர்வதற்குப் பல காரணங்கள். எனினும் எழுதவேண்டும் என்ற ஓர் உந்துதல் காரணமாக எழுதுகிறேன்.

நூல்கிடைத்ததும் பிரமிப்பும் மகிழ்ச்சியும் பிரவாகமுமாக இருந்தது. உடனேயே தொலைபேசி மூலம் அதைத் தெரிவித்துவிட்டேன். செம்மையாகவும் வாசித்து முடிக்காத காரணத்தினால் என் கருத்துகளிலும் தவறிருக்கலாம்.

நீண்டகாலப் போரின் போது ஈழத்திலிருந்து மட்டுமன்றி பல்வேறு நாடுகளிலுமிருந்தும் ஊற்றெடுத்த இலக்கியத்தை முழுமையாகத் தருவது கடினம். அது மட்டுமல்ல. வெவ்வேறு கோணங்களில் தொகுக்கப்பட வேண்டும். உரையாடலின் போது திரு.மதுசூதனன் இதைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். திரு. நிலாந்தனின் கருத்துகள் எனக்கும் உடன்பாடாக இருந்தன. ஒரு அறையில் ஒரு விளக்கை வைத்து அறை முழுவதும் புலனாகும் வகையில் ஒளி வீசுகிறது என்று கூறினாலும் சில பகுதிகள் மங்கலாக அல்லது இருளாகத் தெளிவற்று இருப்பதைத் தவிர்க்க இயலாது. இப்பனு அஸுமத் அவர்களின் கட்டுரை கூட பட்டம்படாமல் தான் அமைந்திருக்கிறது. லீனா அவர்களின் கட்டுரை சகோதரத்துவக் குரலை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. எதிர்க்குரல் பற்றி என் வாசிப்பிற்கு எட்டவில்லை.

தங்கள் பாரிய சாதனையை நான் குறைகூறுவதாகக் கருத வேண்டாம். சாதனை சாதனைதான். உச்ச முயற்சி செய்திருக்கிறீர்கள்.

இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி மற்றொன்றையும் எழுத விரும்புகின்றேன். திரு.முருகேசு இரவீந்திரன் எனது கதை பற்றி "அது உடைந்துவிடக்கூடாது சிறுகதை சமாதானம் உடைந்து விடக்கூடாது என்பதாகவும் கருதலாம்" என எழுதியுள்ளார். சமாதான ஒப்பந்தம் உடைய வரியறவிடும் இடந்தான் காரணமாகப் போகிறது. ஒப்பந்தம் உடைந்துவிடாது பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறத்தான் அந்தக் கதையை எழுதினேன். இந்த உத்தியை 'அவளின் ஆத்மா அழுகின்றது' முதல் 'தலை' வரை பல கதைகளில் நான் கையாண்டிருக்கிறேன். வேறு பலரும் இவ்வாறு எழுதியுள்ளார்கள். இதற்கும் காரணம் போர்தான்.

சிறப்பிதழில் அடங்கியுள்ள ஆக்கங்கள் அத்தனையும் முத்துகள். அதனால் ஒவ்வொன்றாக அபிப்பிராயம் எழுதுவதைத் தவிர்த்துவிட்டேன்.

- திருமதி.யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்

வரகு மான்மியம் - ஆசி.கந்தராஜா

153 இதழில் ஆசி.கந்தராஜா எழுதி முடித்த (152-153) வரகு மான்மியம் மிகவும் பயனுள்ள கட்டுரை. பலதுறை சார்ந்தவர்களும், பல நாடுகளில் வாழ்பவர்களும் எழுத வேண்டும். அது மிகவும் பயன்பாடுள்ளதாக இருக்கும். அவருக்கு என் வாழ்த்துக்கள்.

வரகு பற்றிய செய்தி ஒன்று. ஓளவையார் பசியில் வாடி மனம் சோர்ந்து புல்வேளூர் என்னும் இடத்திற்குச் சென்றார். அங்கு வாழ்ந்த பூதன் என்பவன் ஓளவையாரின் பணியைப் புரிந்து கொண்டு அவரை வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று அவரைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்து உணவு கொடுத்தான்.

சோர்வும் பசியும் நீங்கப் பெற்ற ஓளவையார் புல்வேளூர்ப் பூதனைப் பற்றியும், அவன் கொடுத்த உணவைப் பற்றியும் புகழ்ந்து பாடினார்.

வரகரிசிச் சோறும் வழதுணங்காய் வாட்டும்
மொரமொரெனவே புளித்த மோரும் - திரமுடனே
புல்வேளூர்ப் பூதன் புரிந்துபுகழ்ந்திட்ட சோறு
எல்லா உலகும் பெறும்.

வரகரிசிச் சோறு கத்தரிக்காய்ப் பிரட்டல் (அல்லது சுண்டல்). நல்ல மோர். சாதாரண உணவு தான். ஆனால் ஓளவையாரைப் புரிந்து புகழ்ந்து உணவு கொடுத்தானே அது இன்னும் சிறப்பல்லவா. அந்த உணவு எல்லா உலகங்களினது விலைக்கும் சமனாகும்.

- அிகளங்கள்



'ஞானம்' 152ஆவது இதழில் மு.பொ அவர்கள் எழுதிய கட்டுரையினையும் அது குறித்து சென்ற இதழில் வெளிவந்த எதிர்வினைகளையும் படித்தேன். அதில் இரண்டு விடயங்கள் என் கவனத்தை ஈர்த்திருந்தன.

1 தமிழகத்தில் சாகித்தியப் பரிசு பெற்ற நூல்களும் சில சிறந்தபடைப்புகளும் இந்தி மொழி உட்பட பல மொழிகளில் உருவாகி உள்ளன.

2. நான் அறிந்தவரை சென்ற ஆண்டு எனது உட்பட இலங்கையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட 4 புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளரின் 5 நூல்கள் வெளியாகின. இதில் 4 நூல்களுக்கு மொழிமாற்றம் செய்யப்பட முன்பே வெவ்வேறு விருதுகள் கிடைத்திருந்தன. இவ்விரு கருத்துக்களும் நூல்களுக்கு வழங்கப்படும் விருதுகளின் அடிப்படையிலேயே கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தன.

பொதுவாக விருதுகள் பெற்ற நூல்கள் தரமானவையாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை ஒரு காலத்தில் இருந்தது. ஆனால் இன்று பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள் விருதுகளும் பரிசுகளும் பெறுவதற்காக எவ்வளவு கீழ்த்தரமாக செயற்படுகிறார்கள் எந்த மட்டத்திற்கும் இறங்குகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும் பொழுதும் விருது வழங்கும் அமைப்புகள் பலவும் தமக்கு வேண்டிய எழுத்தாளர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து பக்கச்சார்பாக நடந்து கொள்வதையும் பார்க்கும் பொழுதும் பெரும்பாலான நூல்களுக்கு கிடைக்கும் விருதுகளை ஒரு விசேட அம்சமாகத் தற்போது கருதிக்கொள்ள முடியவில்லை.

விருதுகள், பரிசுகள் பெற்ற பல நூல்கள் கால வெள்ளத்தில் அள்ளிவிட்டு போன வரலாறும் உண்டு. அதேசமயம் எந்த விருதுகளையும் பரிசுகளையும் பெறாமல் காலத்தை விஞ்சி நின்று தரமான நூல்களையும் நாம் அறிவோம். சுந்தரராமசாமியின் எந்தவொரு நூலுக்கும் இந்திய சாகித்திய அகடெமியின் விருது கிடைக்கவில்லை. அதற்காக அவருடைய எழுத்துக்களை நம்மால் புறந்தள்ளி விட முடியுமா?

தமிழகத்தில் பரிசு பெற்ற நூல்கள் குறித்து இங்கு பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டதனால் அது சம்பந்தப்பட்ட ஒரு உதாரணத்தை மட்டும் இங்கு குறிப்பிடலாம் என எண்ணுகின்றேன்.

தமிழக எழுத்தாளர் இமையம் எழுதிய முதல் நாவல் 'கோவேறு கழுதைகள்'. சாதியப் படி நிலையில் மிகவும் அடித்தளத்தில் உள்ளவர் வாழ்வை ரத்தமும் சதையுமாகப் பதிவு செய்திருந்தது இந்நூல். இதன் தரமும் சிறப்பும் கருதி Manas நிறுவனம் 'Beats of Burden' எனும் நூலாக 2001இல் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டிருந்தது.

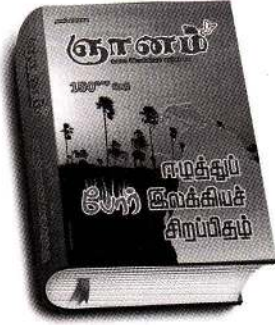
ஈழத்தவர்களினது நூல்கள் பல்வேறு மொழிகளிலும் வெளிவர வேண்டும் என்பதில் எனக்கு எந்தவிதமான மாற்றுக்கருத்துக்களும் இல்லை. ஆனால் ஒரு ஈழத்து எழுத்தாளர் சொந்தச் செலவில் தனது நூலை மொழிபெயர்த்து வெளியிடுவதனையும் அவ்வெழுத்தாளருடைய நூலின் தரமும் சிறப்பும் அறிந்து வேற்று மொழியில் உள்ள வெளியீட்டாளர்கள் அதனை வெளியீடு செய்வதனையும் ஒன்றாகக் கருதிக்கொள்ள முடியுமா?

வசதி உள்ள எழுத்தாளர்கள் பல்வேறு மொழிகளிலும் தமது நூல்களை வெளியீடு செய்வது அவரது உரிமை. தமிழில் தரத்தை கருத்திலெடுக்காமல் அவ்வாறு வெளியிடப்படும் சில நூல்களும் தரமற்ற நூல்களுக்கு விருதுகளை வழங்கி அவற்றை வேறு மொழியில் மொழி பெயர்க்கும் பொழுதும் தமிழ் மொழியில் உள்ள உச்சமான படைப்புக்களே இவை தானா என பிற மொழியினர் எண்ணும்படி நமது நிலை ஆகிவிடக்கூடாது.

அந்தவகையில் மு.பொ அவர்கள் கூறிய 'இலக்கியத் துஸ்பிரயோகம்' என்ற வார்த்தையோடு உடன்பாடு இல்லாவிட்டாலும் மேற்கூறிய கருத்தியலின் அடிப்படையிலேயே மு.பொ அவர்களினது கூற்றையும் அணுகவேண்டுமென நினைக்கிறேன்.

- சி.விமலன், அல்வாய்

‘ஞானம்’ “ஈழத்திய் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ்”



கடந்த முப்பெரும் தசாப்தங்களான ஈழத்துப் போர்க்காலத்தில் மொழியையும் அதன் வழியான இலக்கியத்தையும் கலாசார ஆயுதமாக ஏந்திய பேனா மன்னர்களின் போரிலக்கியம் தொடர்பான படைப்பு, ஆய்வு, மதிப்பீடு, கருத்தாடல், ஆவணம் பற்றிய பெருந்தொகுப்பாக இச் சிறப்பிதழ் 600 பக்கங்களைக் கொண்டு வெளிவந்துள்ளது.

இலங்கையில் இதழின் விலை ரூபா 1500/=

“ஞானம்” அலுவலகத்தில் இவ்விதழ் ரூபா 1000/= மாத்திரமே! தபாலில் பெற விரும்புவோர் தபாற்செலவு ரூபா 250/= சேர்த்து அனுப்ப வேண்டும். தொடர்புகளுக்கு : 0777 306506

அவுஸ்திரேலியாவில் இதழின் விலை - அவுஸ்திரேலிய டொலர் 25 தபாலில் பெறவிரும்புவோர் தபாற்செலவு வேறாக அனுப்ப வேண்டும். தொடர்புகளுக்கு: (0061) 408 884 263

“ஞானம்” சஞ்சிகை கீடைக்கும் இடங்கள்

பூபாலசீங்கம் புத்தகசாலை
202, 340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11

பூபாலசீங்கம் புத்தகசாலை
309A/ 2/3, காலி வீதி, வெள்ளவத்தை.

பூபாலசீங்கம் புத்தகசாலை
4, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தூர்க்கா
சன்னாகம்

ஜீவநத்
அல்வாய். தொலைபேசி: 077 5991949

லங்கா சென்றல் புத்தகசாலை
84, கொழும்பு வீதி, கண்டி.